

SINTEZE
CONTEMPORANE
ART
ROMÂNEASCĂ
CONTEMPORARY SYNTHESSES
ROMANIAN ART

SINTEZE CONTEMPORANE/CONTEMPORARY SYNTHESSES
ARTĂ ROMÂNEASCĂ/ROMANIAN ART

EDITOR/EDITOR
LIVIU NEDELCU

COPERTA/COVER
LIVIU NEDELCU

LAYOUT
CRISTINA VLĂDILĂ

TRADUCERE/TRANSLATION
MĂLINA IONESCU

TEXTE CRITICE/THEORETICAL ESSAYS
ALEXANDRA TITU
CONSTANTIN PRUT

Editura BrumaR

300050 Timișoara, str. A. Popovici 6
tel./fax: +40 256 203 934; 293 441
e-mail: office@brumar.ro

Comenzi

e-mail: comenzi@brumar.ro

Descrierea CIP a Bibliotecii Naționale a României

Nedelcu, Liviu

Sinteze contemporane / Liviu Nedelcu. - Timișoara :

Brumar, 2011

ISBN 978-973-602-680-5

761.1

INCURSIUNI ÎN ARTA CONTEMPORANĂ ROMÂNEASCĂ

La Galeria de Artă din Focșani, se desfășoară din 2007 — inițiat și susținut cu tenacitate de pictorul Liviu Nedelcu — un proiect de anvergură al prezentării artiștilor importanți pentru evoluția artei contemporane românești. Proiectul presupune explorarea fenomenelor simultane, diferențiate de programele și ideologiile estetice asumate mai mult sau mai puțin explicit de artiștii generațiilor care coexistă în cronotopul unei contemporaneități culturale românești proiectată, ca proces în derulare, între actualitate și ruptura produsă la mijlocul secolului trecut de tradițiile acumulate în duratele lungi ale istoriei zonale, implicit de cea mai recentă — atunci — afiliere la avangarda europeană. Proiectul la care, ca și criticul și istoricul de artă Constantin Prut, am fost implicați, în calitate de curatori de Liviu Nedelcu, directorul de proiect, a fost conceput pe baza acestei accepții a contemporaneității ca durată în desfășurare, amplexarea timpului istoric angajat de dinamica sa, marcată de evenimente extraculturale cu impact asupra culturii permițând evaluarea pertinentă, dar nuanțată a diferenței dintre programele și soluțiile spontane prin care artiștii au reacționat la aceste determinisme și presiuni, reflectându-le, translatându-le, în problematicile specifice artei. Însuși câmpul acestei specificități a artei se deschide spre conținuturile fenomenale ale vastei realități la care arta se referă, o realitate plural extraestetică, existențială sau de o ficționalitate de altă natură decât culturală, sau se încheie în elitismul riguros al autonomiei estetice, persistente față de tropismul spre masa confuză a realului.

Din interferența, concurența, opoziția sau convergența acestor trasee se configurează printr-o articulare de continuități, paralelisme și de rupturi, densa realitate a artei acestor decenii problematice, atât de pline de energie a schimbării, atât de dispuse să inoveze, și să reconsidere premisele și investirile conservării moștenirilor diferențiatore, ca trasee culturale active sau ca patrimoniul referențiale.

Preocupată, în tot arealul euratlanticocentric, în mod declarat de propria condiție, în contextul unei civilizații a comunicării arta contemporană transmite culturilor integrate această complexă neliniște a extensiilor interdisciplinare sau doar semantice, complementată de rigoarea strictelor delimitări. Printre temele acute de preocupare ale artei difuzate de proiectul globalizării se află cele legate de alteritate și identitate, considerate de la nivelul individual la cel al grupurilor și organismelor sociale — familie, etnie, enclavă culturală, confesiune, națiune, sau grupare coagulată de o atitudine politică, de o opțiune sexuală. Problema nomadismului și localismului cultural, problema specificităților toposurilor culturale, sau versiunilor de atopie și heterotopie culturală reformulează soluțiile de relaționare dintre provincie și centralitate, de aculturație și schimb, de circulație a ideilor și strategiilor elaborate în centrul (deja dispersat) și de adaptare la seturile de interogări zonale periferice. Mai multe mari expoziții și simpozioane teoretice internaționale au impus atenției reconsiderarea conținuturilor actualizate ale acestor termeni/realități dependenți de evoluțiile contextului geopolitic.

EXCURSIONS IN THE ROMANIAN CONTEMPORARY ART

In 2007 Liviu Nedelcu, a visual artist from Focsani, initiated at the Art Gallery in Focsani a major project of presenting the works of important Romanian contemporary artists.

The project covers, naturally, various simultaneous directions, programs and aesthetic ideologies which coexist in the chronotopos of the Romanian cultural contemporaneity — this developing process between actuality and the break with tradition from the middle of last century (the break was with a set of cultural, local traditions, accumulated in time, including the most recent (for that time) — the affiliation to the European avant-garde). This project, to which, together with Constantin Prut, we take part as guest curators, is based on the premise that the cultural contemporaneity is an ongoing, dynamic process which integrates the historical duration and non-cultural events and generates various artistic reactions. It is possible, in the light of these acceptations, to pertinently evaluate the differences between the spontaneous or elaborated solutions to all these determinisms and pressures, and how they are reflected and translated into specific artistic programs. The artistic specificity is, however, in itself permeable to all the realities art refers to — a pluri-aesthetical reality which covers existentialism, fiction (cultural or not), the rigor of aesthetic autonomy.

The interferences, competitions, oppositions or convergences of these visual discourses generate the dense reality of these problematic decades, so full of the energies of change, so willing to innovate and to reconsider the premise and values of the cultural heritages (active or referential patrimonies). The contemporary art in the whole of the western world is declaredly preoccupied with its own condition in this context of an age of communications.

All the cultures from the Euro-Atlantic area share this complex restlessness of the interdisciplinary or merely semantic extensions, augmented by the rigors of strict delimitations. Among the main, global preoccupations of today's art are the ones related to alterity and identity — from the smallest level of the individual to groups and social organisms (families, ethnic group, cultural enclave, religion, nation, political party, sexual orientation, and so on). The issue of nomadism and cultural localism, the issue of the specificity of certain cultural areas, the different versions of cultural atopia or heterotopia, all rephrase the relationship between center and province, acculturation and exchange, and the solutions for the circulation of ideas and strategies (elaborated in the already dispersed center) and for their adaptation to the various local contexts. There have been several exhibitions and theoretical international workshops on the theme of the necessary reconsideration of various terms and realities whose content has been actualized by the developments of the geopolitical context.

The Romanian art became, as well, from the moment it opted for modernism, recurrently preoccupied with identity issues or, on the contrary, with its capacity of absorbing cultural models and with its adaptability to the

Arta românească actuală revine la rîndul său, din momentul opțiunii pentru modernitate, recurent, cu un plus de preocupare asupra situării, asupra propriei identități și, pe de altă parte, capacități de absorbție de modele, de adaptabilitate în contextul universal resimțit în prima instanță ca european.

Această istorie a mereu reluatului efort de definire între presiunile unor contexte dependente de epicentre generatoare opozitive, această marginalitate de intersecție de trasee, această condiție de depozit activ de soluții de adaptare și delimitare, conferă și bogăția și provincialismul, și tensiunile interne și îndatorările față de patrimoniul heterogene. Soluțiile ei originale de sustragere de sub imperiul dogmatismului/dogmatismelor politice, de aderență la programele imagologice subminative, deconstructive în contextul succesivelor etape de dogmatism ideologic reflectat estetic în realismul socialist de program sovietic și în etnocentrismul cu coloratura sa de cult al personalității, și, pe de altă parte, cu soluțiile de filtrare și asimilare creatoare a dinamismului și pluralismului stilistic al universalismului contemporan susține poziționări polemice ale valorizării.

Relațiile cu contextul, fie constructive, fie subminative și conflictuale, fie de deschidere activă, participativă la programele aculturante occidentale ce vehiculează nu un pachet compact de modele, ci propriile sale angajamente, tensiuni imagologice, aporii și poziționări etic și estetic provocatoare, declarativ ideologizate, cu presiunile sale interne și sciziunile dintre recurențele miticei autonomii estetice și implicările militante, conferă complexitate, retorice segregări interne, radicalități atitudinale și bogăție iconografică.

Problematica marginalității experiate ca retardare istorică și complex, sau asumată ca dat generator de originalitate, ca diferență localizantă în cadrele unor programe conceptuale și discursive, și unor practici mediatice instaurate în momentul afirmării dogmatizate a aderării la ideologiile inclusiv estetice occidentale rămâne una dintre preocupările constante, la nivelul politicilor culturale, poate mai mult decât la nivelul creației. Ca suport al valorizării, toate aceste strategii ale translatării din gestiunea unei dominații ideologice în alta, și de căutare a unei identități de sinteză sau delimitare constituie substanța, culturii/artei acestei contemporaneități desfășurate istoric peste sciziunile politic-sociale cu impact cultural care au marcat aceste decenii. Dacă inițial proiectul s-a limitat la selecții subiective din oferta artiștilor activi și definiți valoric din generațiile contemporaneității, evidența exigenței de a formula o atitudine față de fenomenul de ansamblu și față de binoamele universalism/localism, cosmopolitism inovativ/tradiționalism a impus exigența unor programe conceptuale care să confere suport teoretic selecțiilor.

Înțeleasă complex, prin consistența sa motivațională, generativă, tradiția a fost reprezentată nu doar la nivelul, imediat reactiv, dinamic al expresiei plastice, ci ca fond comportamental. S-a impus în ierarhizarea valorilor identificatoare, mai mult decât exotismul mizeriei, retardării economice sau al inerțiilor esteticii realist socialiste, exploatare de direcțiile distanțării ironice de autohtonie, sau decât pitorescul comercial al arhaismului convocat folcloric, apelul la fondul religios.

universal and/or European context.

Both the richness and the provincialism, both the internal tensions and the debt to heterogeneous cultural patrimonies, and both the adapting and delimitating solutions are generated by this permanent effort of self-definition between the pressures of a context which is dependant on sometimes opposed centers, in a marginal intersection of various trajectories. A polemic of valorization is sustained by, on one hand, the original solutions for escaping from under political dogmatisms and for adhering to undermining or deconstructive imagistic programs (in the context of successive ideological dogmatisms whose aesthetical reflections were the soviet socialist realism and the ethnocentric cult of personality), and on the other hand, by the solutions for filtering and creative assimilation of the global dynamism and stylistic pluralism.

The relationship with the occidental social tendencies (which deliver more than just a compact pack of models, but also their own engagements, imagistic tensions, aporias, provocative ethical and aesthetical ideologies, internal pressures, scissions between the recurrent aesthetic autonomy and the militant movements) generates complexity, rhetorical internal segregations, radical attitudes and iconographic opulence.

The marginality can mean historical retardation, or it can mean a condition for originality, for that necessary difference in discourse and concept. In both these acceptations, it remains one of the constant issues of the cultural strategies, more so than the art itself. All these strategies for switching an ideological domination with another, and the search for cultural boundaries and a synthetic identity, constitute the substance of the culture and arts of this contemporaneity which stretches over a few politically and socially restless decades. The exhibitions in Focsani were, at first, subjective selections from the works of mainstream Romanian artists, but, gradually, the exigencies of a necessary observation of the whole of the artistic scene, the need for defining the universalism/localism and the innovative cosmopolitanism/traditionalism, started to require a set of conceptual, group exhibitions, in order to confer a theoretical support to the selections.

Understood as a whole motivational, generative and complex background, tradition is presented not only at the first, immediate, reactive level of the visual expression. The religion and the religious traditions and images are more relevant for the current scale of identification values than the exoticism of poverty, the economical retardation, the socialist realist aesthetical inertias, or the commercial picturesque of the folkloric archaism. Taking into consideration the alibis offered by the differences between religions and churches, for the wars of the last two decades, this religious fund becomes extremely relevant not only for the “museum” past tense, but also, at a global level, in the context of the “clash of civilizations” (Samuel Huntington). Means for “escaping the history”, the religious imagistic fund is of actuality, not necessarily as the enclave generating, political rhetoric it constitutes, but rather as a part in the relationships between religion, theology and culture and between art and the sacred (or even as a counterweight to the various forms of innovation). Other theoretical grounds/

Luând în considerare alibiurile furnizate de diferențele confesionale pentru escaladările beligerante din ultimele două decenii, acest fond se impune ca definitoriu, nu doar în trecutul muzeificat, ci și în actualitatea „conflictului civilizațiilor”, după formularea lui Samuel Huntington, la nivel mondial. Tocmai ca reper al „salvării din timpul istoric”, abordarea fondului religios s-a impus și a fost convocată la actualitate, nu în primul rând ca enclavizantă retorică politică, (investire secundă, deși, desigur, exploatată), ci în problematica lucid culturală a relației dintre religie/teologie și cultură, ca relație artă și sacru – sau chiar confruntată cu inovația universalistă, în diversele ei momente și forme de integrare. Abstracționismul cu variațiile între purismul simbolic sau minimalism, raționalist sau liric, transparent figurativismului sintetic, pe de o parte, teme culturale deschise figurativismului realist, expresionist, parodic, angajat social/politic, onirismului suprarealist sau experimentalismului, pe de altă parte, propun platformele teoretice. Astfel de teme funcționează ca provocări pentru formularea unei atitudini, sau sunt piste de investigare a preocupărilor de atelier.

„Corpul uman”, abordat de proiectul curatorial ca dat cultural, a cărui naturalitate obiectivată, proiectată simbolic, intersecție de investiții și agresivități, foarte actual ca țintă a unor exerciții de interpretare și contextualizare (cităm simpozioanele „Acest corp ural”, Facultatea de Medicină, Timișoara, 2010, sau „Corpul supraviețuitor” și „Celălalt corp”, Victoria Centre, București, 2011, „Corpul uman”, Galeria de Artă, Focșani, Căminul Artei, București, 2010), „Nudul” (ca semn exploatat erotic și transerotic, între condiția naturală și cea culturală sau investit social, sau ca pur subiect plastic sau figura liderului și retorismul politic (expozițiile „Zoon politician” sau „Criza”) sunt etape ale acestei prezentări cu suport critic și cu interes pentru deschiderea spre o perspectivă istorică în definire.

Alte expoziții au căutat să pună în evidență afinități de program estetic, de gust, de preocupări culturale, sau afective dintre artiștii grupați de selecția unuia dintre constanții invitați ai galeriei în jurul său, cum au fost expozițiile „Zece + unu” referindu-se la ciclul de expoziții „Nouă + unu” din anii ’80, cu caracterul lor exclusivist estetizant, „Ilie Boca și prietenii săi”, din 2009, sau „Interferențe” al cărei subiect a fost Ștefan Pelmus.

Unii dintre participanți se regăsesc în mai multe selecții, recomandați fie de interesul (preocuparea) pentru tema propusă, fie de tipologia discursului formal.

Recurentă în programul galeriei, tema relației dintre artă și experiența sacrului, așa cum se formulează în cultura contemporană autohtonă, obligă artiștii, curatorul și publicul să afronteze, într-o experiență comună, sinteză experiențelor diferite ale meditației teoretice, intimității atelierului și receptare, problematica foarte complexă a capacității artei actuale de a mai media între o realitate psihică colectivă, absorbită de profan, de „grija de cele multe”, de banalitatea cotidiană și hipnoza mediatică și nucleul sacralității, în ipostaza generică sau cu identitate religioasă definită. Urmărind intensitatea comunicării, rezolvată de cultura occidentală prin exploatarea aspectelor umane ale manifestărilor istorice ale prezenței divinității în lume și ale participării umane la

themes for the series of exhibitions are offered by the artistic tendencies themselves – the symbolic purism, the minimalism, rational or lyrical abstraction, the synthetic figuration, the realist figuration, the expressionism, the parody, the surrealism or the experimentalism. Such themes function as challenges for the formation of a clearly defined artistic attitude, or are useful tools in defining the creation of the artists. The human body was the title and theme of one of the exhibitions, part of an entire series of related shows and lectures, such as “This Unreal body”, at the Faculty of Medical Studies, Timisoara, 2010; “The Observed body” and “The Other Body”, both at the Victoria Centre, Bucharest, 2011, “The Human Body”, The Art Gallery, Focsani, The Caminul Artei Gallery, Bucharest, 2011. The human body was approached within this curatorial project as a cultural reality which is not only naturally objective and a meeting point for symbols and investitures, but also a target for aggression and abuse, contextualization and interpretation. The exhibition in Focsani shares with three other shows (“Nude” – purely visual or erotically and trans-erotically exploited sign in-between the natural and the social conditions, and two exhibitions with the themes of same attempt the leader and of the political rhetoric, “Zoon Politikon” and “Crisis”) the same theoretical and curatorial support, and is part of the of defining a historical perspective. Some exhibitions have tried to underline affinities in aesthetic program, taste, cultural preoccupations, even friendships between the artists invited to take part in exhibitions centered around one of the permanent guests of the gallery, such as “Ten plus One”, “Nine plus One” (artists from the 80’s generation), “Ilie Boca and his Friends”, or “Interferences” – grouped around the works of Ștefan Pelmus. Some of the artists are, naturally, included in more than one selection, due either to the interest for the theme of the exhibition or to the typology of the visual discourse.

Recurrent in the program of the gallery are the themes related to the connection between art and the sacred. The way this relationship is represented in the Romanian contemporary art, it somehow forces the artists, curators and viewers to bring together different experiences of the theoretical meditation, of the privacy of the studio, of the communication/reception, and synthesize them in a complex discourse regarding the capacity of the art today to mediate between a common, mundane reality and the sacred, the spiritual, in its generic form or with a clearly defined religious identity. The intensity of expression was increased in the occidental art by the prevalence of the human aspects of religion (in what concerns both the life of Christ or the saints, or the salvation/damnation of humanity), from the tenderness of maternity to the violence of martyrdom, from the extreme suffering to the solitary ascetic meditation.

The re-materialization of the space and characters of the biblical stories and the restoration of the sensorial and affective dimension of the image lead to the prevalence of the human aspects in the religious representations. This insistent recurrence of human traits in the sacred images has lead to an unavoidable questioning and decline of the premise of the authority of these representations, and to various types of iconoclasm, demys-

programul sacrificial al salvării, aspectele afective și senzuale ale acestei participări, de la tandrețea maternă la violența martirajului, la extrema suferință sau la meditația solidară ascezei.

Traseul acestei rematerializări a spațiului și personajelor scenariului sacru, această restaurare a dimensiunii senzorial-afective a imaginii, a participat la presiunea umanului asupra fondului de sacralitate.

Integrarea insistentă a dimensiunii umane a condus inevitabil la confruntarea programelor iconografice ale discursului despre sacru cu declinul autorității premiselor lor, cu strategiile demistificării și demitizării, de la iconoclasm la parodie și blasfemie, dar a permis și ampla difuziune a interesului pentru această problematică vulnerabilă mai curând la neglijență și uitare decât la brutalitatea provocantă a deconstrucției blasfemice. Dacă modelele vesteuropene furnizează aceste strategii ale seducției, ale polemicii și imersiunii în realitatea corporal și social umană, cultura oriental creștină a păstrat — datorită conservatorismului său programatic — dacă nu schemele sintactice ale regimului spațial simbolic, și sintetismului calofil al figurării antropomorfe, mai ales capacitatea invocativă a imaginii, indirectă, prin metaforele transferului în dublu sens dintre realul banal și sacru. Reprezentările grădinii și enclavei spațiale a bisericii (ca indici ai Paradisului și masa servită cu pâinea, vinul sau strugurele, ca citări ale Euharistiei), sacrificiul mielului (dramatic narat de Ion Grigorescu), maternitatea în iconografia Fecioarei cu pruncul, reiau, în limbaj precaut realist, expresionist sau sintetic simbolic, narația și scenariul sacre. Aceste teme predilecte ale lui Horia Bernea și grupului Prolog, și arhitectura bisericii, cu fragmentele sale sinecdotic active, ca moaște ale trupului colectiv al Prezenței divine, temă urmărită de Marin Gherasim (artiști reprezentativi pentru ultimele trei decenii ale secolului XX și pentru profilul artei actuale) continuă să susțină aventura nu lipsită de riscuri a medierii între exigențele mesajului sacru/referinței sacre și duhul profan, individualist și senzual, sau aporetic, critic și raționalist al contemporaneității.

Acestor reprezentări ce renunță la sintaxele canonice li se adaugă apelul la semnele simbolice — crucea, coroana martiriului, praporul, sursa luminoasă, formele geometrice pure, ca și figura umană în posturi inconfundabil rituale, sacrificiale, de rugăciune, și ale maternității. Dacă în deceniile opt și nouă discursul neobizantin sau de referință narativ creștină au făcut parte din nucleul dur al desolidarizării de estetica populistă a retoricii politice, iar în anii ‘90 a susținut tensiunea polemicii față de aderența declarativă, de resort explicit politic printr-un viraj brusc al ideologiilor ateiste la pachetul ideologic vestic, actualitatea oferă acestei direcții dificultatea libertății și mai ales a consumării proiectului său în intimitatea problematicei pure a relației dintre etajele divin și profan ale realității.

Cele câteva ediții ale abordării expoziționale a acestei teme au reunit artiști legați de diferitele surse tradiționale, dar deschiși spre inovație prin încărcăturile cu semnificații emoționale, sau cu extensii culturale ale arealului semiologic sau chiar, cu depășiri nonpolemice, ale unor interdicții tradiționale. În acest sens extind mai mulți sculptori, a căror operă atinge deseori semanticile sacralului, câmpul referențial al concurenței

tification, parody and blasphemy, but, on the other hand, has widened the interest for this set of problems, vulnerable rather to neglect and forgetfulness than to blasphemous deconstructions. If the western cultural models offer this type of seductive strategies (either an open debate either an immersion in the human, social realities), the eastern Christianity has preserved, due to its programmatic conservatism, the indirect invocative capacity of the image, the metaphorical double-way communication between the common and the sacred realities, if not all the traditional synthesis of the anthropomorphic representations and the didactic spatial schemes. The gardens and the spatial enclaves of the church (metaphors for Paradise), the images of bread, wine or grapes (metaphors for the Eucharist), the sacrificial lamb (dramatically narrated by artists such as Ion Grigorescu), the maternity, are all religious themes which allow various visual discourses, from the tentative realism to the synthetics or expressionism. These themes, preferred by artists such as Horia Bernea, the members of the Prolog Group, or Marin Gherasim (who finds his inspiration in the religious architecture, with its active synecdoche) mainstream artists who are representative for the last three decades of the XX century and for the Romania art of today, continue to sustain the not risk free adventure of mediating between the exigencies of the sacred messages and references and the profane contemporary spirit — individualist, sensual, aporetic, critic and rationalist. These motifs which stray from the canonical syntax are joined by another set of preferred symbolic signs — the crown, the cross, the flag, the light source, the pure geometrical forms, the ritual postures (prayer, sacrifice, maternity). If in the 70’s and the 80’s the neo-byzantine, Christian discourse has been in the opposition of the populist aesthetics of the political rhetoric, in the 90’s it joined the polemic against the declarative, explicitly political, atheist affiliation to the western ideologies.

Today, this direction is being confronted with the burden of the freedom, and the difficult problems of the aforementioned relationship between the divine and profane levels of reality. The exhibitions that presented this theme brought together artists who preserve in various degrees the connection with different traditions, but are nevertheless open to innovation — through emotional significations, cultural extensions of the semiotics or even with (non-polemic) deviations from tradition. Such is the case of several sculptors who expand their referential fields beyond the sacred semantics, towards the opposition between the abstraction of transcendence, the symbolic concreteness and the spatial and corporeal three-dimensionality of the orthodox iconography.

This conceptual program is by no means unprecedented. It has been practiced by artists from the first historical modernism, such as Dimitrie Paciurea and Constantin Brancusi, who followed this trajectory of the three-dimensional works with a sacred content. Their profound adherence to the oriental Christian aesthetics was undermined by the cultural integration of romanticism and neoclassicism, but supported by the premise of modernism. Many Romanian contemporary sculptors reiterate this three-dimensional representation, controversial in the context of a strictly bi-dimensional canon.

dintre abstractul transceze și concretul simbolic, gravitând în jurul tridimensionalității spațiale și corporale, în actualitatea iconografiei ortodoxe. Acest program nu este cu totul nou, artiști ai primului modernism autohton, ca Dimitrie Paciurea și Constantin Brâncuși, urmând acest proces al tridimensionalizării, reprezentării cu conținut sacru, cu mai profundă aderență la estetica oriental creștină, subminată de deschiderea romantismului și neoclasicismului integrate cultural, susținuți și de premisele (original selectate) ale modernismului în definirea aplicată în spațiul funerar, spațiul sacru, în arealul funerar.

Sculptorii generațiilor contemporane revin asupra acestui punct sensibil al reprezentării tridimensionale în contextul dat. Ei aplică strategii diferite, dictate de pachetul de semnificații atacat. George Apostu a acreditat în deceniul opt, această volumetrizare, încă sub acoperirea prestanței crucii monumentale, reper al spațiului creștin (ciclul „Tată și Fiu”), urmat de ciclul expresionist de „Criști”. Presanta nevoie de apropiere de acest teritoriu al ieșirii din timpul plat al istoriei, dar și ca reacție la distrugerea patrimoniului istoric, au determinat reconsiderarea funcției semnelor monumentale implantate în spațiul profan, fără compromisul cu programe estetice străine semnificației. Mai mulți artiști au fost provocați de posibilitățile spațializării și volumetrizării, ca și de expresivitatea plastică a materiei, de a susține, fără a-l compromite, mesajul sacru. În expozițiile de la Focșani au propus acest program Silvia Radu („Îngeri” din ciclul de îngeri-flori, prezențe intense, împodobiți cu fastul cromatic al icoanei), Aurel Vlad (reprezentările cuplului primordial Adam și Eva, exploatând efectul de monumentalitatea expresiei primitive), Alexandru Grosu (Crucifixe și semnele antropomorfe substituite Crucii prin absorbția suportului dendrologic în figura umană), Dumitru Șerban și Eugen Barzu (prin exploatarea solidarității arhaice dintre arhitectură și sculptură), Darie Dup (utilizând sinecdotica fragmentului), Laurențiu Mogoșanu (cu explicite referiri la cultul moaștelor), Mircea Roman (seria rafinat calofilă de „Îngeri”), Marian Zidaru (monumentalii „Îngeri” de expresie veterotestamentară, „Sfântul Gheorghe și balaurul”, de un primitivism ce invocă o originaritate dincolo de separarea regnurilor prototimp la care trimit și obiectele din fibre naturale ale Victoriei Zidaru) readuc, în discursul medierii vizuale a prezenței divine, aportul unei substanțialități justificate printr-o relecturare simbolică a materialității, prin racordări morfologice sau prin estetici ale frumosului simbolic, dar mai ales prin apelul la teologia întrupării, acest aport al unei tridimensionalități epurate de profan, chiar dacă îl înscrie astfel mai deschis traseului ascensional.

Actualitatea și istoria pătrund în arealul sublimării, prin apelul la dramatica figurare umană, sau, ca în cazul „Crucifixelor arse” ale lui Gheorghe Zărnescu, sau al „Coroanei martiriului” realizată din metal de o brutalitate rece, de Șerbana Drăgoescu (replică a tapiseriei din 1993, și al și mai laconicei instalații din 2000), revin la potențialul expresiv al maximei concentrări a narației scenariului mitic în semnul simbolic, permițând timpului dramatic distructiv, al condiției umane, al condiției materiei să le atingă.

Tensiunea opțiunilor imagologice este, totuși, mai puțin acută după ce postmodernismul a asigurat dialectelor

They elaborate different strategies, according to the chosen subject. In the 80’s, the volumetric interpretation of the Christian orthodox iconography was accredited by George Apostu – as he banked on the prestige of monumental crosses and troikas – landmarks of the local Christianity (for example in the “Father and Son” cycle or the expressionist series of representations of Christ). The pressing need for recovering this cultural and imagistic territory, together with the reaction to the contemporary destruction of the historic patrimony, determined the reconsideration of the functions of religious monuments in the profane environment. Several artists have responded to the possibilities offered by the spatial interpretation and the visual expressivity of the material itself, which sustain, without alteration, the sacred message. Silvia Radu exhibited at the Art Gallery in Focsani her series of “Angels” – intense presences of flower-angels, colored with the chromatic opulence of the orthodox icons. Among the other artists presented within this program are Aurel Vlad (with monumental works of a primitive expression which depict the primordial couple – Adam and Eve), Alexandru Grosu (with a series of symbolic, anthropomorphic Crosses), Dumitru Serban and Eugen Barzu (with sculptures which speak of the archaic solidarity between architecture and sculpture), Darie Dup (who uses in his works the synecdoche of the fragment), Laurentiu Mogosanu (with images that refer explicitly to the cult of relics), Mircea Roman (with a series of works whose refined expression betrays his cult for beauty), Marian Zidaru (with a series of monumental, pre-Christian “Angels”, and a sculpture of “Saint George killing the Dragon”, of an expression so primitive it invokes a primordial age older even than the proto-time suggested by the natural fiber structures of Victoria Zidaru). All these artists recall, in their works, the divine presence, by the means of a substantiality justified by a symbolic reinterpretation of materiality, by an aesthetic and morphology of the symbolic beauty, and, last but not least, by the reference to the messianic act of God becoming human – a three-dimensionality which is cleared of all profanity. In some of the works, actuality and history are both sublimated, by the means of a dramatic anthropomorphic figuration (like in the “Burnt Crosses” of Gheorghe Zarnescu, or in the “Crown of the Martyrdom” – metal work of Șerbana Dragoescu done in a cold and brutal expression, replica of a tapestry from 1993 and a more laconic installation from 2000) and they are being restored to the full expressive potential and the maximal concentration of the mythical narration and symbolic signs, reached when in touch with the human and material conditions and with the destructive, eroding passage of time.

The tension of imagistic options is however less acute, ever since postmodernism has secured a status for the localizing visual and artistic dialects and has suspended the strict dependence between the signs (or syntactic structures) and the coherent and profound meaning (which clears the material, spatial volumes of any unnecessary, foreign significations). The bi-dimensional media also offers several solutions for the translation of the spatiality of the manifest reality, including the expressivity and semantic richness of the human figure – freed of temporal and material alterations and seen as a tensioned meeting point between the spiritual sublimation

localizante ale limbajelor artistice statutul lor aleator, preluând suspendarea dependenței stricte dintre semne (și chiar scheme sintactice) și sensul coerent și profund degrevând prezența volumului material și tridimensionalitatea spațială de suplimentul de semnificații străin spiritului culturii oriental creștine.

Pictura propune, la rândul său, modalități de integrare a spațialității lumii manifeste, și, mai ales, a expresivității și polisemiei figurii umane, epurate de degradarea ca semn al căderii în timp și materie, și ca miză a disputelor dintre seducția lumii și tensiunile sublimante, rezolvate prin prisma sensibilității moderne/postmoderne, esențial antiascetice, prin convertirea în sens ritual și apelarea originarității sacre a spațiului integrator, precedent căderii, ca și prin sacralizarea fastului materiei și al dramatismului condiției ei efemere. Spațialitatea care s-a lăsat redeschisă imaginarului religios, reveriei despre transparență, lumina originară, armonie, un imaginar operând cu metaforele familiare experienței comune, într-o civilizație a suprasolicitării senzoriale, artistul apelează la instrumentarul său, degajat de portanța mimetică, de estetica purei vizualități, și reîncărcate de mesajul senzorial filtrat cultural — forma și complexul substanțial și cromatic, vitalismul cromatic și temperat de marile câmpuri luminoase, din pânzele lui Liviu Nedelcu, cu grafismele dinamic informale și spațiul redus la planuri profunde, reverberante, intens picturale, apelul la montajul narativ ce ordonează fragmentarismul abstract de tipul icoanei, și condensând în scenele, figurile și miturile asamblate, mai multe nivele culturale și religioase ale sacralului, compuse de Ilie Boca, suprapunerile de spații iconografice similare istoriind o succesiune a restaurărilor, și repictărilor, ca o plană arhivă a „locuirii” spațiului liturgic concret, propuse de Mihai Chiuaru, amploarea arhitecturală a spațiilor sacre, proiectând o transparență a volumului conturat grafic unei transparențe a materiei materialului suport, proiectate de Miruna Budișteanu, spațiile deschise miracolului centrate de elementul simbolic ce leagă nivelele cosmice și familia, din referințele la universul țărănesc ale Floricăi Prevenda și Marianei Câmpeanu, somptuoasele arborescențe de semne ermetice, sau portretele/autoportretele tragice, expresioniste, glisând între condiția plană și o profunzime conținută, din căutările și autoexplorările Suzanei Fântânariu, violența spațiului acuzat tridimensional în care își desfășoară scenariile fantastic dramatice Florin Mihai, spațiile neutre în care se impune reflexiei dubitative evidența ineluctabilă a dramei, asumată de Alex Rădvan, ating o parte dintre preocupările pentru legitimarea spațialității ce contextualizează prezentul trăirii intense, al reveriei, al anamnezei afectiv culturale, al revoltei și violenței. Între rigoarea conceptuală și senzualitate, între principiul armonic, și expresionism de diverse intensități, exprimând seninătate și tragism, neliniște și echilibru, atingerile nucleului sacru declanșează strategii ale metaforizării foarte nuanțat diverse. Această diversitate și fluiditate a opțiunilor pentru soluții de limbaj, susținute de — și susținând — poziționări față de angajarea imaginii/discursului artistic în participarea la contextul social, suportul existențial sau doar pur artisticele chestiuni de atelier, este trăsătura definitorie a artei zonale a momentului. Teren al confluențelor și metisărilor, arta acestui deceniu deja încheiat și probabil al viitorului apropiat, al acestui deja prezent oferă

and the worldly temptations (tensions resolved by the assimilation of the modern/postmodern, essentially anti-ascetic sensibility, of the pre- Fall original, integrating space, and by the sacralization of matter and the drama of its ephemeral condition). The spatiality that opens towards the religious imagination, towards transparency, light, harmony — an imaginary array whose metaphors belong to the common, human experience, offers the artist the necessary instruments for an expression which is cleared by any mimetic burden or purist aesthetics, and is charged a sensorial, culturally filtered message. A series of visual discourses — such as the chromatic vitality of the works of Liviu Nedelcu (toned down by the vast, luminous surfaces, with informal, dynamic and graphic brushstrokes applied on intensely vibrant surfaces); the narrative montage (similar in structure to the orthodox abstraction of the icons, which condenses the mythological scenes and figures assembled from various cultural and religious levels) in the works of Ilie Boca; the overlaying of iconographic strata, similar to the result of restoration work from the works of Mihai Chiuaru; the magnitude of the sacred architectonic elements (which project the transparency of the graphically contoured volumes on the transparency of the support itself) in the images of Miruna Budisteanu; the spaces opened for the miraculous symbols of cosmos and family, all references to the rural universe from the paintings of Florica Prevenda and Mariana Campeanu; the sumptuous tree-like growths of hermetical signs, or the expressionist, tragic portraits or self-portraits of Suzana Fantanariu (in which she searches and explores the possibilities of plane or layered surfaces); the violence of Florin Mihai's declaredly volumetric representations of fantasy-dramatic scenes; the neutral spaces which operate as backgrounds for the ineluctable (but opened for dubitative reflections) evidences of tragedy from the paintings of Alexandru Rădvan — cover some of the preoccupations for the legitimization of this spatiality which creates a context for the intense emotions, for the reveries, the affective cultural anamnesis, or for the revolt and violence. Even the slightest touch of the sacred nucleus of beliefs triggers very nuanced and diverse visual strategies and metaphors, from the conceptual rigor to sensuality, from the harmonic principles to various — serene or dramatic — expressionisms, from restlessness to equilibrium.

The art of today, in Romania, is characterized by a diversity of visual languages, which support, and are defined by the position the artists have regarding the role of the art in the social context (or within the strictly artistic boundaries of the studio) and its relevance for the existential issues. Realm of confluences and combinations, the art of last two decades (and most likely of the next one as well) offers the artists at least two conditions for plurality, for the simultaneous use of more than one aesthetic program. These two conditions are, on the one hand, the freedom of choice and the almost obligatory changes, and on the other hand, an active patrimony of radical innovations, whose roots lay in the evolutions, distortions, contradictions, polemics and recurrences of the modernism. The acute debate of the abstract versus figurative languages, which define the first modernist manifestoes (of the suprematism, abstract purism, constructivism — recurrent in the late modernism and the avant-garde, of the figurative expressionism, surrealism, futurism, avantgardist objectualism, socialist realism, or of the neorealism) and the first openings

artiștilor cel puțin două condiții care le permit pluralitatea angajamentelor, utilizarea simultană a mai multor programe estetice și coduri. Aceste două condiții sunt, pe de-o parte, libertatea poziționării și aproape obligația schimbării, și, pe de altă parte, un patrimoniu activ și disponibil, mai ales un patrimoniu al inovațiilor radicale, datorat modernismului și evoluțiilor-distorsiunilor și contradicțiilor, polemicilor și recurențelor sale, la zi. Dezbateră acută dintre limbajele abstracte și instanțele figurativismului, care au caracterizat primele manifeste moderniste — fie că aparțineau suprematismului, purismului abstract, constructivismului, recurente în late modernism și transavangardă, fie expresionismului figurativ, suprarealismului, futurismului și obiectualismului avangardist, realismului socialist sau neorealismelor de diverse complexități, deschise spre noile genuri și comportamente rezultate din extensiile picturii și sculpturii, fotografiei și subgenurilor cinemate, au atins inevitabil o stare de schimburi, substituiți și contaminări de sintaxe și de hibridări ale bagajului morfologic. Expozițiile „Corpul uman”, „Nudul”, „Criza” sau „Zoon politicon”, oferă, pe lângă platforma teoretică a angajamentului extraestetic, privind impostarea socială sau aventura politicului, și, mai general, condiția elementului uman, individualizat sau generic, în aceste discursuri concrete ale realității, susțin și această dezbateră, aceste instanțe ale negocierii condiției sale de semn cultural, și chiar de element — central sau oarecare al limbajului artistic. În acest nivel, programul lor întâlnește programul expoziției „Abstract”, dedicată comentariului formelor de persistență ale limbajelor abstractizante, în contextul definirilor difuze, al delimitărilor privite ca provocări și a utilizării motivate compozițional, a unor semne cu statut formal diferit, egalizate prin eliberarea/depeizarea de consistență semantică suplimentară față de cea formală.

Alături de artiști preocupați constant de raporturile pur formale, de natură geometrică (Liviu Stoicoviciu), sau conceptuală (Florin Maxa, Mady Zărnescu, Napoleon Tiron) sau rezultând din experimente asupra constituirii sistemelor de semne (Gabriel Kelemen), și de artiștii pentru care traseele și ansamblurile de suprafețe cromatice /volume, urme și accidente plastice sunt generate de explorările conștiente (Romul Nuțiu) sau impulsurile intense ale subiectivității (Corneliu Vasilescu, Daniela Frumușanu), frecventează problematicile abstracției în franja lor de interferență cu patrimoniile de semne figurative artiști care deschid deliberat jocul abstract de forme reperelor figurative, sau părăsesc pitorescul figurativității în favoarea grilelor abstracte ordonatoare. Condiția acestor imagini, al căror plan de convergență este doar cel al hibridării, este motivată de programe, la rândul lor, diferite, de la un expresionism generat de un fond intens dramatic (Teodor Moraru), la expresionismul vitalist și armonic al lui Liviu Nedelcu, al Angelei Tomaselli, la programele conceptualist expresioniste ale lui Florin Ciubotaru, Marilenei Preda Sânc sau ale lui Marius Burhan, sau la demersurile care, ca în pictura Zamferei Bârzu, a lui Gheorghe Dican, Ion Pop Negreșteanu, conduc de la peisaj sau figura/obiect la forme abstracte. Un statut aparte au semnele simbolic decorative, utilizate în barocul abstract, practicat de Ștefan Pelmuș.

Unul dintre cele mai consistente segmente ale reprezentării frecventat de selecțiile din acești primi cinci

towards the new genres and sub-genres of painting, sculpture, photography, cinema etc., have unavoidably generated a series of changes, substitutions and hybridizations of the artistic morphologies.

The group exhibitions, “The Human Body”, “The Nude”, “The Crisis”, and “Zoon Politikon” offer a theoretical fundament for a series of extra-aesthetic subjects- political, social, the individualized or generic human condition, and a series of supporting premises for their status as cultural issues, as elements (even marginal) of the artistic discourse. At this level the program of the aforementioned exhibitions meets that of the exhibition “Abstraction”, which was dedicated to the persistence of all abstract discourses, in the context of diffuse definitions, of delimitations regarded as provocations, and of the employing, due to compositional requirements, of varied visual signs, made equal by the annulment of any semantic content besides the purely formal one. Several artists are constantly preoccupied with the strictly formal issues of geometrical abstraction (Liviu Stoicoviciu), of the conceptual abstraction (Florin Maxa, Mady Zărnescu, Napoleon Tiron), or of the experimentations with the elaboration of sign systems (Gabriel Kelemen). Some artists regard the visual elements — lines, chromatic surfaces, volumes, brushstrokes, plastic accidents — as results of rational explorations (Romul Nutiu), of intense and subjective impulses (Corneliu Vasilescu, Daniela Frumusanu). Artists such as Florin Ciubotaru or Marius Burhan either include the abstract programs into their complex, figurative patrimonies, or give up the picturesque figuration for the order brought by abstract structures. Such convergent, hybrid images can be motivated by very varied programs, from an expressionism generated by a profound dramatic fund (Teodor Moraru), to the expressionist and harmonic vitalism of Liviu Nedelcu and Angela Tomaselli, the expressionist conceptualism of Florin Ciubotaru, Marilena Preda Sânc, and the visual discourses which, as is the case with the painting of Zamfira Barzu, Gheorghe Dican and Ion Pop Negreșteanu, are abstractions of landscapes or objects. A very singular position is occupied by the use of decorative, symbolic signs in the baroque abstraction of Ștefan Pelmuș.

One of the most practiced type of representation, and implicitly one of the most present within the exhibition program in Focsani, in these first five years of the curatorial project, is the figuration. In most cases the focal point of these figurative representations is the human figure and its narrative contexts, social pressures and situations which exploit or promote it (for example in the works of Matei Bajenaru, Marilena Preda Sânc, Dan Hatmanu, Calin Beloesu, Dorel Gaina, Ștefan Haias, Sorin Oncu) sequentially or wholly, in a narrative, contracted synecdoche or in a complete and total autonomy, reflected in the pressing, social actuality (Petru Lucaci, Corina Nani, Vasile Muresan Murivale, Valeriu Mladin) or in the myth (Aurel Vlad, Alexandru Radvan, Florin Mihai). Like any other analysis which categorizes the creative discourses on the grounds of similar aesthetic program and attitude, this essay on the subject of Romanian contemporary art is limited, in our case, to the exhibitions organized within the curatorial project from the gallery in Focsani, and are, therefore, far

ani ai proiectului curatorial este cel al utilizării autoritare a repertoriilor figurative, între care semnul uman și contextele sale narative, evenimentele ce îl impun, îl exploatează (integral sau secvențial), sub presiunea unor comentarii critic sociale — Matei Băjenaru, Marilena Preda Sânc, Dan Hatmanu, Călin Beloescu, Dorel Găină, Ștefan Haiăș, Sorin Oncu — printr-o contragere narativ sinecdotică în stereotipurile inimii și casei, sau în prestața sa autonomă, chiar dacă reflectată de social, între actualitatea presantă (Petru Lucaci, Corina Nani, Vasile Mureșan Murivale, Valeriu Mladin,) și mit (Aurel Vlad, Alex Rădvan, Florin Mihai).

Ca orice comentariu ce grupează demersurile creatoare sub presiunea unor dominante de atitudine și program estetic, și aceste considerații asupra traseelor artei românești contemporane, limitate de deschiderile expozițiilor organizate până acum în galeria din Focșani, sunt departe de a acoperi întreaga complexitate, anvergură a fenomenului, sau a pluralității de probleme ale fiecăruia dintre artiștii pe care ne-am bazat comentariul. Rămân să fie urmărite cu mai multă insistență aporturile noilor suporturi tehnologice despre ale căror posibilități informează în acest context videofilmele lui Matei Băjenaru (dimensiunea socială), Fekete Tibor (dramatism existențial), Gabriel Kelemen (experimentalism interdisciplinar), Corina Nani (design experimental). Pornind de la dorința de a crea premisele dezbaterii asupra artei contemporane, dintr-un nucleu zonal în care interesul predominant este orientat spre formele de cultură tradiționale, proiectul curatorial, complex, este destinat publicului din Focșani. Acest public, luat atent în considerare de către organizatori, cu segmentul său de tineret deschis spre formarea culturală, și cu elitele sale de bună formație estetică, motivează localizarea demersului curatorial, în acest oraș și în această galerie, iar itinerarea ulterioară a expozițiilor contribuie la semnalarea orașului ca un nucleu activ în rețeaua încă precară a proiectelor de politică culturală autohtonă. Descentralizarea responsabilităților și controlului, a efortului financiar, prin aceste inițiative, este importantă pentru o țară gestionată politic de succesive instanțe atât de neglijente și dezinteresate de cultură. Proiectul familiarizării Orașului cu prezența autoritară și constantă a artelor vizuale, susținut de artiști importanți în crearea ei actuală, este parte dintr-un proiect mai amplu, al cărui centru este constituirea unui muzeu local de artă contemporană.

Alexandra TITU

from covering the full complexity and magnitude of the artistic phenomenon or even the complexity of the work of each presented artist. The new media, and works of artists such as Matei Băjenaru (video), Tiberiu Fekete, Gabriel Kelemen (interdisciplinary experiments), and Corina Nani (fashion design), will be most definitely presented in future exhibitions.

Based on the desire of creating the premises for a debate on the subject of contemporary art, in an area in which the interest is focuses on rather traditional culture forms, this complex curatorial project is elaborated for the public in Focsani. The young people, who are mostly open to a cultural education, and the cultural and aesthetically educated elites, justify the choice of location for the curatorial project in this gallery, from this city. The itineration to Bucharest of each exhibition contributes even more to the image of Focsani as a culturally active nucleus, in a national context which is still deficient in effective local cultural politics. The decentralization of responsibilities and control, and the financial efforts implied by such a project are even more impressive in a country lead by successive governments, all similarly negligent and uninterested in cultural matters. The project of familiarizing the city with the constant, authoritative presence of the visual arts is supported by several mainstream, important artists, and is in fact a part of an even more ample project — a local museum for contemporary art.

Alexandra Titu

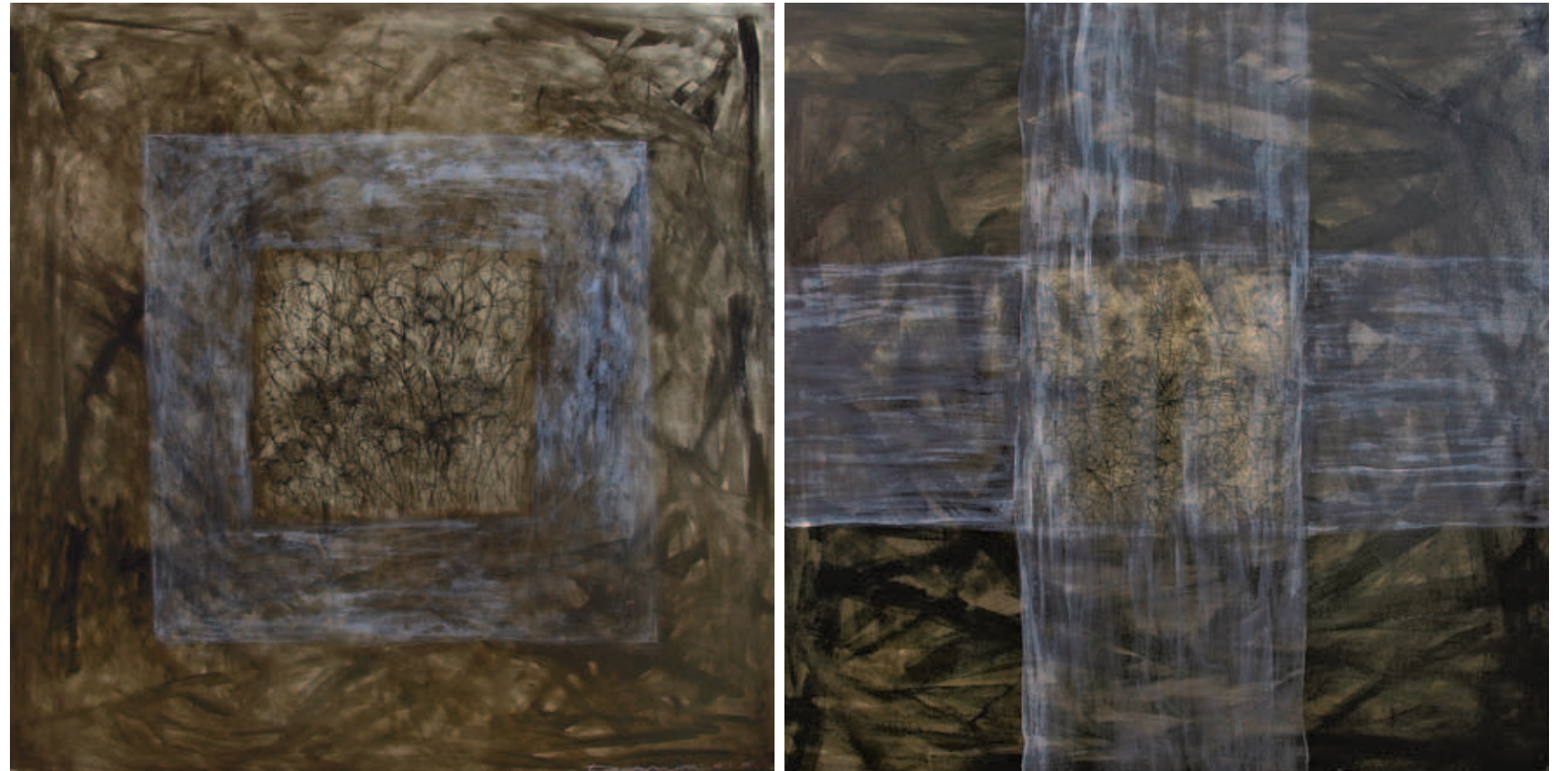

DANA ACEA

N. 12 iulie 1962, Târgu-Mureș, România/**Studii:** Institutul de Arte Plastice, Facultatea de Arte Plastice și Decorative „Ion Andreescu” Cluj-Napoca, secția pictură, promoția 1988. Membră a UAPR. din anul 1993. Profesor universitar doctor la Facultatea de Arte și Design, Universitatea de Vest din Timișoara. **Activitate artistică:** Expoziții personale în țară și străinătate — 11; Expoziții de grup în țară și străinătate — 61; Expoziții colective naționale — 47, Biennale naționale și internaționale — 8, premii și nominalizări — 5/**Contact:** dana_acea@yahoo.com

Frumoasa Grădină. Vis și Mister Latent, 135x135 cm, ulei pe pânză, 2010
Frumoasa Grădină — Vis și Timp Depășit, 135x135cm, ulei pe pânză, 2010
Frumoasa Grădină — Vis și Monotropie, 135x135cm, ulei pe pânză, 2010

Caracterul sacru al picturii pe care o face Dana Acea se poate descifra în mai multe instanțe ale limbajului plastic. Există mai întâi un nivel al cromaticii, care poate susține singură un discurs orientat esențial spre ordine și armonie, spre instalarea unor valori raționale. Masele de culoare se depun în straturi dense și transparente, controlate clar de principii superioare, care interzic o evoluție diluvială, oricâte elanuri și tensiuni ar sosi dinspre orizontul lăuntric al artistei. Prezența sau aspirația sacralui este cauza acestei cenzuri care apare în manifestarea gândurilor și stărilor sufletești cele mai profunde. Cea mai evidentă dovadă a funcționării acestei forțe este apariția semnalelor geometrice care structurează imaginea. Artista păstrează intensitatea comunicării picturale de totdeauna, în condițiile în care culorile au devenit mai pure și mai sensibile la aspirațiile spre echilibru. Tendințele de expansiune a tonurilor, care altădată evoluau la limita informalului, acum s-au estompat, convertindu-se în pulsații subordonate energiilor sacre ce inundă tabloul.

The sacred quality of Dana Acea's painting is revealed by several aspects of her visual vocabulary. There is the first level of interpretation — the chromatic one. The colors in themselves speak of harmony and order, of a need for rational values. The color masses are overlapped in either dense or transparent layers, following what is clearly a set of superior principles which forbid any uncontrolled brushstrokes no matter how intense are the inner tensions of the artist. The most relevant signs of this organizing force are the geometrical shapes which structure the whole of the image. The painter manages to maintain the visual intensity of the image by the means of an increased purity of color which matches the also increasing need for reaching a state of equilibrium. Sometimes the colors which used to be much more expansive as she was flirting with informal tendencies are toned down and contained by the gravitas brought to her paintings by the references to sacred and spiritual motifs.

Foot-Ball, acuarelă/hârtie, 55x74 cm, 2005
Elocvent, acuarelă/hârtie, 55x74 cm, 2005
Secretul frumuseții (fusta roșie), acuarelă/hârtie, 55x74 cm, 2005

NICOLAE AUREL ALEXI

N. 23 martie 1947, în județul Brașov, comuna Drăușeni/Studii: Institutului de Arte Plastice „Nicolae Grigorescu” din București, secția Grafică, promoția 1974; Din 1976 membru al UAP din România; Din 1990 cadru universitar, Universitatea Națională de Arte București Din 1974 prezent în numeroase expoziții naționale și internaționale; Expoziții personale în țară și străinătate; Prezent în galerii și colecții private din lume. **Premii:** 2006 — Premiul UAP pentru Grafică; 2003 — Premiul Revistei “Ramuri”, Craiova; 2000 Ordinul Național Serviciul Credincios în grad de Ofițer; 1998 — Marele Premiu UAP din România; 1993 — Medalia de Aur

la Bienala de Artă Contemporană, Emiratele Arabe Unite; 1987 — Premiul UAP pentru Grafică; 1986 — Premiul Cultura pentru Europa, Roma, Italia; 1985 — Premiul Academiei Române din Roma, Italia; 1984 — Premiul Academiei Mercurion, Roma, Italia; 1975 — Bursa Anuală UAP pentru tineri artiști.

În constituirea universului artistic al lui Nicolae Aurel Alexi esențială ni se pare o anume distanță, o poziție impersonală față de substanța reprezentării. Acest câmp perspectival nu răspunde unei nevoi mimetice, ci este consecința unei viziuni teatrale care corespunde unui program profund. În vederea unei bune percepții, artistul pleacă de la un spațiu composițional pur, epurat de orice impuritate senzorială, de orice ecou al actualității, pentru a asigura o desfășurare liberă a materialului vizual. Odată obținută această convenție a lecturii, artistul poate să „distribuie” personajelor o serie de roluri, de ipostaze, de gesturi care definesc temperamente, stări și situații existențiale dintre cele mai diverse. Uneori, convenția construcției personajului este subliniată de amploarea pe care o ia descrierea costumului, care, singur, poate să susțină o partitură teatrală. De fiecare dată, desenul este fin, foarte precis, asociindu-și în mod firesc elementul cromatic, mărturisind o anume voluptate a instituirii reperelor vizuale.

It is essential, in any attempt to understand the artistic universe of Nicolae Aurel Alexi, to take into account his somewhat impersonal approach, a certain distance he keeps from the substance of representation. This perspective does not arrive from a mimetic tendency, but comes as an answer to a profound theatrical vision. The artist feels that the base for a clear perception is a pure compositional space, a space freed of any sensorial impurities or references to the here and now. As soon as this compositional set-up is created, the artist can offer his characters a set of roles to play, a series of hypostases of various gestures which define temperaments, moods, or describe extremely varied existential situations. Sometimes the convention is strengthened by the elaborateness of the costumes that can alone define a character. The drawing is always exquisite, extremely precise, always being the most important visual element and clearly playing the key role in Alexi’s paintings.

Umanizare dezumanizare, ceramică, 60x30x5 cm, 2009
Consumerism, ceramică, fier, 200x100x60 cm, 2007
Zvon, piatră artificială, 80 cm.h, 2010

CĂTĂLIN BĂDĂRĂU

N. 18.02.1981. Adjud/Studii: 2009 doctorand în cadrul Universității Naționale de Arte din București, 2007-2009 Universitatea Națională de Arte din București, Facultatea de Arte Plastice, Secția Sculptură (coordonator: Conf. Univ. Dr. Aurel Vlad); 2003-2007 Universitatea Națională de Arte din București, Facultatea de Arte Plastice, Secția Sculptură, (coordonator: Conf. Univ. Dr. Aurel Vlad). 2007 – Membru UAPR. (Uniunea Artiștilor Plastici din România), Filiala Sculptură, București; prezent – 2007 Preparator Universitar în cadrul Universității Naționale de Arte din București, Facultatea de Arte Plastice, Secția Sculptură. **Premii:** 2010 – Premiul I pentru Sculptură la Bienala Națională de Artă Plastică „Gheorghe Petrașcu”, Târgoviște;

2008 – Bursă de studiu la Roma (Italia) acordată de Universitatea Națională de Arte din București și Eximbank România; 2008 – Premiul I pentru Sculptură la Concursul „Primavera Tinerilor Artiști”, București; 2007 – Bursa pentru Sculptură acordată de Uniunea Artiștilor Plastici din România Premiul/Facultății de Arte Plastice/Universitatea Națională de Arte din București; 2 expoziții personale; 31 de expoziții de grup și colective pe plan național și internațional (Polonia); participări multiple la workshop-uri, articole publicate, publicații/**Contact:** cata_badarau@yahoo.com, tel.: 0740 866 734

Tensiunea antropomorfă își menține autoritatea în sculpturile lui Cătălin Bădărau, dar realitatea umană este invocată prin intermediul unei imagini principale, modulare. Artistul păstrează o explicită legătură cu morfologiile umane, dar nu insistă asupra fizionomiilor, asupra detaliilor care ar putea particulariza o anumită figură. El nu intenționează să ne rețină atenția cu „istoria” unui personaj, pentru că nu individul, cu ceea ce are el unic, îl interesează, ci totalitatea, ca esență a valorilor umane. De aceea, sculptorul recurge la grupuri omogene de siluete, la mulțimi, în care individualitatea se dizolvă, având nostalgia sublinierii atributelor generale ale speciei. Omul din aceste aglomerări se prezintă într-o condiție precară, umilă, pe care conștiința o denunță, o refuză ca pe o agresiune împotriva umanității, care, altfel, își caută prestigiul și demnitatea.

The sculptures of Cătălin Bădărau are unquestionably anthropomorphic, even if the human reality is invoked by the means of an axiomatic modular image. The artist preserves an explicit connection to the human morphologies, but does not insist on physiognomies and individualizing details. He does not intend to tell the story or recall the history of an individual, because it is not the individual, the unique, that interests him, but the totality, the essence of the human values. That is one of the reasons for the choice of representing homogenous groups of silhouettes, crowds in which individualities dissolve, in a nostalgic recalling of the main, general attributes of the species. The man in these agglomerations has a precarious, humble condition, which can be perceived (and refused) as an aggression against a humanity who is always searching for prestige and dignity.

Matter Humana III, 250x180x80 cm, marmură albă de Rușchița, 2010
Matter Humana, 150x130x80 cm, marmură albă de Rușchița, 2007
Matter Humana II, 700x350x90 cm, lemn stejar patinat, 2007

EUGEN FLORIN BARZU

N. 29 august 1968, Sibiu. Membru al Uniunii Artistilor Plastici din România — Filiala Timișoara din 1998; Cadru didactic universitar, gradul de asistent drd. la Universitatea de Vest din Timișoara, Facultatea de Arte, Sculptură/Studii: 1983-1987 — Liceul de Arte Plastice „ION VIDU” din Timișoara; 1990-1996 — Universitatea Națională de Arte București, sculptură, clasa prof. univ. Mihai Buculei; 1996 — Bursă de studiu și documentare în orașele Veneția, Florența, Roma, Italia; 1997 — Salonul Banățean anual de artă „Pro Arte”, Muzeul de Artă Timișoara, România; 1998 — Expoziția Națională de Artă, Muzeul de Artă Reșița; 1998 — Salonul Bial de Sculptură Mică, Arad, România; 1998 — Simpozion Internațional de Sculptură Monumentală, Front Canavese [TO] Italia; 1998 — Salonul anual de Artă, Galeria „Helios” Timișoara; 1999 — „ZECE” — Centrul Cultural al României din Budapesta, Ungaria; 2000 — Expoziție de grup româno-franceză „Itinerance” — Espace Belleville Paris, Franța; 2000 — Expoziție de grup româno-franceză „Itinerance”

— Galeria „Helios” Timișoara; 2001 — Simpozion Internațional de Sculptură Monumentală Figurativă, Front Canavese [TO] Italia/Premii: Premiul al II-lea „JUVENTUS” acordat de Fundația Interart Triade, în colaborare cu Clubul Economic German Timișoara/Deutschsprachiger Wirtschaftsclub Temeswar, în cadrul expoziției „Ego-grafii. În căutarea copilăriei pierdute”, Timișoara, iunie 2003/Contact: str. Versului nr. 8; et. 2; ap. 12; Cod 300742; Timișoara, România; tel. 004 0356 4237 76; 004 0720 336 187; e-mail: barzustopabortion68@yahoo.com; lilibarzu@yahoo.com

Într-o consecvență aplecare asupra umanului, preocupare ce se situează în direcția antropocentristă a sculpturii europene, Eugen Florin Barzu zăbovește mai ales asupra reprezentării feminine, văzută în postura maternității. În piatră sau lemn, sculptorul descoperă valorile simbolice ale maternității, pe care, de regulă, le reprezintă în ceea ce au ele pozitiv, intens prezent. În consecință, volumele sunt clare, cu detalii stilizate pe rotund, înscriindu-se autoritar în spațiu. Importanța pe care o acordă volumelor cu funcție simbolică este subliniată și de felul în care restul lucrării păstrează ceva din informalul original al pietrei sau lemnului în care lucrează. Această îmbinare între zonele controlate de voința sculptorului și zonele aparținând încă ordinii naturale promite expresii spațiale inepuizabile.

Eugen Florin Barzu's sculptures never stray from the subject of humanity, in accordance with the anthropocentric direction of the European sculpture. A preferred subject is that of the feminine body, represented in the posture of motherhood. In wood or stone, the sculptor reveals the symbolical values of maternity, and represents their most positive and intensely present aspects. The volumes are clearly defined, with few stylized, rounded details. The symbolical function of the volumes is underlined also by the way in which he keeps a certain amount of unfinished, raw material around them. This very merge between the areas controlled by the will of the artist and the areas still ruled by the natural order, promises and offers inexhaustible spatial means of expression.

Compoziție, lemn, 2009
Compoziție, lemn, 2009
Compoziție, lemn, 2009

MIHAI BEJANARIU

N. 4 aprilie 1950, Hemeiuiș, Jud. Bacău/**Studii:** Absolvent al Institutului de Arte Plastice Iași și al Institutului de Arte Plastice „Nicolae Grigorescu” — București. Membru titular al Uniunii Artiștilor Plastici din România — Filiala Bacău. Din 1976 și pînă în prezent participă la toate expozițiile de grup, anuale, județene și interjudețene, organizate de Filiala UAP Bacău; **Expoziții personale:** 1978, 1992 — Bacău; 2006 — Galeria UAP Bacău; 2007 Galeriile Frunzetti — Bacău; **Expoziții internaționale:** 1992 — Pully — Lausanne, Elveția; 1993 Wiesbaden, Germania; 1995 — Weill Der Stand, Germania; 2004 — Expoziția de artă contemporană Chișinău, Rep. Mol-

dova. **Lucrări de artă monumentală:** 1995 — bustul lui Miron Costin; 1996 — bustul lui Alexandru cel Bun; 1996 — bustul lui Mircea Cancicov; 1997 — bustul lui Ferdinand I; 1999 — bustul lui Mihail Sadoveanu; 1998 — basorelieful Domniței Măria; 2000 — basorelief Mihai Eminescu; bustul lui Gala Galaction/**Contact:** str. Mărășești nr. 102, sc. A, ap. 7, et. 2., Bacău; tel.: 0040 234 561 485

Sistemul formal al sculpturilor lui Mihai Bejanariu stăruie asupra universului țăranesc, înțeles ca suport ideologic și, în același timp, ca sursă a unor rezolvări volumetrice. Sedimentat într-o lungă existență, acest sistem formal adună sugestii din lectura atentă a realităților naturale, din care, pe parcursul timpului, s-au cristalizat artefactele industriei țăranesti, care îmbină ingeniozitatea tehnică cu neprevăzutul soluțiilor formale. Sculptorul își plasează căutările în această arie, în care, de bună seamă, nu mai trebuie să răspundă finalităților utilitariste, și, în aceste condiții, poate să se concentreze asupra aspectelor pur sculpturale. Rezultă o înflorire de structuri de lemn, care se dezvoltă liber, cenzurate doar de „memoria secretă” a valorilor patrimoniale.

The sculptures of Mihai Bejanariu speak of the rural cultural universe, assumed as both an ideological support and as a source of visual solutions. The rural formal system has, in time, developed and set in the process of a close observation of the realities of nature, the same that has shaped, over time, the rural artifacts — which always surprise in their merge of technical creativity with unexpected formal solutions. The artist finds inspiration in these shapes, freed now of course of any utilitarian need and allowing him to concentrate on the sculptural issues alone. His structures, build in wood, seem to develop free of all constraints bar one, a certain „secret memory” of the patrimonial values.

ZAMFIRA BÎRZU

N. 10 decembrie 1964, Calafindești, Suceava/
Studii: Universitatea de Arte „George Enescu”, Iași
Expoziții personale: 2010 — Muzeul de Artă Galați;
2010 — „Dialog” cu Sarantis Gagas din Grecia, Anixis
Gallery, Baden, Elveția; Expoziții organizate de
3Grup: 2009 — „Antropocentrica”, Galeria Simeza,
București; **Expoziții de grup:** 2010 — Galeria
Timco, Timișoara. **Simpozioane de creație:** 2010 —
Simpozionul internațional de land art „Art Forest”
Sîngeorz-Băi/**Contact:** Tel. 0720 009191; zamfirab@
yahoo.com; www.zamfirabirzu.ro; www.uapiasi.ro

Mireasă I, tehnică mixtă pe pânză, 100x100 cm, 2010
Magia albastrului, 150x100cm, tehnică mixtă pe pânză, 2009
Ritual, acril pe hârtie, 30x50 cm, 2009

Temperamentul său expresionist triumfă atât în gama cromatică, cât și în modalitățile de construcție ale materialului figurativ. Este o unitate deplină între culorile vii, intense, și dinamica de un ordin special a trimiterilor la configurația vizibilului. Prin aparatul său imaginativ trec umbrele unor personaje și acțiuni ce stau sub semnul rememorării mitice a lumii. Forța cu care poate să aducă în prezent, în cea mai vie actualitate, ecouri ale unor motive arhaice, ne aduce aminte că pictorița Zamfira Bîrzu a susținut, la Universitatea din Timișoara, în urmă cu câțiva ani, un doctorat în arte vizuale, consacrat troițelor creștine, acele repere ce punctează itinerariile noastre prin timp. Aflată în permanentă legătură directă cu un inestimabil patrimoniu spiritual, artista dorește să-și afirme, totodată, intensă viață interioară, supusă unor particulare incidențe cromatice și formale. Tablourile sale, în aceste condiții, impresionează prin prospețimea culorilor și prin încărcătura simbolică a semnelor.

The expressionist temperament of the artist is revealed not only by her palette but also by the ways in which she structures her figurative works. Therefore there is a perfect cohesion between the vivid, intense colors, and the special dynamics of her compositions. Her imagination gives shape to shadows of mythical characters or places. The force with which she brings into the present a series of archaic motifs reminds us that she has graduated her Ph.D. in visual arts (at the University of Timisoara) on the subject of Christian Troikas — true landmarks and testimonies of the human itineraries throughout history. Her profound connection with such a priceless cultural patrimony does not alter her need to express her intense inner turmoil. The works of Zamfira Bîrzu impress the viewer through both the vivacity of her colors and the powerfully symbolical visual elements.

ILIE BOCA

N. la 21 februarie 1937, Botoșana, Jud. Suceava/**Studii:** Institutul de Arte Plastice și Decorative „Nicolae Grigorescu”, București 1967, clasa prof. Alexandru Ciucurencu/**Expoziții personale naționale:** 1991 – Muzeul de Artă, Fălticeni/1992 – Galeria UAP, Brăila/1992 – Galeria UAP, Lugoj/1993 – Galeriaile MAI, București; 1993 – Însemnări italiene, Piatra Neamț/1994 – Muzeul de Artă, Vaslui/ 1994 – Galeriaile Calderon, București/1995 – Muzeul de Artă, Iași/1995 – Galeria de Artă, Cluj/1996 – Galeria Alfa, Bacău/1998 – Galeria Etaj 3/4, București/1998 – Muzeul de Artă, Oradea/1999 – Galeriaile Inspectoratului de Cultură, Bistrița-Năsăud/1999 – Galeria Frezia, Dej/2000 – Galeriaile Gheorghe Petrașcu, Tecuci/2002 – Galeriaile UAP, Bacău, Galeria de artă Sabina și Jean Negulescu, București Muzeul Național Cotroceni/2003 – Muzeul de Istorie, Galeria Proarte, Galeria Direcției Județene pentru Cultură, Culte și Patrimoniul Cultural Național, Piatra Neamț/2004 – Centru Internațional de Cultură „George Apostu”, Galeriaile Filart, Bacău/2005 – Galeriaile Filart, Bacău/2007 – Galeriaile UAP, Bacău/ Muzeul de Artă, Bacău/Bacău, Galeriaile Alfa/„Ion Frun-

zetti”/București, Galeriaile Veroniki/ Timișoara, Galeria Calina/Galați, Muzeul de Artă Contemporană/Iași, Galeria Eleusis/**Expoziții personale internaționale:** 1981 – Expoziția Taberei de Creație, Kazanlık, Bulgaria/1982 – 9 pictori români, Praga, Cehia/ Bratislava, Slovacia/Berlin, Germania/1986 – Arta românească, Londra/1987 – Zsecin, Polonia/1987 Arta românească, Grecia/1988 – Pictori români contemporani, Berlin, Germania/1990 – A treia Bienală Euro-Asia, Ankara, Turcia/1991 – Pictori băcăuani, Lausanne, Elveția/ 1992 – Arta românească, Beijing, China/1992 – Arta românească, Atena, Grecia/1993 – Arta românească, Wiesbaden, Germania/1996 – Muzeul Husit, Tabor/Ambasada României, Praga/ 1996 – Trienala de la Sofia/1996 – Centrul Cultural Român, Paris/1999 – A treia expoziție internațională de artă plastică contemporană, Ceske Budejovice, Cehia/2002 – „Ilie Boca, Ion Sălișteanu, Angela Tomaselli”, Centrul Cultural Român, Paris/„8 pictori”, Tours, Collioure/ „L'union paria culture de l'Atlantique a l'Oural”, Festival Montmartre/2003 – Galeria Maurice Ravel, Paris/2004 – Bruxelles, Belgia.

Poliptic, tehnică mixtă pe carton, 91x74 cm
Poliptic, tehnică mixtă pe carton, 170x152 cm
Diptic, tehnică mixtă pe carton, 91x29,5 cm

Referindu-ne la ciclul, de fapt, la seria nesfârșită de lucrări reunite sub semnul palimpsestului, trebuie să luăm în considerare fascinația pe care o exercită asupra sa imaginile care vin din trecut, dintr-un trecut care, datorită „actualității” permanente a expresiilor pe care le găsim în cosmosul popular, se extinde fabulos asupra gesturilor curente. Voiajul în nivelurile acumulărilor temporale, în acest cuprins al palimpsestului, îl face cu convingerea că, dincolo de ipostazele trecutului întâlnit pe parcurs, va avea revelațiile adevăratului chip al realității, ale cărei configurații nu le poate identifica în cuprinsul experienței actuale. Urmaș al pictorilor medievali, al măștrilor populari și al sintezelor din perioada modernă, între care trebuie să așezăm tensiunea cromatică din pânzele lui Alexandru Ciucurencu, profesorul său din academia de artă bucureșteană, Ilie Boca apelează la o paletă bogată, surprinzătoare de fiecare dată, cu culori saturate de lumină, intens prezente. Pictorul revine mereu și mereu asupra unui motiv sau a unor probleme cromatice pentru a ține treaz miracolul picturii.

There is a major theme found in the art of Ilie Boca, the palimpsest, theme which inspired not only a cycle, but a seemingly never-ending series of works. The analysis of the palimpsest motif in Ilie Boca's works reveals the fascination he has for the images which belong to the old lore and the rural universe, and thusly sometimes belong to both past and present times. The artist investigates through multiple layers of time, in full conviction that, among all the past hypostases he will eventually discover the true face of reality – images he cannot otherwise encounter in his day to day environment. In his works he merges several influences, such as the medieval paintings, the rural crafts, and the synthetic tendencies of the modern period. His palette is opulent, always surprising, and rich in intense and saturated tones.

Compoziție 2, ulei pe pânză, 400x600 cm, 2004
Compoziție 1, ulei pe pânză 300x400 cm, 2004
Compoziție 3, ulei pe pânză, 200x300 cm, 2004

MARIUS OVIDIU BURHAN

N. 14 noiembrie 1977, Vilcele, Olt/Studii: 2009 Doctorand la Facultatea de Arte și Desing, Universitatea de Vest, Timișoara, Coordonator prof. univ. dr. Alexandra Titu; 2002-2003 Studii Aprofundate, Universitatea de Artă „N. Grigorescu” București, Secția pictură, Prof. Univ. Marin Gherasim; 1997-2002 Academia de Artă „Luceafărul”, Secția pictură, Prof. Conf. Dr. Petru Lucaci/**Expoziții personale:** 2011 – „Identități formale”, Centrul Artelor Vizuale, București, curator Alexandra Titu; 2010 – „Secvențe de atelier”, Galeria Melenia, București; 2010 – „Către formă”, Galeria Irecson, București; 2009 – „Schite”, Teatrul Act „Sala de lectură”, București; 2007 „Confluente”, Galeria Galateea, București; 2007 – „Către EROTIC...”, partea B, Galeria Apollo, București; 2007 – „Către EROTIC...”, partea A, Galeria Orizont, București; 2007 – Expoziție în foaietul Teatrului Act, București; 2006 – „Între alb și negru”,

Galeria Căminul Artei, parter, București; 2005 – „Fragmente”, Galeria Senso, București; 2005 – „Femeia ca pretext”, Galeria Atelier 35, București; 2005 – „Univers dinamic”, Galeria Căminul Artei, etaj, București; 2004 – „Forma ca pretext”, Galeria Atelier 35, București; 2004 – „The first”, Galeria Assemblage, Hotel Mariotte, București; 1996 – Galeria Cromatic, Craiova; 1995 – Liceul de Artă, Craiova/**Contact:** București, str. Justiției nr. 57 B, sector 4, tel. 0722 823 119; mariusburhan@yahoo.com;

La prima vedere, pânzele lui Marius Burhan stau sub semnul informalului, al unei slăbite aderențe la lumea vizibilului. Desprinderea de concret, de tentațiile mimetice, întoarcerea spre „peisajul” interior nu este însă definitivă, întrucât, în magma petelor de culoare, în tensiunile informale, răzbate un spirit sever, care depășește simpla încercare de armonizare a diferitelor pete de culoare, pentru a propune o construcție rațională. Pictorul este foarte atent la destinul maselor de culoare, urmărind destinul suprafețelor și convertirea lor în expresii tridimensionale, în „individualități” care își încep existența proprie. Câteodată, în avalanșa de impulsuri colorate se recuperează fragmente din spectacolul realității observate, în care sunt active unele trasee geometrice, derivate dintr-o suverană conștiință ordonatoare.

At a first glance, the paintings of Marius Burhan seem to follow the informal tendencies, with touches of only the merest figurative suggestions. The inner landscape clearly is of more interest to the artist than the concrete reality, since any mimetic tendency is repressed. He does however attempt constantly to impose a rational structure to the informal masses of color. In the midst of the color flows, individual surfaces seem to develop slowly an individual, three-dimensional existence. In some cases, the flows are disrupted by identifiable fragments of reality, or by geometrical hints to a superior organizing principle.

MARIANA CÎMPEANU

N. pe 14 august, 1970 în Tecuci, jud. Galați/
Studii: Doctorat Arte vizuale 2008 — Universitatea de Vest Timișoara; Master pictură 2007 — Universitatea Națională de Arte București; Licență pictură 1999 — Universitatea Națională de Arte, București. Membru al Uniunii Artiștilor Plastici din România din 1999 **Expoziții personale:** 2002 — Galeria Galla, București; 2002 — Mogoșoaia; 2003 — Galeria Căminul Artei, București; 2004 — Galeria Artis, București; 2005 — Galeria Orizont, București; 2007 — Mogoșoaia; 2007 — Galeria Căminul Artei, București; 2009 — Centrul Comunitar Evreiesc, București; 2009 — Centrul de Cultură Arcuș, Covasna; 2010 — Centrul de Cultură Arcuș, Covasna; 2010 — Academia Oamenilor de Știință din România, Sesiunea de comunicări științifice, „Știința acasă la români”, Centrul de

Cultural Mioveni, octombrie 2010; 2011 — Galeria Simeza, București. **Premii:** 2009 — Salonul național de artă „Atitudini contemporane”, ediția a II-a, Marele Premiu; 2009 — Gala Premiilor în Cultură, Premiul pentru cea mai apreciată expoziție de pictură a anului 2009, Centrul de Cultură Arcuș, Covasna; 2010 — Premiul de excelență acordat cu prilejul sesiunii de comunicări științifice, a Academiei Oamenilor de Știință din România, „Știința acasă la români”, Centrul de Cultură Mioveni, octombrie 2010/**Contact:** str. Doamnei nr. 5, et. 3, ap. 7, sect. 2, București; tel. 0744857727, mariana_cimpeanu@yahoo.com; www.marianacimpeanu.ro

Poartă, tehnică mixtă, 50x60 cm, 2011
Pâine, acril pe pânză, 30x30 cm, 2011
Interior, acril pe pânză, 25x35 cm, 2011

Toate elementele de limbaj plastic (cromatică, compoziție, efecte perspective, jocul luminii și al umbrei etc.), din pânzele Mariane Cîmpeanu sunt puse în stare de funcționare pentru a transmite un mesaj care pentru sine și pentru spațiul comunicării artistice prezintă o deosebită urgență. Discursul său pictural continuă să se decanteze, oferindu-ne noi ipostaze ale unui foarte sensibil aparat expresiv, pus în lumină odată cu referințele ce rememorează o lume arhaică, în fapt o lume a durabilității ce se arată proaspătă și inepuizabilă, sub jocul înșelător al actualității. Realitatea formală și simbolică cu care Brâncuși a surprins timpurile moderne venea din acel orizont al preistoriei, atins printr-un fundamental exercițiu extatic. Este semnul sub care se cuvine înțeles și satul pe care îl evocă sistemul său imagistic. Granițele temporale sunt abolite, și, din masa culorilor pure, saturate de lumină, se ivesc motive cu semnificații adânci — pâinea, crucea, soarele, fântâna — etc., repere irepresibile ale traiectului nostru existențial.

All the visual elements in Mariana Cîmpeanu's paintings (color, composition, perspective, lights and shadows, and so on) are set in motion by a certain inner turmoil of the artist. She keeps investigating and decanting the archaic cultures, always finding and offering to the viewer new hypostases, through an exquisitely sensitive expressivity. The cultural references to the archaic world are in fact speaking of an everlasting, forever renewed, inexhaustible world which lays hidden beneath the deceiving actuality. The forms and symbols employed (by Brancusi as well for expressing the modern realities) come from the same prehistoric referential area which offers also the correct key for the reinterpretation of the rural structures evoked by this set of images. The pure, saturated color masses reveal shapes which speak of the human existence throughout history — the bread, the cross, the sun, the fountain, etc.

ADRIAN CHIRA

N. 4 februarie 1958, Dej/Studii: Institutului de Arte Vizuale „Ion Andreescu” Cluj-Napoca, Ceramică, 1986. Membru al Uniunii Artiștilor Plastici din România din anul 1986. **Expoziții personale:** 1977 – Dej; 1982 – Cluj-Napoca; 1985 – Cluj-Napoca; 1987 – Tg.-Mureș; 1993 – București, Galeria „Orizont”; 1995 – Bistrița, Tg. Mureș, Galeria UAP; 1996 – Centrul Cultural Maghiar, București; 1997 – Aachen, Germania; 1998 – Aachen, Germania; 1998 – Iserlohn, Germania; 1999 – Dej; 2000 – Bistrița-Năsăud; 2001 – Tg.-Mureș; 2001 – București, Galeria „Sabina și Jan Niculescu”; 2002 – Tg.-Mureș, București, Galeria „Simeza”; 2002 – Tours, Franța; 2003 –

Paris; 2002 – Palatul Mogoșoaia; 2003 – Muzeul Literaturii Române; 2003 – Essen, Germania; 2004 – Paris; 2008 – Tg.-Mureș, Palatul Culturii; 2008 – Dej, Galeria Frezia; 2008 – Galeria „Dana”, Iași/Premii: 2009 Premiul petru pictură, Bienala internațională de Artă Plastică, Arad; 2009 – Premiul Corneliu Baba, Salonul Anual al Filialei Alba Iulia/**Contact:** Str. Busuiocului nr.1 sc.B ap. 1; Târgu-Mureș, tel.: 0744 834 617, adrianchira2008@yahoo.com

Compoziție II, acril pe pânză, 100X100cm
Compoziție, acril pe pânză, 100x100 cm
Compoziție I, acril pe pânză, 100x100 cm

Tipul de abstracție, pentru care optează Adrian Chira, ține de o predispoziție lirică, de un elan al confesiunilor care trece înaintea interesului pentru configurația realității vizibile. Există o urgență a comunicării stărilor interioare, care se traduc prin efluviile maselor de culoare, incandescente și neliniștite. În plasma culorilor apar uneori impulsuri grafice, concretizate într-un duct mai subțire sau mai gros, care introduce o tensiune nervoasă în fluxul liric. Accentele grafice sunt realizate tot în materie colorată, în așa fel încât participă la freacățul ge-neral al tabloului. În unele cazuri, elementele grafice se apropie de expresia unor litere, ce par reziduurile unor formulări lettriste, care coexistă cu semnătura, într-o ambiguitate care convine discursului artistic. Intensitatea cu care se produce eliberarea maselor de culoare domină până la urmă imaginea, importantă fiind emisiunea impulsurilor colorate.

The kind of abstraction Adrian Chira is opting for derives from a profound lyrical predisposition, and from a certain personal openness. There is a kind of urgency for the expression of the personal emotions, which are translated on the canvas in flowing masses of color, incandescent and restless, and sometimes interrupted by graphical brushstrokes. These colorful strokes often look like fragments of written pages, like pieces of text which sometimes include the artist's signature in a not unintentional confusion. However, the impulsive energies that release the color fields are playing the most relevant part, and eventually dominate the whole of the visual discourse.

Compoziție 1, 100x200 cm, 2004
Compoziție 3, 100x100 cm, 2004
Compoziție, 80x200 cm, 2004

MIHAI CHIUARU

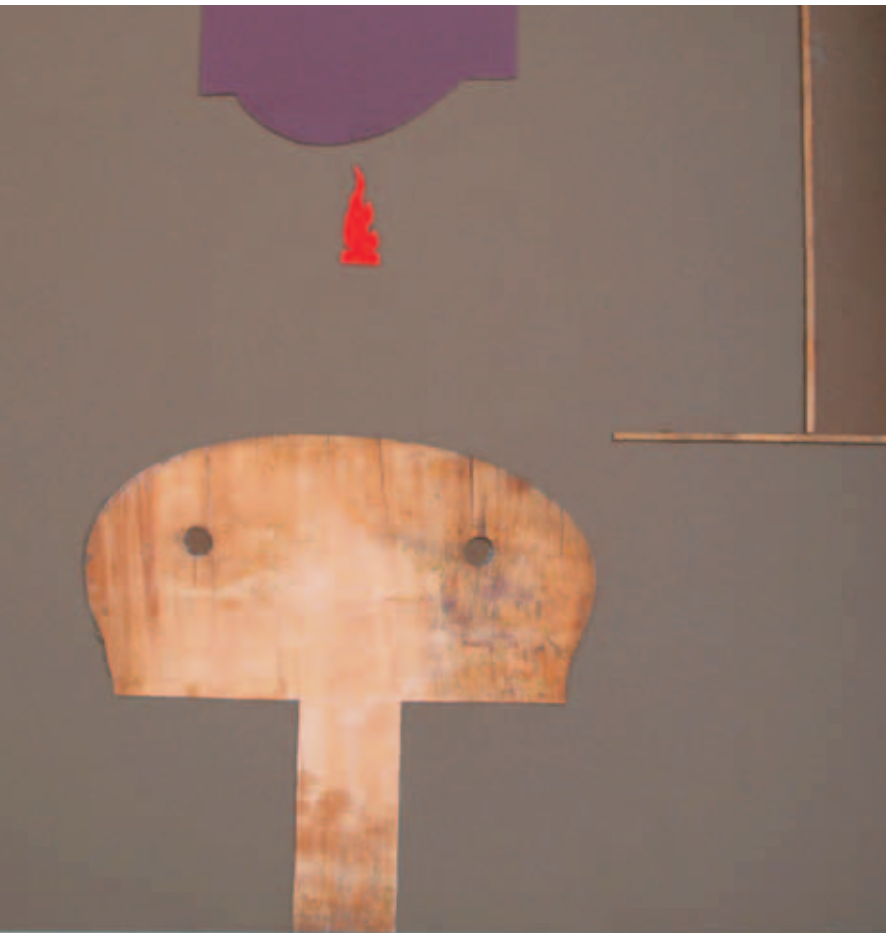
N. 17 august 1951, în comuna Hangu, jud. Neamț/Studii: Institutul de Arte Plastice „Nicolae Grigorescu”, București, secția artă monumentală; din anul 1981 este membru al UAP din România. Din 1974 și până în prezent participă la expoziții ale tinerețului, republicane, județene și de grup; **Expoziții personale:** 2001 — București, Galeria „Apollo”; 2004 — Koga City Museum, Japonia; 2006 — Galeria „Cupola”, Iași; 2007 — Galeria „Calina”, Timișoara; 2008 — Sala Brâncuși Chișinău; 2008 — Centrul de Arte „George Apostu” Bacău/Premii: 1994 — Premiul „Gheorghe Tattărăscu”; 1998 — Premiul UAP din România pentru artă religioasă; 1999 — Premiul UAP, Republica

Moldova; 2001 — Premiul Ministerului Culturii din Republica Moldova; 2007 — Premiul „Artis” Filiala Iași; 2008 — Premiul UAP Republica Moldova; 2009 — Marele Premiu Bienala „Lascăr Vorel”/Contact: www.mihaichiuaru.com

Tablourile create de Mihai Chiuaru prezintă, într-o ambiguitate semnificativă, ecouri din orizontul mitologic și din planul realității trăite nemijlocit. Motive dictate de memorie (într-o fază mai veche, întâlneam reprezentări ale sufletului, văzut sub forma simbolică a mumiiilor) coexistă cu surprizele unei atente observații a spectacolului diurn, în așa fel încât imaginile sunt un fantastic punct de întâlnire, consumată sub semnul unei permanente bucurii. Desprinse din fondul mitologic sau din actualitatea cea mai vie, identitățile figurative își urmează destinul lor propriu, fără referință canonică la un un segment temporal, ci evoluând în legătură directă cu orientarea de moment a artistului, ceea ce poate să însemne o citare „capricioasă” a lucrurilor venite din experiența curentă sau din arhiva intangibilă a memoriei. Culoarele sunt, în consecință, supuse aceleiași stări exuberante, traduse printr-un joc al efectelor luminoase.

Mihai Chiuaru merges in his paintings, in a significant ambiguity, mythological references with echoes of the directly experienced reality. Motifs recalled from a cultural memory (in an earlier period he chose the mummy shape as a representation of the soul) meet with unexpected images from the everyday life, in a permanently joyous exuberance. These figurations, regardless of their origin (mythological or day-to-day) enjoy their own, personal visual identity, and evolve only according to the current predisposition of the artist. The palette is also benefiting from this artistic exuberance and from the plays with light and shadow effects.

Compoziție II, tehnică mixtă, 80x80cm, 2011
Compoziție III, tehnică mixtă, 80x80cm, 2011
Compoziție I, mixt media, 70x70cm, 2009
Compoziție, mixt media, 60x80 cm, 2010

FLORIN CIUBOTARU

N. 9 august 1939 la Focșani/**Studii:** Absolvent al Institutului de Arte Plastice „N. Grigorescu“ București, 1963. Profesori: Corneliu Baba, Ștefan Constantinescu/**Expoziții personale:** 1971 — Bruxelles, Belgia; 1976, 1985 — Galeria Simeza, București; 1985 — Galeria de Artă, Bacău; 1988 — Barcelona, Spania; 1994, 1997 — Galeria Etaj 3/4 de la Teatrul Național, București; 2000 — Galeria Dalles, București; 2004 — Galeria Simeza, București; 2008 — Galeria Simeza, București/**Expoziții internaționale:** 1969 — Bienala de gravură Ljubljana, Jugoslavia; 1976 — Bienala de grafică Rjeka, Jugoslavia; 1979 — Bienala de la Cagnes-sur-mer, Franța; 1986 — Bienala de la Sao Paulo, Brazilia/**Premii:** 1966 — Premiul Uniunii Artiștilor Plastici pentru artă monumentală; 1969 — Premiul pentru decorarea Teatrului Național; 1971

— Premiul CSCA ex-aequo; 1986 — Premiul Uniunii Artiștilor Plastici pentru pictură; 1999 — Premiul Academiei Române; 2000 — Premiul Uniunii Artiștilor Plastici pentru pictură; 2004 — Ordinul Meritul Cultural în grad de Comandor; 2004 — Nominalizat pentru Premiul Prometeus; 2007 — Premiul pentru Excelență acordat de UAP Grupului 8 Art+; 2008 — Premiul pentru Arte Vizuale acordat de Ministerul Culturii Grupului 8 Art+/**Contact:** Otopeni — Ferme, Strada A, nr. 11B, jud. Ilfov; Atelier: Intrarea Col. Buzoianu 3, sector 3, București; Tel.: 021 351 27 33, 0725 519 939, 0721 831 938

Fiecare element compozițional din lucrările lui Florin Ciubotaru — avem în vedere creația în domeniul picturii, dar și memorabila tapiserie monumentală, realizată pentru Teatrul Național din București, în anii 1969-1979 (în colaborare cu Șerban Gabrea) — este controlat de principii ordonatoare, identificate mai ales în structura cromatică a imaginii. Pictorul reține din avalanșa obiectuală, ce se propune observației, acele lucruri care impresionează prin ineditul formei și prospețimea cromatică. Pe baza acestor elemente de noutate, artistul poate să propună ansambluri vizuale de cert interes. Cu vremea, efortul de armonizare se adâncește, aluziile la lumea obiectuală se estompează, compozițiile căpătând un tot mai accentuat grad de abstractizare. Se mai întâmplă ca umbre ale realității obiectuale să treacă prin imagine, dar ceea ce este acum mai important este eoul acestei realități în plan lăuntric.

Every single element in the creation of Florin Ciubotaru (and we refer to both his paintings and the memorable tapestry he did in collaboration with Serban Gabrea for the National Theatre of Bucharest in the years 1969-1979) is controlled by organizing principles, visible mostly in the chromatic structure of the image. The painter selected, from the avalanche of objects suitable for observation, those things which impress through their surprising shape and freshness of color. Based on these elements of novelty he created highly suggestive visual ensembles. But, in time, gradually, his need for a state of harmony deepened, and his works became more and more abstract, as the quotations from the visible world become more and more diffuse. One can still observe shadows of the surrounding reality in the images, but the main object of study and investigation became the inner, profound echoes of these realities.

Lăcaș, lemn, 35x48x40 cm, 1986
Articulație, marmură, 48x18x20 cm, 1997
Portret, bronz, 32x22x16 cm, 1995

ALEXANDRU CIUTUREANU

N. 1951, Barca, Dolj/Studii: Institutul de Arte Plastice „Nicolae Grigorescu” București. 1982 — membru UAP. Din 1982 participă la saloanele naționale de artă plastică, republicane, expoziții de grup și saloanele de sculptură organizate de UAP/Simpozioane naționale de sculptură: Piatra-Neamț, Măgura Buzău, Covasna, Sighet, Scînteia, Galați, Târgu-Jiu, Bistrița/Expoziții și simpozioane internaționale de sculptură: 1991 — Viena, Austria; Ungaria 1992 — Elias Hugel Simpozium, Austria. 1993 — Frederich Opferuh Simpozium, Austria. 1994 — Keisersteimbruch, Austria. 1995 — Margareta Rofinim simpozium — Austria. 1997 — Wilhem Amelin Simpozium,

Austria. 2003-2004 — Tokyo Metropolitan Art Space-Exhibition Gallery; 2005 — Internationales Bilohauer Symposium în Beratzhausen, Germania/Contact: Călușei nr.59, sector 2, București, tel. 0723 784 580, info@alexandaruciutoreanu.com

Prin cioplire sau modelare, Alexandru Ciutoreanu își propune să dezvăluie tainele materialului, acționând cu egal interes în piatră, lemn sau bronz. Materialul este semnificativ și în stare amorfă, solidar cu haosul original, dar artistul se luptă cu acest haos, descoperind treptat identități formale ce poartă amprenta raționalului. De cele mai multe ori formele rezultate prin acțiunea sa conștientă nu au nicio intenție mimetică, nu se constituie din reflectarea lumii vizibile sau invizibile, approximate cu mijlocul mijloacelor imaginative și nici nu exprimă un anumit proiect abstract. Sunt însă și cazuri când în discursul formal apar semne ale unei organizări patronate de principii raționale, fragmentele fiind îndrumate spre disciplina geometrică (triunghiuri, roți etc.).

Alexandru Ciutoreanu is impartial towards all sculpting techniques, and also all materials — stone, wood or bronze are of equal interest. The material itself is significant for the artist, who regards it as a shapeless lump of the chaos with which the artist is constantly fighting, in a gradual discovery of formal identities which bear the mark of a rational, organizing force. Most often the resulting shapes have no mimetic pretence whatsoever, do not try to reflect any visible or invisible reality, or attempt to express an abstract concept. But, sometimes, there seems to be an echo of mathematical, geometrical principles which shapes the material into triangles or circles, etc.

DELIA CORBAN

N. în 1969, la Timișoara/**Expoziții personale (selecție):** 2000 – Fruct oprit; 2001 – Însemne; 2003 – Postul; 2007 – Trasee spre timpul sacru; 2008 – Transcendențe; 2010 – Sculptura azi, 4 Discursuri /**Premii:** Marele premiu al Salonului anual al artelor vizuale, filiala Timișoara a Uniunii Artiștilor Plastici din România, 2007/**Expoziții de grup:** Reșița 1998, 1999; Arad 1998-2009; Timișoara 1998-2010; Ungaria: Szeged, 2004, 2007, Budapesta, 2005, 2006, 2007, 2008; Esztergom 2006, SPANIA: Madrid, Sevilla, Barcelona 2008/**Contact:** deliacorban@yahoo.com

Legăminte, lemn, bronz 2009
Cina cea de Taină, lemn, 2007
Postul VI, lemn, sticlă, 34x13x16 cm 2007

Lucrările realizate de Delia Corban aparțin, prin apelul la condiția volumului, a expresiei tridimensionale, genului sculpturii, dar artista știe să investească lucrările cu o foarte profundă sarcină suprasculpturală, anexând elocvenței formelor și elocvența, semnificativă în sine, a structurilor spirituale. Volumele (de regulă realizate în bronz, lemn și ipsos) se referă la morfologii ale lumii creștine, închipuind nesfârșite ipostaze ale crucii, cărților sfinte, ale altor obiecte din mediul bisericesc. Astfel de volume au o încărcătură specială, susținând un discurs cu o nedeazămințită forță ordonatoare, dar, și aici, intervine originalitatea gestului creator, artista dezvoltă ideile susținute de formă, desfășurând o serie de semne literale, care cuprind diverse apeluri la psalmii biblici, la alte scrieri sacre. Astfel de alcătuiri literale au, desigur, o autonomie a lor, dar artista le dirijează spațial, făcându-le să existe sculptural, ștergând granița dintre volum și text, pentru deplina realizare a mesajului.

The sculptures of Delia Corban transcend the genre and its three-dimensional eloquence by the means of a very profound spiritual charge which is, like the cult structures it evokes, eloquent on a different level and significant in itself. The volumes, usually made out of gypsum, bronze, or wood, speak of Christian morphologies, in a continuous series of hypostases of the cross, of holy books and other ritual objects. These objects, which have sufficient spiritual power in themselves, also leave the artist room for originality, as she covers them in a writing which, even if it refers to certain psalms or other sacred texts, is in fact developed in a close relationship with the volume it contains. Such writings are of course autonomous and relevant as pieces of text, but as the border between volume and text is dissolving and the letters are also becoming volumetric, the message transmitted is gaining in power and significance.

VASILE CRĂIȚĂ-MÂDRĂ

Studii: Institutul de Arte Plastice „Nicolae Grigorescu”, București, Secția pictură monumentală, clasa profesorilor Ștefan Constantinescu și Ghiță Popescu, promoția 1969. Activitate artistică: la: Scopje 1969-1971, 1974, 1975, 1979-1981, 1986, 1995, 1997, 1998/Hippocampo 1973, 1975/Vasto 1973, 1977, 1978, 1980, 1981/Sarajevo 1973, 1979/Gabrovo 1975, 1977, 1979, 1983, 1985/Ancona 1975, 1977, 1971/Paris 1979/Varșovia 1979-1981/Berlin 1980, 1981/Montreal 1982-1986, 1988, 1990/Tokyo 1981-1985, 1992, 1997/Belgrad 1986/Elveția 1993/Cuba 1979/Tolentino 1980/Akşehir 1986-1989, 1992, 1998/Knokke Heist 1980, 1982, 1984-1986, 1988, 1989, 1991, 1997/Toronto 1980/Australia 1997/Istanbul 1997/Beringen 1997/Iran 1997/Zemun 1997, 1998 etc. 2005 — Paris, Franța, Galeriele Asociației „La vache bleu”. 2008 Limousine, Franța. Premii și Medalii: 1967 — București Revista „Viața Studențească” Premiul I pentru grafică și caricatură/1975 — Ancona, Italia Premiul pentru Eleganță grafică/1978 — Tg.-Mureș Premiul UAP pentru caricatură/1978 — Petroșani, Premiul CJES Hunedoara pentru caricatură/1982 —

Petroșani, Premiul II pentru caricatură/1983 — Focșani, Premiul II pentru caricatură/1983 — Galați, Premiul UAP pentru caricatură/1984 — Suceava, Premiul II pentru pictură, Salonul național „Voronețiana” ediția a VIII-a/1984 — Tokyo, mențiune, Salonul internațional Yomiuri International Cartoon Contest/1984 — Suceava Premiul I pentru caricatură/1985—Tokyo, mențiune/1995 — Focșani, Premiul I pentru caricatură/1998 — Focșani, Premiul II Milcoveritas/1999 — Bacău, Premiul Filialei UAP Bacău pentru pictură/2000 — Bârlad, Premiul UAP București pentru pictură/2000 — Varby, Elveția, Premiul de excelență/2001 — Chișinău, Premiul pentru pictură, Saloanele Moldovei, Premiul Primăriei/2002 — Galați, Premiul de excelență, Salonul Internațional de grafică satirică/2008 — Premiul Societății Jurnaliștilor, Salonul Caricaturii de Presă.

Comunicare, tehnică mixtă pe pânză, 60x80 cm
Balcic, ulei pe pânză, 100x100 cm
Balcic 1, ulei pe pânză, 100x100 cm

În pictură, Vasile Crăiță-Mândră lasă în deplină libertate efluviile de culoare și, în mod egal, tușele care fac vizibilă o amplă descărcare energetică. Artistul nu se interesează de descripții, de reconstituirea riguroasă a spectacolului lumii — un astfel de exercițiu ne oferă în cunoscuta sa activitate de caricaturist — pentru că aici, în creația sa picturală, el se arată preocupat de înregistrarea tensiunilor lirice, de destinul realului în spațiul lăuntric. Pentru a menține legătura cu vizibilul, față de care își mărturisește un constant atașament, sunt suficiente, în imagine, doar, câteva semne ale aparatului său perceptiv, câteva repere care au puterea de a declanșa întregul proces de luare în stăpânire a peisajului, a ambianței a cărei atmosferă o dorește și o caută. Elementele vizuale care răzbat în tablourile sale ne vorbesc despre o sensibilitate deosebită, despre o rafinată decantare a senzațiilor. Aceste semnale cromatice sunt distribuite firesc, liber, dar ele urmează o severă disciplină compozițională, fapt ce ne aduce aminte de formația sa de pictor muralist.

In his paintings, Vasile Crăiță-Mândră liberates his inner energies by the means of freely flowing color masses and strong brushstrokes. He is not interested at all in descriptions of any kind, or in rigorously reconstructing the worldly theatre stage, as he does in his caricatures. As a painter he is merely interested in the registration of lyrical tensions, of the impact reality has on the inner world. His attachment to reality is betrayed solely by a few visual accents in the informal mass, a few hints which are enough to evoke a landscape or a certain environment or ambiance. The visual elements in his works speak of a very special sensitivity and of a refined decanting of sensations, and seem to be scattered freely among the color fields, but his formation as a mural artist is betrayed by a certain underlying discipline of composition.

Compoziție, 50x50 cm, ulei pe pânză
 Compoziție, 50x50 cm, ulei pe pânză
 Compoziție, 50x50 cm, ulei pe pânză
 Compoziție, 50x50 cm, ulei pe pânză
 Compoziție, 60x75 cm, ulei pe pânză
 Compoziție, 60x75 cm, ulei pe pânză

GHEORGHE DICAN

N.25 februarie 1960, comuna Cernișoara, jud. Vâlcea / Studii: Liceul de Arte Plastice Pitești, Facultatea de Arte și Design Timișoara. **Expoziții personale:** peste 25 (Rm. Vâlcea, Călimănești, Câmpulung-Muscel, Tg. Jiu, Bușteni, București, Constanța, Sibiu, Deva, Craiova, Slatina, Hamme-Belgia, Bruxelles-Belgia). **Expoziții de grup:** peste 50 (Pitești, Rm. Vâlcea, București, Bistrița, Timișoara, Craiova, Brașov, Reșița, Brăila, Galați, Drobeta-Turnu-Severin, Tg. Jiu, Deva, Buzău, Constanța, Piatra-Neamț). **Expoziții și participări internaționale:** peste 15 (Antibes — Franța, Marsilia-Franța, Reșița — România, Shanghai — China, Straubing — Germania, Hamme — Belgia,

Bruxelles — Belgia, Kromeriz — Cehia, Utrecht — Olanda, Arad — România, Albisola — Italia, Torino — Italia). Simpozioane de creație: peste 20 (Vâlcea, Argeș, Brașov, Brăila, Hunedoara, Botoșani, Serbia). Lucrări de arta monumentală: 2003-2004, realizează cupola vitrată a Bibliotecii Județene Vâlcea (142 mp), considerat a fi cel mai mare vitraliu în formă de cupolă din România. **Premii și distincții:** Ordinul „Meritul Cultural” în grad de Comandor (2004); Premiul pentru pictură al I.J.C. Vâlcea (1995); Premiul pentru Pictură „Salonul de Sud” (1997); aproximativ alte 20 de diplome, medalii, premii, nominalizări în perioada 1995-2011.

Compozițiile lui Gheorghe Dican păstrează amintirea peisajului (din care mai rămâne dispoziția generală a materialului vizual, cu indicarea cerului, a orizontului și a maselor pământului), dar efortul actual al pictorului este îndreptat nu spre descrierea spectacolului naturii, ci spre captarea și organizarea impulsurilor cromatice. În consecință, lumina cu care operează în tablouri nu este dependentă de fluxul cosmic, ci preia regimul interior. Materialitatea culorilor, care pare asigurată de legătura cu concretul, ține tot de spațiul lăuntric, de imperativul revelării unor profunde tensiuni. Aceste conținuturi descărcări vitale domină câmpul expresiei, afectând zonele de margine ale suprafețelor de culoare, care, altfel, își mențin puritatea și amploarea. Existența unui potențial energetic, care cere să fie exprimat, interzice cristalizarea oricăror valori geometrice, formele ascultând de principiul manifestării lirice.

The compositions of Gheorghe Dican preserve, in the general structure of the visual elements — the sky, horizon and land — the memory of the landscape, but the main preoccupation of the artist is not the representation of nature but the understanding and organization of the chromatic impulses. Therefore, the light that bathes his paintings does not have a solar source, but responds to the compositional (and personal) requirements. The paste, the materiality of the colors, which seems to establish a connection with the concreteness of reality, is in fact similarly dependant on the inner, imperative tension of self-expression. The image is usually structured into ample, pure masses of color, whose edges and margins are subjected to this permanent intensity and vitality of expression, which dominates the entire composition. Purely geometrical shapes cannot be crystallized in this type of lyrical, energetically intense, and personal visual discourse.

„...Și veni în chip adevărat ca de porumbel...” (citată N.T.), două piese a 187x65 cm, haute-lisse, lână și bumbac, 2010
Ecce Homo, tapiserie, haute-lisse, lână, bumbac, fir effect, 170x220 cm, 2008
Erezie plastică — Aripa volumul 2, 155x58 cm, 2007

ȘERBANA DRĂGOESCU

N. 1 iulie 1943, Craiova/Studii: 1963-1969, Institutul de Arte Plastice „Nicolae Grigorescu”, București, Profesori: Emilia Niculescu și Georgeta Paturca-Vasilu. **Expoziții internaționale:** 1968-2008 Spania/Austria/Polonia/Japonia/Ungaria/Iugoslavia/Cehia/Germania/Marea Britanie/Rusia/Suedia/Grecia/Slovacia/Bulgaria/Croația/Finlanda/Suedia/Elveția/Canada/Italia/Franța/Belgia/Portugalia/SUA/Brazilia/Olanda. **Expoziții personale:** 1969 Ateneul Tineretului, București/1971 Sala „Kalinderu”, București/1973 Galeriile de Artă Oradea, Galeriile de Artă „Apollo” cu Rodica Stanca Pamfil și François Pamfil/București, Galeria de Artă „Kavaletten”, Upsala/1974, Galeria „Galateea”, București/1976 Centrul de Biomedicină al Universității din Upsala/1978-1979 „Moda”, Galeria „Galateea” cu Leontina Mailatescu și Viorica Mihăescu/1981-1982 „Spirala”, Muzeul de Artă al României, București, decembrie-ianuarie, itinerată la Muzeul de Artă Contemporană Galați și Muzeul de Artă Constanța/1987 „Trepte”,

Muzeul de Artă al României, București/2000 „Punctul și Erezii plastice”, Casa Americii Latine, București/2001 „Trei generații”, Muzeul „George Mihail”, Craiova cu Radu Drăgoescu și Aida Petrarian/2003 „Labirint”, Galeria „Sabina și Jean Negoescu”, București/2004 „Punctul și Erezii plastice”, Muzeul de Artă, Constanța/2004 „Să ne jucăm cu Șerbana”, Biblioteca „Ion Creangă”, București. Expoziții colective în țară: 1969-2008 colective, municipale, republicane, omagiale, București, Cluj-Napoca, Iași. **Distincții:** Diplomă de Onoare la Cvadriena de artă decorativă, Erfurt, 1977 Premiul Uniunii Artiștilor Plastici din România pentru Artă decorativă, 1979/2006 Marele Premiu Saloanele Moldovei Chișinău/2011 Salonul Național de Miniaturi Textile Sala Orizont București și Salon Național de Tapiserie Sala Orizont, București/**Contact:** Strada Turbinei 24, București, Sector 2, Of. P. 30, Romania; tel. 0212 306 585

Artista exploatează valorile materialului textil atât în sensul tradițional al desfășurării unor suprafețe-covor ce modifică identitatea unui perete, cât și, mai ales, al înțelegerii elementului textil ca mijloc de construcție tridimensională, care, mai mult decât a locui un spațiu, creează un spațiu. Structurile textile ale Șerbanei Drăgoescu se dezvăluie firesc, puse parcă în mișcare de energiile devenirii naturale ale firului de lână și a fibrei vegetale. Compozițiile textile sunt supuse unei optimizări, unei reduceri de masă, ceea ce le asigură suplețea arcurilor și transparența volumelor. În momentul când aceste probleme „arhitectonice” sunt rezolvate, artista începe să pună în lumină calitățile cromatice ale materialelor, dezvăluind forța de acțiune a lucrărilor în ambianță, a simbolurilor existente în fluxul materiei imaginative. „Laboratorul” artistei este deschis în permanență unor experimente textile, dar și unor alte serii de gesturi și fapte culturale (artista este autoarea unor „cărți”, unor expresii vizuale ale unor opere literare celebre).

Serbana Dragoescu explores the possibilities offered by the textile materials in both the traditional way of transforming a surface by the means of a carpet or tapestry, and as a means for a tridimensional construction which, more than inhabiting a space, creates a space. The textile structures develop naturally, as in following the natural energies of the wool or vegetal fibers, but somehow optimized, stylized in a way that ensures a certain fluency of the curves and a transparency of the volumes. Once these architectonic issues are resolved, the artist begins to highlight the chromatic qualities of the materials, to integrate symbols into the imaginative flux of the material, and works to reveal the impact of the pieces on the surrounding environment. Her “laboratory” is permanently open to textile or conceptual, cultural experiments — she is as well the author of art object, a series of books — visual translation of famous literary oeuvres.

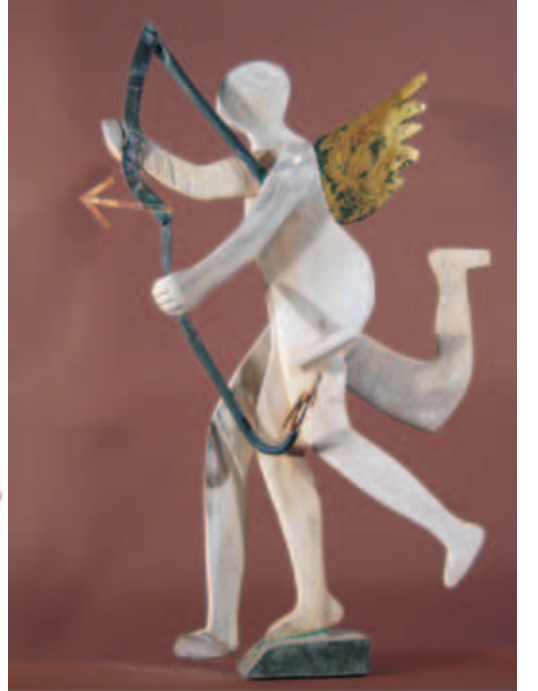

GABRIELA DRINCEANU

Studii: Academia de Artă „George Enescu” Iași, sculptură, 1992. **Expoziții personale:** 2010 – „Sculptură” Galeria Cuhnia, Palatele Brâncovenești, Mogoșoaia/București; 2010 – „Îngerul și Timpul”, Galeria Căminul Artei, parter, București; 2009 – „Îngerii din jurul meu”, Galeria Dana, Iași; 2009 – „Ochi-Mână-Aripă-Simbol-OM”, Galeria Fundației „German Sanchez Ruiperez”, Salamanca, Spania; 2008 – „Transferuri Însenate” Galeria „Artis” București; 2006 – „Îngeri și Oameni”, Galeria Cupola, Iași. **Premii:** 2007 – Premiul național al UAP din România pentru sculptură pe 2006; 2006 – Premiul pentru sculptură și diploma de excelență, la Salonul „Artis” – acordat de Primăria Iași; 2005 – Premiul „V. Pogor”, acordat de Primăria Iași; 2005 – Premiul „Mihail Grecu” ediția, a XV-a,

Saloanele Moldovei, Rep. Moldova; 2001 – Premiul „The most Inovativ Artist” și Diplomă de excelență, acordate de „Art Addiction”, Suedia; 1998 – Premiul pentru Sculptură a UAP din Republica Moldova la „Saloanele Moldovei”, ediția a VIII-a; 1997 – Premiul „BANCOREX” pentru cel mai tânăr artist premiat de UAP; 1995 – Premiul pentru Tineret al UAP din România, acordat de Fundația ARTEXPO/**Contact:** gdrinceanu@gmail.com; <http://www.gabrieladrinceanu.eu>; <http://gabrieladrinceanu.blogspot.com>; <http://axart.org>

Oameni stări, lemn și metal, 200x200x150 cm
Îngerii culorilor, lemn și colaj obiecte, 186x190x167 cm
Înger Păzitor, lemn și metal, 67x53x25 cm
Săgetător, lemn și metal, 80x45x32 cm

În sculptura Gabrielei Drinceanu apar în mod constant „figuri” și „stări” – ceea ce vrea să însemne că artista crede în posibilitățile sculpturii de a pune în circulație un număr infinit de construcții figurative. „Scenariile” ansamblurilor sale figurative pornesc de la cosmosul folcloric, traversat de motive intens narative, a căror desfășurare anecdotică ia aspectul unei teatralități evidente, ceea ce primează în fața altor mijloace de expresie. Astfel, sculptorul nu se interesează de convențiile ronde-bosse ale volumului, mai importante pentru modul său de a vedea lucrurile fiind urgențele care derivă din dorința de înscenare a povestirii. Planul în care își plasează materialul figurativ îi permite să aplice tot felul de procedee plastice adecvate structurii narative (montajele simbolice ale unor detalii, multiplicarea unor instantanee de tip futurist). Anumite părți din compoziție pot primi o încărcătură cromatică, „volumul” căpătând în acest fel o ținută picturală, pe care artista și-o asumă cu dezinvoltură.

Gabriela Drinceanu is absolutely confident that sculpture can offer an infinite number of figurative solutions, and therefore she is constantly striving to represent in her sculptures both characters and “moods”. The scripts of her figurative ensembles are based on the folkloric universe. The sculptures are intensely narrative, an anecdotic development towards an obvious theatrical quality which dominates the entire expression. The story, the narrative requirements are more relevant in her works than the ronde-bosse volumetric conventions, for example. In her works she chooses any visual solution that seems adequate for the narrative structures, such as symbolic montages of details, futuristic multiplications of images, etc. Sometimes the artist paints parts of the compositions, and by the means of color the volumes transcend their sculptural identity.

Absență încercuită I, lemn, cupru, 90x173 x60 cm, 2008
Absență încercuită III, lemn, cupru, 170x 150x50 cm, 2009
Absență încercuită II, lemn, plumb, 215x60 cm, 2008

MAXIM DUMITRAȘ

N. 27 septembrie 1958, Sângeorz-Băi/**Studii:** Universitatea de Artă și Design, Cluj-Napoca. Membru al UAP din România; Membru al Asociației Internaționale a Artiștilor, Paris, Franța (A.I.A.P.)/**Expoziții personale:** 2010, Muzeul de artă, Timișoara/2010, Centrul expozițional „Constantin Brâncuși”, Chișinău, Republica Moldova/2009, Centrul Cultural „George Apostu”, Bacău/2008, Galeria Arcade, Bistrița/Galeria Senso, București/2007, Galeria Veroniki Art, București/Galeria Lima, Timișoara/2006, Expoziția de Artă Contemporană, Muzeul Quercorb, Puivert, Franța/„Veriga”, Galeria Silva, Bușteni/2005, „Cathar 2005”, Centrul Cat’Art, Sainte Colombe Sur L’Hers, Franța/**Simpozioane:** 2010, Simpozionul internațional „Itiner’art 2010”, Le Revest, Franța/2010, Simpozionul de LandArt „ArtForest 2010”/Sângeorz-Băi, România /2010, Simpozionul internațional de sculptură în piatră „Gărăna”, Timișoara/2010, Simpozionul internațional de sculptură „Masa”, Sîngeorz-Băi/2009, Simpozionul de LandArt „ArtForest 2009”, Sângeorz-Băi/2009, Simpozionul internațional „La escultura en Norte”, Salas, Asturias, Spania/2009, Simpozionul

național de sculptură în lemn „La Castel”, Timișoara/2008, Simpozionul internațional „Katarsis” Danemarca-România, Sângeorz-Băi/**Bienale:** 2010, Bienala „Totem”, Tg. Mureș, România/2009, Bienala de sculptură, Salas, Spania/2009, Bienala de la Arad, România/2008 Bienala de la Cairo, Egipt/**Premii:** 2010, Premiul pentru sculptură „Constantin Brâncuși”, Chișinău, Republica Moldova/2010, Premiul de excelență „George Apostu”, Bacău/2006, Premiul de excelență „Constantin Brâncuși”, acordat de UNPR/2004, Premiul special pentru sculptură „Mihail Grecu”, Saloanele Moldovei, Bacău, Chișinău/Medalia „Meritul Cultural”/2003, Medalia omagială „Ion Irimescu 100”, acordată de Ministerul Culturii și Cultelor/2000, Premiul „Pământul și Artă” al Muzeului Agriculturii din România/1998, Premiul Fundației Artexpo, București/1994, Marele Premiu pentru Film, acțiunea plastică „Zidirea”, „Turnul Babel”, Beclean/**Contact:** Str. Someșului, nr. 29, Sângeorz-Băi, 425300 Bistrița-Năsăud, România Tel. atelier: +40-263 370 219/acasă: +40-263 370 281/mobil: +40-745 844 876, maximdumitras@gmail.com; www.maximdumitras.ro

Concepția și realizarea Muzeului de Artă Comparată de la Sângeorz-Băi (o instituție pe care i-o datorăm acestui artist) ne oferă o cheie pentru procesul cultural în care se naște sculptura lui Maxim Dumitraș. Proximitatea atâtor demersuri artistice din perioada postmodernă, aflate într-un semnificativ dialog cu universul culturii populare, este un fapt ce explică constituirea sistemului formal și simbolic al sculptorului. Maxim Dumitraș nu-și propune să se situeze la un anumit palier al artei moderne, ci, într-un gest polemic, coboară pe axa timpului, până atinge orizontul începuturilor, când s-a elaborat zestrea arhetipală ce stăruie în esența creației artistice. Aflat în stare de comunicare cu această lume arhetipală, artistul se mișcă liber, degajat de canoanele formulărilor la modă. El a atins o necesară atemporalitate, care, în chip paradoxal, îi asigură nu numai o deosebită originalitate formală, dar îl pune în situația de a crea repere extrem de sensibile la pulsul actualității.

To Maxim Dumitraș we owe the appearance of The Compared Art Museum in Sangeorz Bai. The concept and construction of this museum offer a key to the cultural processes which generate the sculptures of Maxim Dumitraș. His formal and symbolic referential systems can be understood as a result of a dialog between the folkloric universe and a variety of postmodern trends and currents. He does not aim to integrate himself in an artistic direction or another, but rather, polemically, he descends towards the archetypal foundation of the artistic creation. The communication with the archetypal fund offers the artist a complete freedom from any canon or fashion. He manages to achieve in his works an atemporality which makes them not only very original in form, but also, at the same time, paradoxically, extremely actual and contemporary.

Ureche, lemn, metal, 220x120x65 cm, 2011
Ureche, lemn, metal, 100x120x65 cm, 2011
Ureche, lemn, metal, 100x120x65 cm, 2011

DUP DARIE

N. 4 mai 1959, Zlatna, județul Alba/Studii: Institutul de Arte Plastice „Nicolae Grigorescu”, Secția sculptură, clasa profesorului Paul Vasilescu, 1983. Din 2007, doctor în Arte Vizuale. Din 1992 predă la Catedra de sculptură, Universitatea Națională de Arte, București/Expoziții colective: 2006, Bistrița-Năsăud, București, Galeria „Frezia”, Dej, Constanța, Muzeul de Artă, Galeria Ad-Ella, Eforie Nord. 2007, Galeria UNA București, Bistrița-Năsăud, National Gallery of Modern Art, New Delhi, Mumbai, India, Institutul Cultural Român Madrid, Paris, Lisboa; 2008, Beijing — China, 8art+, Galeria Dalles, București, Simeza, Postmodern wedding, Galeria Simeza; 2009, Bienala de artă contemporană, Tulcea, Simpozion de pictură, Patras, Grecia, Galeria Apollo, Vârsta de Bronz, Muzeul de Artă Cluj-Napoca, Galeria Apollo, Expoziție de pictură Patras, Grecia, Vârsta de bronz, Galeria de Artă — Cluj-Napoca, Licitație Goldart, Apollo, martie, iunie; 2010, Simpozion de pictură, Patras, Grecia, Expoziție personală: Galeria Simeza, București, 1990; Expoziția Mondială, Pavil-

ionul românesc, Sevilla, Spania, 1992; Bienala de la Veneția, 1995. Premii: 1983 — Premiul I pentru sculptură, Studentfest, Sibiu; 1984 — Bursa Uniunii Artiștilor Plastici; 1985-1987 — Bursa de Atelier Frederick Storck; 1988 — Premiul Tineretului, Bienala de Desen, Arad; 1992 — Premiul pentru Sculptură, Salonul de primăvară; 1992 — Premiul pentru Artă Ambientală al Uniunii Artiștilor Plastici; 1995 — Bursa de studii a Statului Italian; 2007 — Bursa „Generalitat Valenciana”, Valencia, Spania; 2007 — Premiul de Excelență UAP; 2008 — Premiul Ministerului Culturii pentru Grupul 8art+; Ordinul Meritul Cultural în grad de Cavaler categoria C/Contact: str. Ermil Pangratti nr. 31, sect. 1, București; tel. 0722 630 146; dup_sculptor@yahoo.com

Într-o compoziție complexă — cu ecouri din Antichitatea clasică și din arta populară românească, în care supraviețuirile preistoriei întâlnesc sintezele formale creștine —, Darie Dup plasează detalii antropomorfe, cu evidente încărcături simbolice. Faptul că, într-o imagine, recurge la o anumită parte a corpului, nu reduce spațiul referinței la realitatea umană, ci, dimpotrivă, concentrează expresia asupra unei valori, asupra unei speciale funcționalități a ființei umane. Individualizat, prin decupajul aplicat morfologiilor, detaliul anatomic câștigă în prestigiu, și, mai ales, își adaugă noi înțelesuri, datorate valului metafizic ce se instalează în imagine. Uneori, pentru a sublinia semnificațiile acestor evocări ale ființei raționale, rapelurile umane se produc în cadrul unor instalații și ambienturi. Artistul dezvoltă în jurul acestor „citate” anatomice o rețea de elemente geometrice, care subliniază înscrierea spațială a respectivului reper simbolic.

The works of Darie Dup are complex compositions in which the Christian formal syntheses are merged with references to the prehistoric art, with echoes of the classic antiquity and of the Romanian popular art. The anthropomorphic details he integrates in his compositions have a powerful symbolic value. The fact that he chooses to depict only certain body parts does not, in any way, diminish the importance of the human body and realities as central motifs, but on the contrary, it concentrates, in each work, the artistic expression on a single human feature, functionality, or value. Thusly individualized, the anthropomorphic detail is underlined, emphasized, and, most importantly, is enriched with new metaphysical and symbolic meanings. Sometimes, to emphasize even more the significations of these anatomical “quotations”, and to define the space around these symbolic volumes, the artist surrounds them with networks of geometrical constructions.

SUZANA FÂNTÂNARIU

N. 15 septembrie 1947, Baia-Fălțiceni, Suceava/
Studii: Institutului de Arte Plastice „Ioan Andreescu”
Cluj. În prezent este profesor univ. dr. la Facultatea
de Arte, Universitatea de Vest Timișoara. **Premii și
distincții:** Premiul „Ex-Equo” Banska-Bistrica, Cehoslovacia, 1982; Bursă de studii, Academia Română,
Roma, Italia, 1985; Premiul I, Paris, Franța, 1992;
Premiul II, Maastricht, Olanda, 1993; Premiul I,
Sharajah, U.A.E., 1997; Medalia de argint, Beijing,
China, 1998; Premiul de achiziție, Trois Rivières,
Quebec, Canada, 1999; Premiul Asociației Artiștilor,
Boemia de Sud Ceske Budejovice, Republica Cehă,
2000; Premiul de excelență, Beijing, China, 2003;
Premiul I, Gornji Milanovac, Serbia și Muntenegru,
2003; Premiul pentru „Innovative Graphic Techniques
(private)”, Trienala internațională de gravură,
Cairo, Egipt, 2003; Bursa „Constantin Brâncuși”,
Paris, Franța, 2006. **Premii naționale:** Marele
Premiu „Voronețiana”, Suceava, 1980; Diplomă de
onoare pentru distinse merite academice, acordată
de Academia de Arte Vizuale, Cluj-Napoca, 1997;

Premiul și Medalia Centenar Blaga, Cluj-Napoca,
1996; Premiul „Catul Bogdan”, Bienala de desen,
Arad, 1998; Premiul Uniunii Artiștilor Plastici din
România, București, 1999; Ordinul Național „Pentru
Merit” în grad de „Cavaler”, București, 2000, Premiul
„Catul Bogdan”, Arad, 2000 Bienala de desen „Pre-
miul Revistei „Ramuri”, Craiova, 2004; Nominalizare
Marele Premiu UAP, București, România, 2004;
Primăria Timișoara. „Premiul de excelență pentru
promovarea imaginii Timișoarei în lume prin artă”,
Timișoara, 2006; Nominalizare Ministerul Culturii,
„Premiul Național pentru Artă”, București, 2008;
Diploma de excelență Nobilis Ancilla Collorum et
Visionum, Universitatea de Vest, Timișoara, 2009;
Premiul Pro Cultura Timisiensis, Consiliul Județean
Timiș, 2009; Marele Premiu Primus inter Pares,
Salonul anual de artă, Timișoara, 2009/**Contact:**
atelier: str. Gh. Lazăr nr. 4, ap. 12, 300080 Timișoara,
România; tel.: 0040 356 421 084; mobil: 0741 482
815, fantanariu@yahoo.com, [http:// geocentral.net /suzana](http://geocentral.net/suzana)

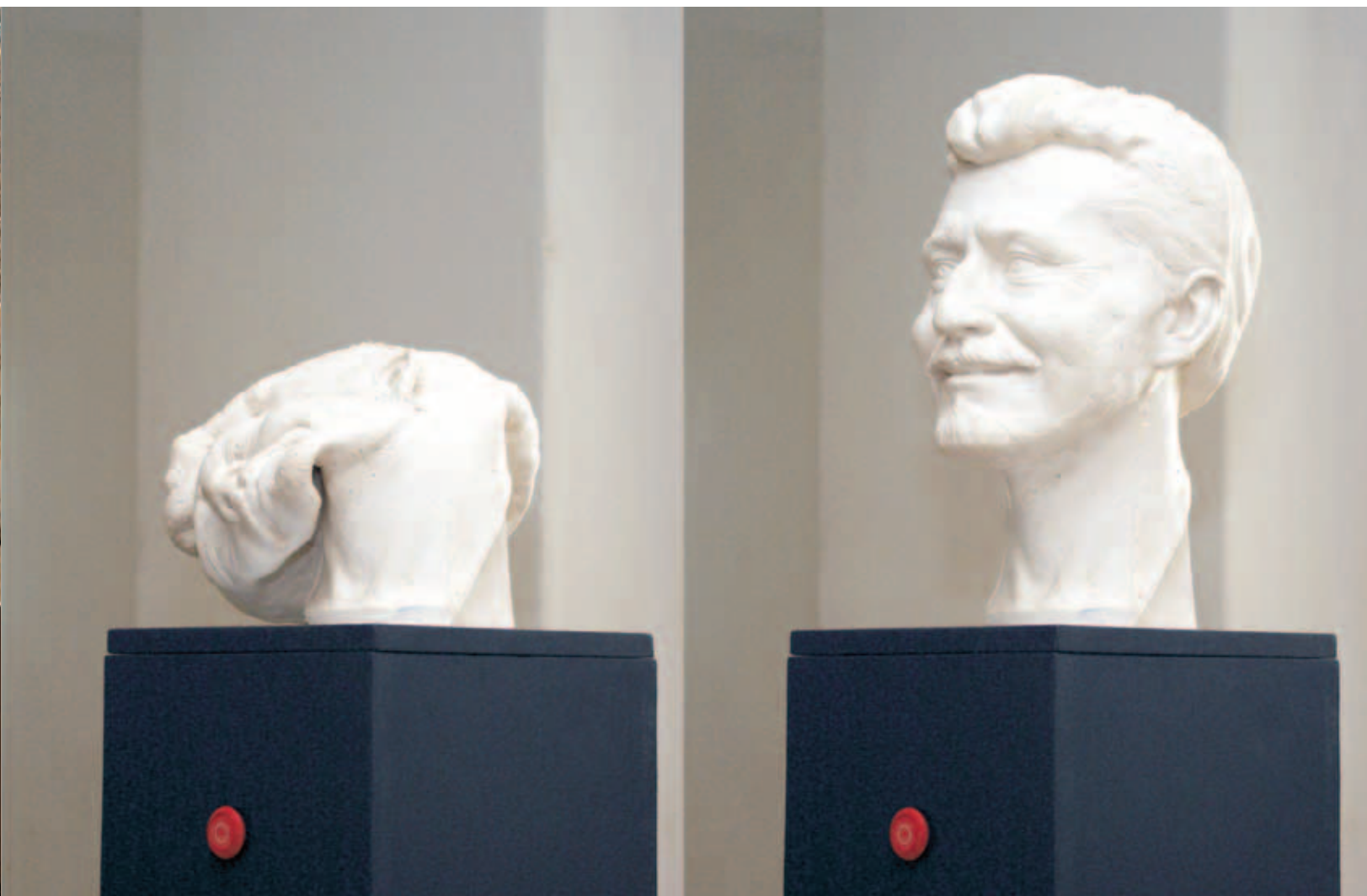
Ambalaj pentru suflet IV, acril pe hârtie tratată, 130x90 cm, 2004
Ambalaj pentru suflet II, acril, ghips și lemn, 70x70 cm, 2000
Scara timpului, acril, hârtie, lemn, pictură – obiect, 200x80 cm, 2001

Discursul Suzanei Fântânariu se extinde de la imaginea izolată la serie și la ciclu, și apoi, într-o etapă ulterioară, la organizarea imaginilor în instalații care amplifică semnificațiile ce se află la baza ciclurilor. Temele nu sunt întâmplătoare, ele sunt explorări în universuri culturale arhaice sau exotice (mitologia chineză, în ciclul „Dragon”; Egiptul arhaic – seriile de mumii „Ambalaj pentru suflet”; lumea manierismului european – „Urechea”). Arta sa, rafinată, face conexiuni complexe între problematica actuală a limbajului și încărcăturile culturale ale unui vast patrimoniu, uniformizat temporal de aducerea sa în prezent. În lucrări mai recente, artista se integrează filonului artistic care regăsește premisele ortodoxe, cu elemente vizuale elaborate în secole de creștinismul oriental. Simultan, se produce o ieșire în spațiu, gravurile, uneori montajele de gravuri, oferind materia pentru construcții unor obiecte care transpun tridimensional semnele limbajului său simbolic.

The artistic discourse of Suzana Fantanariu is a permanent development of a single image into a series, then a cycle, all the way to the organization of installations which amplify the meaning and significances of the original image. The themes and motifs are selected from various archaic or exotic cultural universes, such as the Chinese mythology for the “dragon” cycle, the ancient Egypt for the mummy series “Package for the soul” or the European mannerism for the series of “Ears”. Her extremely refined vision creates complex connections between the current problems of the visual language and a vast cultural patrimony which she keeps bringing into the actuality. In her more recent works, the artist rediscovers the Christian orthodox premise and expressions, and the elaborate visual elements refined over the centuries by the oriental Christianity. The prints and the montages of prints offer the material for three-dimensional constructions, spatial transpositions of the symbolic signs and visual elements she works with.

Continuum (II), video, 10 min. 53 sec., 2009
Reflexe întrerupte, instalație video, 600x420x400 cm
Autoportret gonflabil, instalație interactivă, 180x100x52 cm, 2010

FEKETE TIBERIU

N: Oradea, 1967/*Studii*: Academia de Arte Vizuale „Ion Andreescu” Cluj-Napoca, Secția sculptură, Promoția 1997; Bursă postgraduală la Universitatea de Arte Vizuale Maghiare din Budapesta, Ungaria, 1999-2000. Lector la Facultatea de Arte Vizuale Oradea/*Contact*: e-mail: fekete.tiberiu@gmail.com

Fascinat de resursele imaginii, Tiberiu Fekete cultivă cu egal interes cele mai diferite genuri (sculptura, pictura, fotografia, instalația video) care i se par potrivite pentru a sonda adâncurile vizibilului. Datorită modului său de a prezenta realul, lucrurile din imediata apropiere, pe care am uitat să le luăm în seamă, își livrează semnificațiile, se prezintă într-o inepuizabilă noutate. Această regăsită foame de concret, această jubilație pe care o resimte în timpul contactului cu universul tangibil este urmarea unor experimente formale, dintre care acum, în beneficiul cuprinderii lumii vizibile, păstrează surpriza montajului de fotograme, instantaneul instalației, transparența viziunilor video. Exercițiul luării în posesie a realului, important în sine în condițiile actualității, este dublat de un discurs liric, de o componentă cromatică extrem de sensibilă.

In his fascination with the endless resources of both the image and the visual realities, Tiberiu Fekete is equally interested in the most varied media (sculpture, painting, photography, and videoinstallation). He represents everyday, common realities which usually go unnoticed in ways which brings to front their significance, in an inexhaustible novelty. This rediscovered hunger for the concrete and the joy he finds in the investigation of the tangible world are the results of a previous set of experimentations with form. These experiments led to surprising photographic montages, to spontaneity of installations and a certain transparency he plays with in his video works. This attempt of appropriation of reality, important and sufficient by itself, is rendered yet more relevance by a lyrical discourse and an extremely sensitive palette.

DANIELA FRUMUȘEANU

N. 11 iulie 1961, Bacău/Studii: Absolventă a Institutului de Arte Plastice „Nicolae Grigorescu” București, Facultatea de Arte Decorative, specializarea Tapiserie-Imprimeuri, anul 1984. Din anul 2006, doctor în Arte Vizuale, Universitatea Națională de Arte, București. În prezent, lector univ. dr. la Universitatea Națională de Arte București, Facultatea de Arte Decorative și Design, Catedra de Arte Textile, specializarea-Imprimeuri. **Expoziții personale în țară și străinătate:** 2010, Isili (Sardinia), Italia, Museo per l’arte del Rame e del Tessuto; 2010, Centrul Cultural „Ion Mincu”, Otopeni; 2009, Siurgus Donigala (Sardinia); 2009, Centrul Internațional de Cultură și Arte „George Apostu”, Bacău; 2009, Galeria Orizont, București; 2008, Muzeului de Artă, Craiova; 2008, Carte-obiect Museo per l’arte del Rame e del tessuto, Isili (Sardinia), Italia; 2007,

Muzeul de Istorie al Farmaciei, Sibiu; 2007, Galeria Artis, Slatina, Centrul Cultural Palatele Brâncovenesti, București; 2002, Muzeul de Artă Vasile Pârvan, Bârlad; 1999, Căminul Artei, etaj, București; 1998, Galeria de Artă, Buzău; 1995, Căminul Artei, parter, București; 1994, Centrul Cultural al Republicii Ungare, București; 1984, 1985, Galeria Fondului Plastic, Bacău/**Premii:** 6 premii acordate de Uniunea Artiștilor Plastici Profesioniști din România și alte asociații artistice din România, 4 nominalizări, 4 Diplome de Excelență/**Contact:** frumuseanu@gmail.com, dfrumuseanu@yahoo.com și frumuseanudaniela@yahoo.com.

Atingerea vieții, imprimare serigrafică, imprimare liberă, 140x100 cm, 2009
Cartea focului, 53x60 cm, colaj, imprimare liberă, suport-netex, 2008
Cartea spațiului sufletului, 49x41 cm, 2008, piroimprimare, imprimare liberă

„Cărțile” Danielei Frumuseanu exprimă, într-un mod foarte exact, concepțiile sale despre obiectul purtător de mesaje artistice. Prin intervenții specifice (în plan formal și cromatic), obiectul este scos din zodia informalului, și, mai mult, din zodia decorativului, și este integrat unui sistem de prezențe cu atribute pur picturale. Adunate sub semnul cărții, bucățile impersonale de hârtie se așază în ordinea raționalului, a unui joc spiritual pe care îl desemnează discursul literal. În mod firesc, efluvii de culoare — o culoare bogată, densă, neliniștită — acuză prezența imperioasă a universului sensibil. Suprafețele de culoare, formele descoperite în ambianță sunt integrate unui flux expresiv, în care se disting „citate” care rezultă din impactul cu lumea materială, cu materialul simbolic spre care ne conduc izvoarele cărților.

The “books” of Daniela Frumuseanu manage to express, in an extremely precise way, the way she understands the object as bearer of artistic messages. By the means of specific interventions (formal and chromatic) the object is removed from the area of the decorative arts. In becoming the pages of a book, impersonal sheets of paper are arranged, following a rational order, a spiritual game derived from literary discourses which furthermore distances the object from the informal tendencies. However, the rich, dense, and restless color masses speak of an inner tension, of a certain urgency of self expression. But the expressive color flows are interrupted by “quotations” of images or symbols from the real world — symbolic material for the literary universe.

GĂINĂ GERENDI ȘTEFAN DOREL

N. Oradea, 12 februarie 1953/**Expoziții personale internaționale:** 2002 „Răstimp”, Centrul Cultural Român din Viena, Viena; 2003 „Răstimp”, Berlin, Centrul Cultural Român; 2001 „Tandem”, Centrul Cultural român din Viena, Austria și Berlin, Germania, fotografie cu Theodor Domocos. **Expoziții personale naționale:** 2009, Cluj, Insomnia, 12 cai năzdrăvani, desen 2007, București, Galeria Hag, Imago Mundi, transfotografie, instalație. **Colective internaționale:** 1996, „Bienala de Gravură”, Ljubljana, Slovenia — serigrafie; 1994, „Bienala de la Sao Paolo”, Sao Paolo, Brazilia — fotografie și instalație, ambient; 2011, „Retrospectivă-Atelier 35 Oradea”, Centrul de Artă Contemporană Debrecen; 2009, „Freedom and art-without borders”, Sediul General ONU, New York, grafică; „Frontiere”, La roche sur Grane, Franța; 2008, „Memoria inversată”, Biblioteca Facultății de Germanistică JLU Giessen, Germania; „Prison Art

In”, expoziția Taberei Internaționale de Arte Plastice „Prison Art Camp 2008”, Clubul Penitenciarului Aiud, aprilie; „La Terre comme Temoine”, art eveniment de land-art, Art In Situ, Lyon, Franța, iunie; 2007, „Memoire, histoire et strategie”, Crest du Drome, La Tour du Crest, Franța; 2000, “The International Day of Poetry”, curator Dan Hăulică, UNESCO, Paris, Franța; “The European Photography Days”, Salonic, Grecia; 1999, „Ars Varadium”, expoziția artiștilor plastici din Oradea, Galeria Vigado, Budapesta, Ungaria; 1994, GAD — Trends in the Romanian Contemporary Photography, (Participant: Ion Grigorescu, Mihai Oroveanu, Radu Igaszag, Iosif Kiraly, Emilian Săvescu, Dan Dinescu, Andrei Pande, Radu Sighet, Adrian Popescu, Vlad Iacob, Virgil Codarcea, Dorel Găină, Aniko Gerendi), Bratislava și București/**Contact:** Adresa: Calea Turzii nr. 21, Cluj-Napoca, România; dorel_gaina@yahoo.com

Țărnul memoriei, tehnică mixtă, 1986
Ymago mundy 23
Homo faber 27
Neo pyctura 39

Când Dorel Găină folosește, pentru a-și defini o lucrare, expresia „neo pictura”, el ne avertizează că, în plan conceptual și tehnic avem de-a face cu un nou limbaj pictural. În astfel de situații, artistul se referă special la pictură și nu la o generalitate vizuală, întrucât credința sa se îndreaptă spre exercițiul exprimării prin mijloacele tradiționale ale picturii, oricâte noutăți înregistrăm în statutul materiei picturale. Artistul își subordonează cele mai noi achiziții în domeniul fotografiei, a fixării mecanice a aspectelor lumii vizibile, dar consideră materia tehnică a imaginii ca parte a unui proces conceptual ce aparține picturii. Privită astfel, nu mai este importantă natura masei cromatice (în istorie s-au folosit materiale diverse — mozaic, encaustică, tempera, ulei, acuarelă etc. —, la care adăugăm lumina, resursele „mimetice” ale fotografiei. Imaginea, așa cum este practică de Dorel Găină, își sporește posibilitățile de consemnare și comentare a realității vizibile, ca și, prin surprizele invenției, a realității invizibile.

Whenever Dorel Gaina uses the term neopainting to define one of his works, he is in fact announcing a new visual language, a new way, both conceptually and technically, of understanding and practicing painting. In such situations, the artist is referring strictly to the painting, not to a visual language in general, since he is the faithful adept of this traditional medium and believes that, no matter how much it can be renewed, changed or transformed, it will always preserve its fundamental, defining qualities. Dorel Gaina works with the newest digital and photographic media, but uses the resulting prints as painting material, the matter itself, regardless of its nature, being understood as a part of the conceptual process which is painting. After all, since the apparition of painting, artists have used various materials, such as mosaic, wax, tempera, oil color, watercolors, and so on, so the light and mimetic resources of photographic images can join the array of painting instruments. The paintings of Dorel Gaina are extremely powerful records and comments of the visible world, and, because of their surprising inventiveness, of the conceptual, invisible world as well.

Câmpuri 3, ulei pe pânză
Câmpuri 3, ulei pe pânză
Dealuri la Tescani, ulei pe pânză
Dealuri la Tescani I, ulei pe pânză

AMELIA GHERASIM-DIAMANDESCU

N. 29 iulie 1940. Pictor, membră UAP din 1970/Studii: Școala de artă Ploiești (prof. Ovidiu Paștina, Gheorghe Damian). Facultatea de Arte Plastice, Universitatea București (prof. Rodica Lazăr, Iacob Lazăr, Octav Grigorescu). **Expoziții:** Din anul 1966 participări la expoziții naționale, municipale și de tineret. Expoziții de grup: România, Elveția, Finlanda. Ianuarie 2009 – „Întâlnire cu artiști ai Artei Contemporane” – Iași, Muzeul Unirii; Octombrie 2009 – Galeria Galateca: Expoziția Grupului Ziarului Neconvențional; 1 Decembrie 2009 „Întâlniri cu maeștri ai artei contemporane – românești”; Aug. 2010 – Galeria Galateca. Participări la expoziții internaționale: Barcelona, Moscova, Sofia. Între 1980-

1990, expuneri în galeriile UAP, lucrări de design vestimentar și obiecte decorative din ceramică. După 1990 expune lucrări de pictură și icoane la galeriile UAP și private. Membră a grupului Ziarului Neconvențional inițiat de artista Paula Ribariu; anual, expune la expoziția ziarului la Galeria „Galateca”: 2004-2009. **Tabere internaționale:** Tescani, Bacău: 1995, 2000; Moinești, Slănic Moldova, Bacău: 2001-2004; Ipotești, Botoșani „Alf Atelier”, 2005. Premiul de excelență din partea Ministerului Educației și Patriarhia Română.

Cel mai frecvent, lucrările realizate de Amelia Gherasim sunt incursiuni în spațiul ambiental, în peisaj. Artista se îndreaptă spre cadrul natural fără să fie preocupată de cuprinderea datelor concrete. Nu o voință mimetică se află la temeiul excursiilor sale în mediul înconjurător, ci, interesată mai mult de ecoul pe care realitatea vizibilă îl trezește în universul lăuntric, caută în peisaj elementele de echilibru, suportul unor stări armonice necesare orizontului interior. Coloritul, din acest motiv, nu este efectul unor descripții, al unei relatări obiective, ci aparține, în primul rând, aceluiași univers lăuntric, care primează în fața oricăror sugestii care vin dinspre ambianță. Masa cromatică densă, saturată de lumină, suportă efectul unor energii ordonatoare, care nu se prezintă însă niciodată sub forma unor geometrii uscate, ci se lasă pătrunse de tensiuni vitale, sensibile la esența peisajului.

The works of Amelia Gherasim are usually landscapes, incursions in the surrounding environment. Her approach to the landscape is however free from any constraints of realism or mimetism. It is not a desire of representing concrete realities that motivates her choice of subjects, but a search for the effects the surrounding landscape has on the inner universe of both artist and viewer, and for the natural elements of equilibrium and harmony. The colors, as well, are not effects of objective descriptions, but also belong to the same inner world which is, in fact, the main source of inspiration, beyond any suggestions of form or color which happen to come from the exterior environment. The profound connection with the essence of the landscape is revealed by the vitality of the compositions, which are not structured by a dry, geometrical, rational order, but by a sensitivity which lets the color masses flow dense, saturated, and full of light.

MARIN GHERASIM

N. 16 decembrie 1937, Rădăuți — Bucovina. Membru al Uniunii Artiștilor Plastici din România, din 1966. Din 1962 și până în prezent a participat la majoritatea expozițiilor anuale, bienale, republicane, organizate în capitală, precum și la numeroase expoziții în străinătate. Este laureat al Marelui Premiu al Uniunii Artiștilor Plastici din România (2002), Premiul Academiei Române (1990), Medalia de Argint pentru Pictură la Salonul de Artă de la Grand Palais, Paris, i se decernează Ordinul Național Steaua României în grad de Comandor în anul 2008.

Cămașă, ulei pe lemn, 2009
Înălțarea turnului, ulei pe pânză, 2009
Memoria Absidei, tehnică mixtă pe pânză, 2007
Reconstruirea Absidei, ulei pe pânză, 2007

Prin pictarea unor elemente de arhitectură sacră — poarta, absida, pragul etc. —, Marin Gherasim înțelege fiecare element vizual ca purtătorul unei forțe centralizatoare, necesare instalării unei stări metafizice. Astfel de lucrări, în care se fac aluzii la construcții obiectuale ce aparțin spațiului sacru, sunt reluate în cicluri ample, într-o încercare de cuprindere a bogăției de sensuri a realului și, totodată, de exprimare a unei complexe realități lăuntrice. Materia bogată, fastuoasă, purtând amprenta sensibilității sale, este așezată în forme clare, cu o evidentă încărcătură sacră, cu program neo-ortodox. Uneori, tablourile poartă inscripții literale — un șir fabulos de nume, amintind disciplina sărindarelor, și care leagă fluxul generațiilor, aducând secvențele trecutului în pulsul actualității. Arhitecturile simbolice, ca și reperele semnificative ale picturii de tip bizantin — pomul, scara, cămașa etc. — traduc o profundă nevoie de ordine, care asigură imaginii coerență, acuitate vizuală și, de fiecare dată, o foarte decisă funcționalitate spirituală.

Marin Gherasim selects, for his paintings, elements of sacred architecture, such as portals, arches or doorsteps. He understands each visual element as the bearer of a centralizing force, absolutely necessary for a metaphysical message. The forms and motifs of sacred architecture are depicted in vast cycles of paintings, in an attempt to record not only the richness of form and meaning of the subjects but also the complex inner realities. The painting matter, rich, opulent, bearing the mark of the painter's sensitivity, is set in clearly defined forms of sacred motifs which reveal the neo-orthodox program of the artist. Sometimes, the image becomes the support of written, long lists of names which speak of the discipline of written prayers for the both dead and living members of orthodox families, and seem to create connections between the past and the present generations and realities. The symbolic architectural elements, together with other landmarks of the Byzantine painting, such as the tree, the ladder, the shirt, and so on, are the visual translation of a profound desire for order, which always generates the visual coherence and acuity of spiritually functional images.

Echilibru, tehnică mixtă, 220x175x85 cm, 2010
Iesle, marmură, 75x60x45cm, 2010
Nud, lemn, 130x120x50 cm, 2010

ALEXANDRU IOAN GROSU

N. 20 iunie 1956, Suceava/**Studii:** Institutul de Artă Iași, Secția sculptură, 1983. Membru al Uniunii Artiștilor Plastici din România. Din 1983 participă la saloanele naționale, anuale și bienale, la expoziții municipale și la expoziții de grup organizate în străinătate. **Premii:** 1984, Premiul pentru sculptură, Câmpulung-Moldovenesc, Bursa Uniunii Artiștilor Plastici din România pentru sculptură; 1986, Premiul Ziariștilor, Bacău; 1991, Premiul Uniunii Artiștilor Plastici din România pentru artă ambientală; 1988, 1998, 2003, Medaliile de Argint, Râmnicu-Vâlcea; 2000, Medalie de Argint, Târgu Jiu; 2001, Marele premiu – plastic mică, Târgu Jiu; 2003, Premiul I, Chișinău/**Contact:** 0726 258500; atelier, str. Pache Protopopescu nr. 79, București.

Sculptorul Alexandru Grosu descoperă (în bronz, în marmură, în lemn, în masa primordială a materiei) forme care mărturisesc afirmarea unor principii raționale. Cel mai des, astfel de forme citează universul uman, în buna tradiție a viziunii antropocentriste. Dornic să acrediteze în expresii spațiale aceste forme, sculptorul recurge la autoritatea reprezentării de tip ronde-bosse, întrucât tinde, în modul cel mai direct, spre o lectură totală a volumelor. Pentru ca lectura formelor să se producă cu mai multă ușurință, în economia lucrării intervin o serie de pauze ale materiei, de goluri, care creează un ritm special, sporind, de fiecare dată, prestigiul zonelor de „plin”. Desfășurarea în spațiu îi stimulează sculptorului privirea analitică, astfel că din ansamblul corpului uman poate reține doar unele fragmente. Aceste fragmente nu se închid însă în referiri locale, ci au puterea de a reface semnificațiile ansamblului.

Alexandru Grosu discovers, in the material of his sculptures, be it bronze, marble, wood, in other words in the primordial matter, shapes which reveal the prevalence of reason and of rational principles. Most often these shapes are quotations of the human universe – in the tradition of the anthropocentrism. In his search for an optimal spatial expression which allows a complete lecture of these volumes, the sculptor is naturally opting for the ronde-bosse. For a further emphasis, he allows breaks in the masses of material, empty spaces which create a special rhythm and underline the volumes. The spatial analysis leads to a selective depiction of the human body. The anatomical fragments selected have the power to evoke and to restore the significance of the ensemble

I'll paint the grey people, 100x70 cm, ulei, burlan metal
*Beware of humans*1, 130x130 cm, rugină, burlan, ulei pe pânză, 2007
10 Ways to get rich, 210x130cm, ulei pe pânză și neon

COSMIN HIAȘ

N. Oradea, 13 mai 1968 / Studii: 2006-2008, Master în Politici Culturale Europene, Universitatea de Vest Timișoara; 2002-2006, Facultatea de Artă și Design, pictură, Universitatea de Vest, Timișoara; 1988-1993, Facultatea Politehnică „Traian Vuia” Timișoara, specializare Inginer în Automatizări Industriale. **Expoziții personale:** 2010, Galeria Calina, Timișoara — „Nestare de fapt”. Expoziții de grup: Galeriile de Artă, Focșani, 2011; Muzeul de Artă, Cluj-Napoca, 2011; Salonul de Iarnă, Muzeul de Artă, Timișoara, 2010 și 2011; Expoziție aniversară — 20 de ani de la înființarea Facultății de Artă și Design, Timișoara — Halele Timco Timișoara, 2010 și 2011; „Oameni printre cuvinte” instalație — Sinagoga din Timișoara, 2010; „În miezul lucrurilor” — Halele Timco Timișoara, 2010; „Centenar Eugen Ionesco” — Institutul Cultural Român Budapesta, Expoziție itinerantă Timișoara — Budapesta — Szeged, 2009. Contact: Timișoara, str. Circumvalațiunii nr. 43, sc. C, ap. 7, tel. 0722 247 887

Cosmin Hiaș asimilează în actul pictării, în plasma vie a culorii, obiectele din preajmă, sumedenia de prezențe „ready-made” care își livrează realitățile cromatice, formele preexistente, surprizele unor construcții simbolice. El reușește să transforme derizoriul lor, accidentul cromatic și formal în elemente semnificative ale ambianței, în elementele unui discurs propriu. Acțiunea recuperatoare nu are în vedere un obiectiv de tip Pop Art, ci mai curând o extensiune a „laboratorului” artistic, o depășire a convențiilor mimetice, a tabloului, care, acum, nu mai este înțeles doar ca o suprafață care înregistrează impulsurile venind dinspre orizontul artistului, ci se constituie într-un ecran care este sensibil și la presiunea concretului întâlnit în experiența cotidiană. Importantă până la urmă, este expresia picturală cuprinsă în varianta ultimă a lucrurilor controlate de spiritul artistului.

Cosmin Hiaș is including in his paintings, in a background of informal color flows, the shapes of everyday, common, “ready-made” objects, visual elements which offer to the viewer their chromatic realities, their preexisting shapes and their sometimes surprising symbolical constructions. Under his brush these common realities are brought together in creating a personal, significant ambiance. He does not try to follow the pop art manifesto, but rather he is constantly trying to expand his artistic “laboratory”, to go beyond the mimetic conventions of the painting which becomes more than just a space for the expression of the artist himself. The painting becomes a meeting point between the artist’s sensitivity and the pressure of the concrete, everyday realities, all merged in a constant search for the best visual solution, for the optimal artistic expression.

Peisaj, ulei pe cartonj, 45x54 cm
 Joc de copii, ulei pe carton, 54x40 cm
 Collioure place du 18 juin, ulei pe pânză, 65x81 cm, 2008
 Sat catalan, ulei pe pânză, 55x65 cm, 2006

DAN HATMANU

N. 31 octombrie 1926 în Scobiți, Iași/**Studii:** Institutul de Arte Plastice, Iași, prof. Corneliu Baba, 1945-1950/1960, bursa „N. Grigorescu” decernată de Academia Română/1962-1963, studiază la Sankt Petersburg, Academia „I. E. Repin” și la Paris 1964-1965 la Institutul Internațional de Studii Pedagogice din Sèvres cu prof. Jacques Quinard și cursurile Academiei libere cu prof. J. Lautrec/ 1960-1977 Prof. univ. la Facultatea de Arte Plastice, Institutul Pedagogic și la Facultatea de Arte Plastice din cadrul Conservatorului „G. Enescu”/1977-1990, decan/1968-1972 rector/**Expoziții personale în străinătate:** 1963, Academia de Artă „I. E. Repin”, Sankt Petersburg/1964, Paris/1975, Ciudad de Mexico, Guanajuato/1976, New York/1978, Muzeul de Artă Modernă, Valetta, Malta/1985, Paris, Reims/1986, Moscova/1989, Paris/1992, Neuburg/1994, Paris/1996, New York/1999, Brétenux, Franța/2000, Veneția, Roma/2002, Paris, Rouen/**Premii și distincții:** 1955 Premiul II al Festivalului Internațional al Tineretului de la Varșovia/1957 Premiul I Medalia de argint la Festivalul Internațional al Tineretului, Moscova/Premiul „Ion Andreescu”, decernat de Academia Română/ Premiul

Internațional „Colosseum” decernat de Centro d'Arte e Cultura „Nuovo Figurazione”, Roma/„Premiul Criticii” acordat de UAP, România/1994, Membru al Academiei Europene de Știință, Artă și Litere din Paris/2000, I se acordă Ordinul Național „Pentru Merit” în grad de Cavaler/2001, Universitatea de Arte „G. Enescu” îi conferă „Diploma de excelență”/Ministerul Culturii și Cultelor din România îi conferă „Diploma de Excelență”/Comisia Națională a României, UNESCO îi acordă „Diploma de excelență”/2002, Nominalizat pentru premiul „Prometheus”/2005, Senatul Universității de Arte „G. Enescu” îi acordă „Diploma de onoare” și „Medalia Jubiliară” la 145 de ani de învățământ artistic modern în Iași/2006, Academia de Muzică, Teatru și Arte Plastice din Chișinău îi conferă titlul de „Doctor Honoris Causa”/Consiliul Județean Iași, Consiliul Local al Municipiului Iași îi acordă titlul de „Cetățean de onoare” și „Ambasador” al județului Iași/2007, În cadrul Premiilor de Excelență în cultură, ediția a IV-a, i se acordă Premiul „Titu Maiorescu” de către Președintele PNL, Iași/2007, I se acordă titlul de „Membru de onoare” al Academiei Oamenilor de Știință din România.

Dezvoltând tradițiile frescei medievale românești, ca și lecțiile lui Corneliu Baba, profesorul său, Dan Hatmanu face portretele sale, ale prietenilor și cunoscuților, reținând, de asemenea, aspecte ale locurilor unde trăiește (ciclul „Iași de ieri și de astăzi”), vechiul oraș moldovenesc, care păstrează multe mărturii ale întemeierii culturii și istoriei românești. Cu aceeași pătrundere sunt înfățișate locuri din călătoriile sale prin Franța, Grecia, Mexic etc. Pictorul are forța de a nu rămâne în cadrul pitorescului, dezvăluind adâncă umanitate și profilul cultural al așezărilor vizitate. El depășește astfel limitele unui jurnal afectiv, pentru a da un document cu o largă deschidere asupra omului și destinului său. Atașamentul pentru meleagurile natale l-a făcut, în anii din urmă, să imagineze și să transpună – cu ajutorul consătenilor din Scobiți – unele picturi murale pe edificii publice din satul natal.

Dan Hatmanu is interpreting, in the portraits of his friends and acquaintances, the visual traditions of the Romanian medieval frescoes, while at the same time taking further the lesson of his master, Corneliu Baba. In these portraits he also integrates elements of familiar places (a relevant example is the cycle “The city of Iasi in the old days and today”), of the old Moldavian city which preserves several testimonies of the Romanian history and culture. With the same sensitivity he depicts images from his trips to foreign places, like France, or Mexico, or Greece. He has the ability to go beyond the picturesque and reveal the cultural profile and profound humanity of these places, achieving much more than an affective diary – a set of reflections on the human destiny. His love for his birthplace motivated him to imagine and realize, with the help and support of the people of Scobint village, a series of mural paintings on the walls of public buildings from the village.

Fiul risipitor, bronz, 40x40x10 cm
Intrarea în cetate, bronz, 48x45x13 cm
Inorogul de seară, bronz, 52x45x16 cm

ION IANCUȚ

N. 28 februarie 1950, Răducăneni, Iași/**Studii:** 1974, Institutul de Arte Plastice „Nicolae Grigorescu” București. **Burse:** 1976-1978 Bursa pentru sculptură Frederic Stork; 1977 Bursa UAP pentru sculptură Dimitrie Paciurea. Membru UAP din 1977. **Expoziții personale:** 1974 – Galeria Kalinderu, București; 1975 – Galeria Orizont, București; 1977 – Galeria Orizont, București; 1982 – Galeria Simeza, București; 1986 – Galeria Cialdi, Civitta Vecchia, Italia; 1987 – Galeria Simeza, București; 1990 – Catedrala Montevergine Noto, Sicilia, Italia; 1993 – Galeria Groot Schuylenburg, Olanda; 1995 – Galeria Calderon, București; 1995 – Galeria Konsthallen Museum, Gotteborg, Suedia; 1996 – Galeria Bryggerit, Trelleborg, Suedia; 1997 – Park Theatre, Iserlohn, Germania. **Premii și distincții:** 1976 – Premiul revistei Amfiteatru pentru sculptură; 1979 – Marele premiu la Simpozionul de sculptură, Burgas, Bulgaria; 1980 – Premiul pentru sculptură al Uniunii Artiștilor Plas-

tici din România; 1981 – Premiu pentru sculptură la Bienala de plastică mică, Budapesta, Ungaria; 1985 – Distincția Una cultura per Europa, acordată de Institutul Italian de Cultură, Italia; 1989 – Premiul I la Simpozionul internațional de sculptură Mtheta, Gruzia; 1989 – Medalia de aur Dantesca Ravena, Italia – premiu colectiv; 1993 – Premiul pentru sculptură ambientală, Sibiu/**Contact:** Atelier – Bdul. Pache Protopopescu nr. 79, sector 2, București; tel. 0216 107 602

Elementul antropomorf din creația lui Ion Iancuț nu apare din dorința de a dezvălui amănunte particularizatoare, care să funcționeze sub zodia portretisticii, ci este punctul central al unei discuții despre om, despre condiția umană în perspectivă existențială și filozofică. Există, de aceea, o anumită perspectivă teatrală, care presupune o distanță contemplativă. Personajele sculpturii sale sunt „văzute” în mișcare, în unghiuri neașteptate. Spațiul existenței poate fi traversat de aedul singuratic, un „observator” mult mai pătrunzător al spectacolului vieții. De multe ori, figura umană este purtată de inorog sau de cal, dar autorul nu intenționează să ne prezinte, în aceste cazuri, cunoscuta ipostază a eroului, ci „calul și călărețul” sunt vehiculele unei forțe secrete, a unui flux imaginativ ce ne conectează la un impresionant teritoriu metafizic.

The anthropomorphic elements in the works of Ion Iancuț have little to do with the individualizing details of portraits, but rather they are the focal point of a debate on the subject of humanity in general, and its condition, from a both existential and philosophical point of view. Therefore there is a certain theatrical quality to his images, a stage-like perspective which allows a contemplating distance. The “characters” in his sculptures are caught in motion, in action, from unexpected angles, by a very observant spectator. Often the human figure is mounted, on either horse or unicorn, in a posture that recalls not the heroic posture of the knight, but the “mounted man”, vehicle of a secret, ancient force, connected to an extensive metaphysical realm.

Portret, bronz
Portret, bronz
Scară, bronz
Compoziție 1, piatră

VASILE IVAN

3 ianuarie 1947, în Radu Negru, Călărași/**Studii:** 1961-1966 Liceul de Muzică și Arte Plastice, Constanța; 1971-1974 Institutul de Artă „N. Grigorescu” Secția pedagogie, București. **Expoziții:** 1975, Expoziție colectivă — Casa de Cultură a Sindicatelor, Slobozia; „Decebal”, portret, piatră, 110x76x68 cm; „Îmbrățișare”, piatră, 38x26x18 cm; „Rodul”, ghips, 38x16x12 cm; „Fetiță”, bronz, 32x22x18 cm; „Ritm”, ghips, 56x18x18 cm; 1977, Expoziția Municipală de pictură și sculptură, Muzeul Național de Artă, București; „Somn”, lemn, 77x35x32 cm; 1978, Expoziția de pictură și sculptură, Sala Dalles, București, „Abecedar”, lemn, 50x30x27 cm; 1979, Expoziția Colectivă, Casa de Cultură a Sindicatelor, Slobozia, „Somn”, lemn, 77x35x32 cm; 1991 Expoziția de artă plastică Românească pentru Chișinău, Teatrul Național, București, „Multiplicare”, lemn, 86x48x42 cm; 1992, Expoziția Republicană de pictură și sculptură, Teatrul Național, București, „Trei”, bronz, 30x18x10 cm; Expoziție colectivă, Galeriile 1 Mai, București, „Trei”, bronz, 30x18x10 cm, „Multiplicare”, lemn, 38x21x16 cm, Expoziția „Corpul

uman”, Sala Apollo, București, „Multiplicare”, lemn, 38x21x16 cm, Expoziția de Plastică Mică, Sala Orizont, București, „Metamorfoză”, bronz, 40x26x19 cm; 1993, Expoziția de Artă Plastică Românească (cadou copiilor din Iugoslavia), Galeriile 1 Mai, București, „Devenirea formei”, lemn, 41x36x34, Epoziția „Artiștii români de azi”, Casa Americii Latine, București, „Somn”, lemn, 77x35x32 cm, „Multiplicare”, lemn, 86x48x42 cm, „Copil (Ridicare)”, lemn, 52x31x39 cm; 1996, Expoziția Republicană de Pictură și Sculptură, Teatrul Național, București, „Vatră 1”, bronz, 33x30x29 cm, Expoziția de Plastică Mică, Sala Orizont, București, „Multiplicare II”, bronz, 40x26x19 cm; 1997, Expoziția de sculptură „IN MEMORIAM — PETRE ȚUȚEA”, Casa de Cultură, Colibași, Pitești, „Vatră”, tuș, 100x70 cm; 2000, Expoziția de Plastică Mică, Sala Orizont, București, „Vatră LL” — bronz, 46x34x32 cm. Expoziiții personale: 1976, Casa de Cultură, Călărași; 1980 — Atelier 35 — Sala Orizont — București.

Sculptorul Vasile Ivan sondează în profunzime resursele imaginilor figurative, unde este interesat de diversitatea realității fizionomice, și, cu egal interes, cercetează drumul urmat de expresiile spațiale ale unor forme abstracte, ce decurg din cunoașterea și exploatarea materialelor. Cele două planuri, planul figurativ și cel abstract, se află într-o strânsă legătură, unificate de grija pe care sculptorul o manifestă pentru așezarea spațială a volumelor, pentru ritmul în care „respiră” diferitele elemente ale compoziției. Când viziunea sa se îndreaptă tranșant pentru soluția figurativă, opțiunile sunt pentru volumul robust, pozitiv, apt să preia o anumită sarcină simbolică. În lucrările ce stau sub semnul abstractului, artistul renunță la masivitatea volumului, fiind atent mai ales la dinamică, la creșterile pe verticală ale structurilor sculpturale.

Vasile Ivan investigates, in his sculptures, the resources of figurative images and the diversity offered by the variety of physiognomies. He is, however, equally interested by the spatial expression of a series of abstract forms which derive from the mastering of the raw material. The two levels — the figurative and the abstract — are profoundly connected by a carefully mastered spatial setting, by a rhythm that unites all of the elements in the composition. Whenever he opts for a purely figurative representation, he renders the volumes robust and compact. In the abstract works, he prefers to the massive shapes a more slender type of volumes, structured vertically in a dynamic composition.

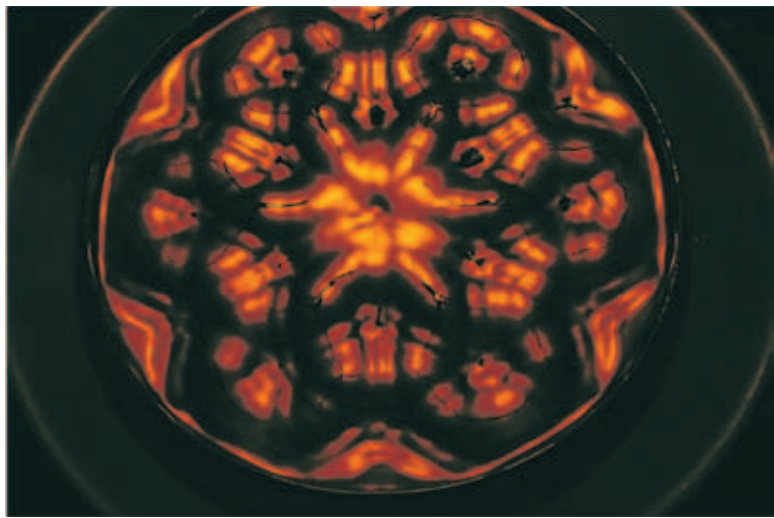

GABRIEL KELEMEN

N. 27 iunie 1968/Studii: 2007-2010 Școala doctorală, Universitatea de Vest din Timișoara, Facultatea de Arte și Design; Facultatea de Arte Plastice, Universitatea de Vest Timișoara, Secția sculptură, profesor Petru Jecza, promoția 1998; Liceul de Arte Plastice „Ion Vidu”, Timișoara, Secția pictură, profesor Leon Vreme, promoția 1986; Membru UAP/2004-2007 — Profesor de sculptură și modelaj, Liceul Waldorf, Timișoara/2002-2004 — Profesor de sculptură și modelaj, Liceul de Arte Plastice, Timișoara/2002-2004: Proiecte de restaurare și design ambiental/1998 -2002 — Restaurator pictură decorativă, mobilier, frescă, proiecte individuale și de grup/1991-1992 — sculptor, Teatrul de Păpuși, Timișoara/1986-1990 — bijutier, atelierle de bijuterie Dinamo/2010 — Expoziție personală sculptură policromă „Antianamorfoze”, Galeria Helios, Timișoara/2009 — Expoziție colectivă „Art in Progres”, Galeria Europa,

Brașov/Tabăra de creație Brebu, „Axe”/Sărbătoarea străzii Eugeniu de Savoya crearea și predarea Bufniței imperiale, expoziție de grup, Timișoara/Expoziție personală „Vibrație, formă, simbol” galeria de artă digitală Arhipelag Art, 4 decembrie, Fundația Timișoara '89/Expoziție colectivă „Absurdul în arta plastică — Omagiu lui Eugen Ionescu”, Institutul Cultural Român, Budapesta/2008 — Expoziție colectivă „Peter Jecza — in Memoriam”, Galeria Helios, Timișoara/2006-2007 — Festivalul Utopii contemporane, Timișoara, București/2006 — Expoziție colectivă „Maternitatea izvorul vieții”, Muzeul de Artă Timișoara/2002 — Bienala de Sculptură Mică, Arad/2001 — „Al 7-lea Simț”, Art Club, Timișoara, România/2000 — Arta volumelor și liniilor, Salonul Anual de Artă, Muzeul de Artă, Timișoara/Contact: Tel. 0723 814 913; kelemengabi@yahoo.com

Floarea Vieții, suprafață de undă staționară cu simetrie hexagonală, realizată prin stimulare acustică în fluide, la o frecvență de 12 Hz
Fizionomie Umanoidă, suprafață de undă staționară în fluid vâcos, cu aspect uman, obținut prin stimularea interferența a două trenuri de unde acustice 27 Hz,-45 Hz
Studiu legat de explicarea curenților fluizi simetrici, ce animă chipul umanoid modelat de câmpul acustic

Formația complexă (preocupările artistice și cele științifice ocupă în permanență poziții complementare), determină sistemul imagistic al lui Gabriel Kelemen. Artistul se apleacă la fel de pasionat asupra imaginilor figurative, obținute cu un foarte subtil program de lectură și analiză a vizibilului, ca și asupra spectacolului unic al acțiunii undelor sonore în masa lichidelor. Aparent inertă și inexpressivă, materia se dovedește sensibilă la acțiunea sonoră, oferind, cu rigoarea construcției matematice și fizice, un câmp de simetrie ce comunică cu proiectul uman. Ordinea, spre care tind reprezentările dictate de natura observată, este recomandată, evident, de simetria omniprezentă, care apare ca o condiție a însăși existenței. Este un principiu care depășește și subordonează cerințele imaginii mimetice, făcând totodată, imposibilă orice tendință informală, care ar fi străină mecanismelor raționale puse în scenă se artist.

The imagistic system of Gabriel Kelemen is determined by his complex formation and his interest for both artistic and scientific research. He is equally passionate in his figurative works, in which he applies a very subtle program of visual interpretation and analysis, and in his research of the ways in which liquids are affected by the sound waves. Apparently inert and inexpressive, the liquid matter proves to be sensitive to the effects of sounds. The experiments result in symmetrical structures which offer, by the means of mathematical rigor and the laws of physics, a clear similitude to the human structures. The order towards the representations of the observed natural facts are striving is obviously the omnipresent symmetry, understood and assumed as the key element of existence. This symmetrical principle overrides any mimetic attempt, and at the same time it makes impossible any informal tendency, since it would be incompatible with the rational program applied by Gabriel Kelemen in his art.

IONELA LĂZUREANU

N. 1958, 24 decembrie, Bacău/**Studii:** Academia de Artă „George Enescu” din Iași, specialitatea sculptură. Din 1992, este membru titular al UAP din România; **Participări-selecție:** Din 1982 participă la numeroase expoziții de grup în țară și străinătate. 1992 — Simpozionul de sculptură în lemn, Centrul Internațional de Cultură „G. Apostu”, Bacău; 2000 — Bienala de sculptură mică, Galeria „Delta”, Arad; 2002 — Expoziție personală Galeria „Arta” Bacău; 2006 — Salonul Național de Artă, Galeria „Constantin Brâncuși”, București; 2007 — Expoziția „Artitudini 3” Centrul Cultural Palatele Brâncovenești — Mogoșoaia, București; 2007 — Salonul Național de Sculptură Mică, Galeriile

„Apollo” și „Artis”, București, Muzeul de Artă Vizuală, Galați; 2008 — Expoziția „Tradiție și modernitate”, Focșani, Bacău; 2009 — Bienala Națională de Plastică Mică „Vârsta de Bronz” — ediția I, Cluj-Napoca/**Contact:** str. Nicolae Bălcescu nr. 5, bloc 5, sc. C, ap. 15, cod 600052, Bacău, Romania; nlazureanu@gmail.com; www.romaniaart.ro.

*Personaj III, bronz
Personaj IV, bronz
Personaj I, bronz
Personaj II, bronz*

Hotărât antropomorfă, sculptura pe care o face Ionela Lăzureanu, poartă un subtil dialog cu problemele formale și simbolice ale patrimoniului artistic. Felul cum concepe „personajele” sale ne aduce aminte de concepțiile artistice ale preistoriei, de sculptura egeeană, în care autorul este interesat să reprezinte umanitatea în general, neacordând importanță elementelor „portret”, trăsăturilor particulare, individualizante. În actualitate, după atâtea tendințe care au respins imaginea antropomorfă, pe fondul unor opțiuni nihiliste, vizând însăși finalitatea artei, astfel de viziuni sunt semnificative în sine. Aduse în centrul reprezentării, cu capacitatea lor de generalizare, expresiile sculpturale suportă acțiunea unor tensiuni de tip expresionist, care afectează coerența formală, mai întâi în zonele exterioare, epidermice, apoi, și în zonele de profunzime.

The anthropomorphic sculptures of Ionela Lazureanu seem to be in a constant and subtle dialogue with several of the formal and symbolic issues of the universal artistic patrimony. Her works remind the viewer of the prehistoric arts and of the Aegean sculpture, in which the artist tends to represent humanity rather than attempt to portrait someone specific and pay attention to all individualizing details. This kind of representation is significant in itself — and, after so many tendencies which denied, over the decades, any anthropomorphic image, back into the artistic actuality. The volumes — centre of all representation due to their generality — are however the support for expressionist gestures which disrupt their visual coherence, at surface level or beyond the surface, in the profound structure of the composition.

Personaj I, 100x80 cm, tehnică mixtă pe panou pfl
Personaj II, 100x80 cm, tehnică mixtă pe panou pfl
Personaj III, 100x80 cm, tehnică mixtă pe panou pfl
Personaj IV, 100x80 cm, tehnică mixtă pe panou pfl

IOAN LĂZUREANU

N. 21 martie 1956 Seliște, Arad/Studii: Universitatea „Al. I. Cuza” din Iași, Secția desen. Din 1992 este membru titular al UAP din România/**Expoziții**: 1986, 1988 — Bienalele de pictură și sculptură, Galeria Dalles, București/1988 — Salonul anual de pictură și grafică, Galeria Dalles, București/1988 — Expoziția Tineretului, Baia Mare/1996 — Expoziția „5 Artiști”, Galeria Jean Louis Calderon, București/1996 — Expoziția itinerantă de gravură „Grafis 96”/1998 — Salonul Internațional de Artă Plastică, Resița/1998 — Salonul Internațional de Artă Plastică, Vaslui/1998 — Expoziția „17 Artiști”, Muzeul Literaturii Române, București/2001 — Salonul Național de Artă, „Romexpo”, București/2002 — Expoziție personală, Galerile de Artă Bacău; 2006 — Salonul Național de Artă, Sala „Constantin Brâncuși”, București/2007 — „Artitudini 3”, Centrul Cultural Palatele Brâncovenești, Mogoșoaia/2008 — „Tradiție și modernitate”, Focșani, Bacău/1992 — Lausanne, Elveția/1993 — Tirana, Albania/1993 — Wiesbaden,

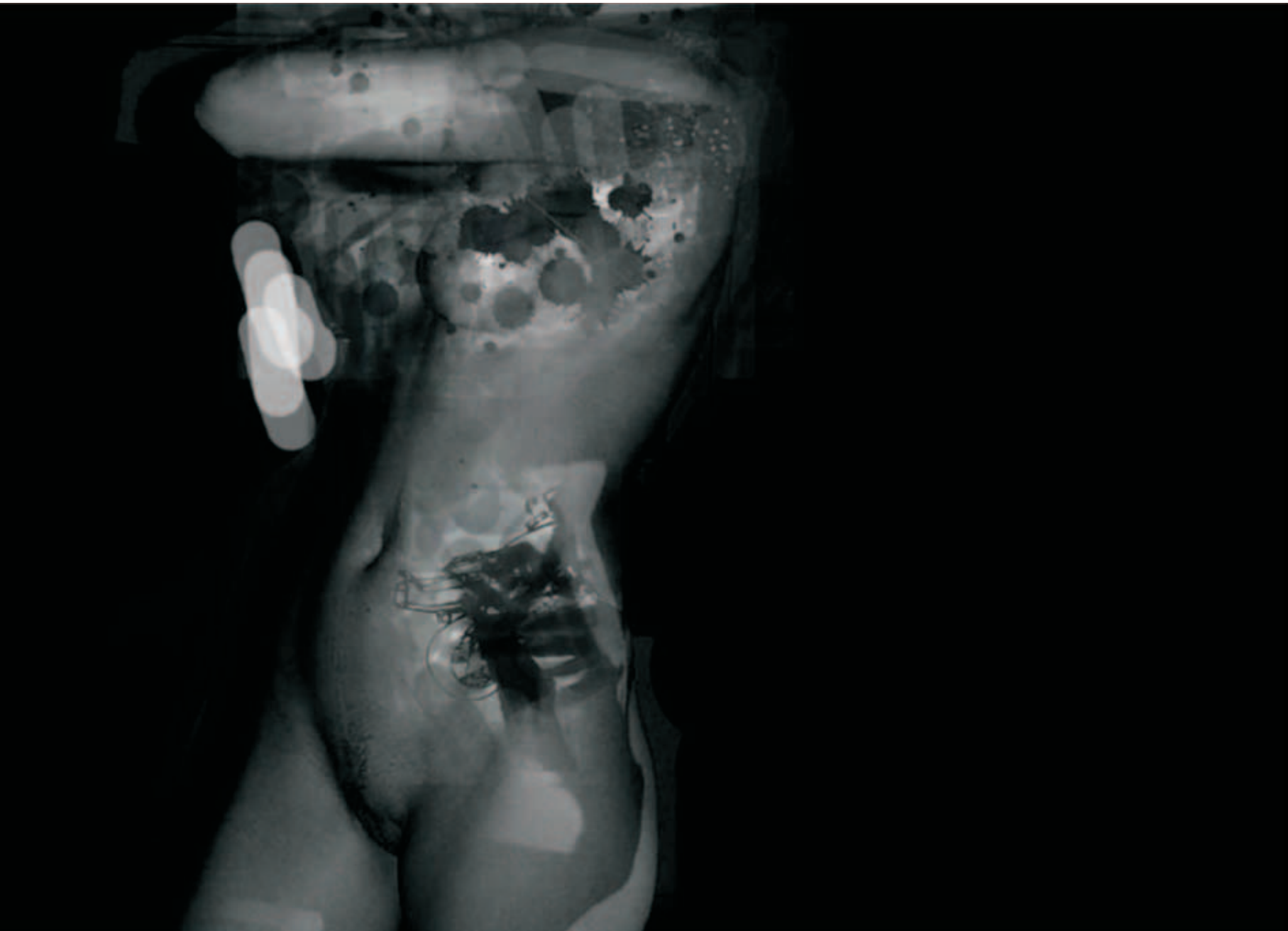
Germania/1994 — Moscova, Rusia/1996 Husitske Museum — Tabor, Cehia; Praga, Cehia/1999, 2001, 2002 Salonul Internațional de Artă Ceske Budejovice, Cehia/2000 — Hameelina, Finlanda/2003 — Expoziția de artă contemporană românească, Chișinău, Republica Moldova/2006 — Expoziție de artă românească contemporană, Koga City Museum, Japonia/**Premii**: 2003 — Premiul UAP Bacău/2009 — Premiul Avangarda XX pentru pictură al Fundației Cancicov/**Contact**: ilazureanu@gmail.com

Există, în creația lui Ioan Lăzureanu, o chemare a spațiilor largi, care amintesc de formulele picturii monumentale. Ne vorbesc despre situarea în planul artei de for public opțiunile pentru materialul care poartă sarcina cromatică (plăci din pfl care sugerează o posibilă extindere) și, mai ales, lipsa de adâncime a zonelor colorate, aplatizarea voită a reprezentărilor. Pictorul își asigură, înainte de toate, o suprafață sensibilă la urmele jocului imaginativ. Cel mai adesea în câmpul imaginii sunt distribuite personaje, care intră în același criteriu al aplatizării pe care îl anunță atmosfera tabloului. Prezența personajelor în convențiile acestea ale suprafeței (o atitudine care se referă la respingerea modalităților realiste ale acestei imagini) îl conduce pe artist la analiza formelor aplatizate, care, eliberate de convenția mimetică, pot fi cu ușurință desfăcute și reasamblate după legi care țin de ordinea compoziției.

There is, in the artworks of Ion Lazureanu, a call for wide, open spaces not unrelated to the formulas of mural painting. His choices of supports are, as well, bringing to mind the mural arts, for example the plywood boards which suggest a possible extension of the painted surface, and, last but not least, the obvious bi-dimensionality of the surfaces, the intended lack of depth or perspective. In this smooth surface, carefully made ready for registering the flux of his imagination, he integrates similarly bi-dimensional images. This lack of depth and these conventions of bi-dimensionality free in fact the artist from any realistic or mimetic approach, and, most importantly, allow him to alter, twist, cut and rearrange the shapes in any way the composition requires.

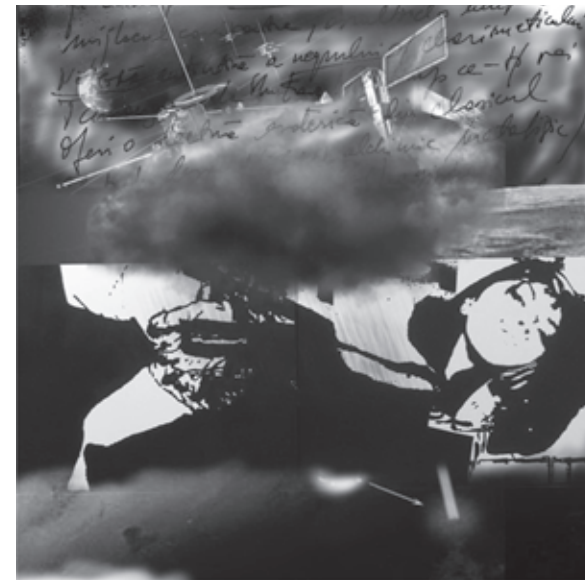

PETRU LUCACI

N. 11 iulie 1956, Arad, România. Absolvent cu diplomă de merit al Institutului de Arte Plastice „N. Grigorescu”, Secția pictură, București, România, 1982. Conf. Univ. Dr. Universitatea Națională de Arte București Președinte Uniunea Artiștilor Plastici din România/ Contact: str. E. Pangratti 29 A, București; mobil: 0723 648 623; petru_lucaci@yahoo.com; petrulucaci.ro

Clarobscur 2, tehnică mixtă, pânză, 100x150 cm, 2009
Clarobscur 3, tehnică mixtă, pânză, 230x230 cm, 2009
Clarobscur 1, tehnică mixtă, pânză, 100x120 cm, 2009

Spațiul inițial al picturii lui Petru Lucaci este un câmp negru, comunicând cu haosul primordial, pe care, apoi se afirmă prezența rațională, creatoare. Absența originară este dizlocată de forțele luminii, asigurând un „clarobscur”, o primă instanță a lucidității, a începutului proceselor formatoare. Este un moment când ființele, lucrurile și conceptele încep să aibă identitate, să funcționeze în parametri normali. Clarobscurul, care se instituie, este o treaptă necesară în vederea conceperii și afirmării unui mesaj plastic cu multiple semnificații. Întreg câmpul compoziției este dominat acum de prezența forțelor creatoare. Sunt zone în care procesul clarificărilor, al ivirii formelor s-a încheiat, nu mai există indecizia de altădată, și discursul plastic, încă marcat de contrastele de tip grafic, se citește distinct. După consumarea fazelor preliminare, limbajul pictural este pe deplin stabilit, în cele mai simple și eficiente modalități de expresie.

Petru Lucaci uses, in his paintings, a black background — metaphor for the primordial chaos. Onto this initial blackness, gradually, the shapes — the rational presence of creation — appear, in a continuation of this metaphor. The original absence is replaced by the apparition of light, and a first premise for awareness is created, the chiaroscuro being a symbol of the dawn of creation, of the very beginning of the formative processes. At this point, all beings, things and concepts begin to function and develop their own identity. This chiaroscuro is, for Petru Lucaci, an absolutely necessary stage for the visual message he is attempting to elaborate and express. The painter is gradually elaborating and clarifying the forms, all indecision is slowly replaced by a coherent visual discourse which uses graphical contours, onto a surface which is now completely structured and organized. After the necessary preliminary processes are completed, the discourse is developing towards the most simple and efficient means of visual expression.

Setcă, lemn, 120x70cm, 2007
Harpie, lemn și os, 75x40, 2010
Crist, lemn, 100x60cm, 2010
Peștele sacru, bronz și lemn, 70x35cm, 2009

OCTAVIAN MARDALE

N. Brăila, 1960/Studii: Institutul de Arte Plastice „Nicolae Grigorescu”, București, 1988 Membru al Uniunii Artiștilor Plastici din România. Expoziții personale în țară și străinătate.

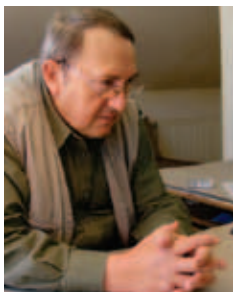
Un loc aparte, în sistemul imagistic al lui Octavian Mardale îl ocupă comunicarea cu vechile structuri figurative, care îi oferă motive simbolice și, la același nivel, o serie de soluții formale. Prin spațiul său imaginar trec umbrele lumii vechi, cu montaje fantastice care se regăsesc în dimensiunile spirituale ale prezentului. Din vechile repertorii figurative se decantează acele reprezentări ce nu-și epuizează resursele înțelesurilor și rezistă la eroziunea temporală, la diversele solicitări ale actualității. Dintre aceste imagini se disting acelea care așază omul în centrul preocupărilor, și, mai ales, acelea care adaugă la cunoscutele semnificații umane, dimensiunea divină a reprezentării cristice. Din atelierul artistului pot apărea și lucrări care fac trimitere la cele mai diferite aspecte ale realității, dar orice ar face, în orice zonă s-ar plasa referințele unui proiect, rămâne, ca o constantă, deschiderea spre arialul sacru.

Octavian Mardale reserves a special place in his imagistic system for the connection with the ancient figurative structures, which offer him both an entire set of symbolic motifs and a series of formal solutions. Echoes and shadows of the old world are included in fantasy montages which possess, nevertheless, an extremely contemporary spiritual dimension. He chooses, from the old figurative repertoires, those images which resist through time and manage to preserve, intact, their meanings. Such images are for example the anthropocentric ones, especially those which add to the usual human significations the divine dimension of Christian representations. This opening he has for the sacred themes is a constant in his works, even if the actual subject or motif is in fact referring to any of the various aspects of everyday reality.

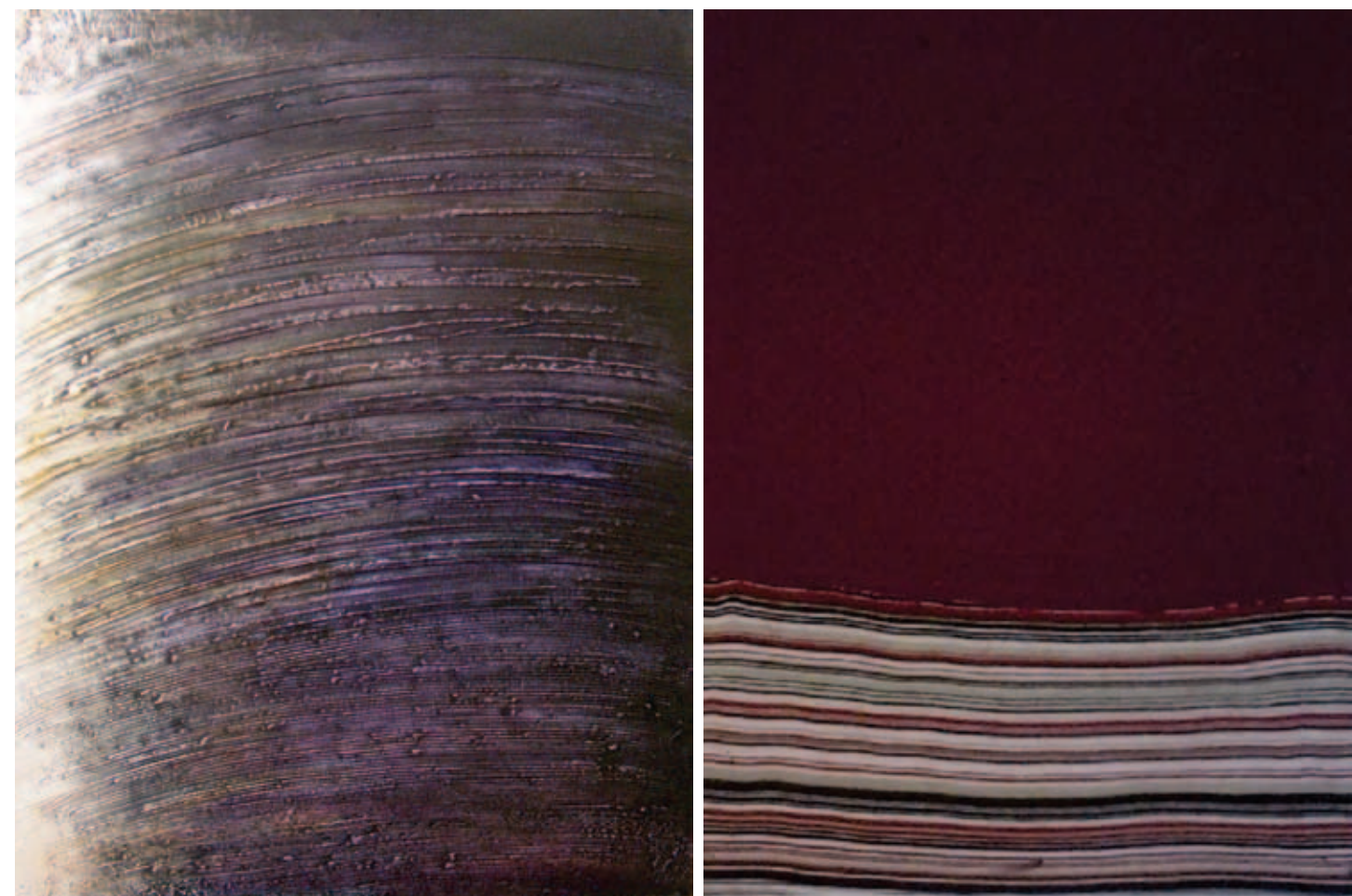

MAXA FLORIN

N. 18 ianuarie 1943 Teiuș/Studii: 1960, Liceul „Emil Racoviță”, Cluj; 1966 Institutul de Arte Plastice „Ion Andreescu”, Cluj-Napoca, Secția pictură, clasa maestrului Aurel Ciupe; Din 1966 este cadru didactic la Institutul de Arte Plastice „Ion Andreescu”, Cluj; 1991-1992, Șef catedră, Catedra de pictură-sculptură; 1992-1999 Decan, Facultatea de Arte Plastice, Universitatea de Artă și Design, Cluj-Napoca; **Expoziții personale** (selecție): 1967 — Galeria Mică a Fondului Plastic, Cluj/1976 — Galeria Eforie, București/1981 — Galeria Căminul Artei, București/1986 — Galeria Mică a UAP Cluj-Napoca/1994 — Kampen, Olanda/1974 — Galeria Nouă, București/1974 — Galeria Nouă,

București, Inst. de Arhitectură, București/1982 — Galeria de artă Iași/1982 — Casa Artelor Sibiu/1983 — Timișoara/1993 — România-Suedia, pictură și gradică/1996 — Galeria Artexpo, Teatrul Național/2002—Galleria Mare/**Premii**: 1976—Premiul Uniunii Artiștilor Plastici (Pictură-tineret)/1986 — Diplomă și plachetă “Men of Achievement”, Cambridge, Anglia/1993 — “World intellectual of 1993”, Cambridge, International Biographical center, Anglia/1997 — Diploma “Five Hundred Leaders of influence” American Biographical Institute, Raleigh, North Carolina, SUA/2004 — Ordinul „Meritul cultural” în grad de Mare Ofițer/**Contact**: www.uad.ro

Picto-obiect, acril pe pânză, 160x60 cm, 1980
Perete gestural, acril pe pânză, 50x70 cm, 2010
Abstract pe carmin, acril pe pânză, 40x30 cm, 2011

În ecuația obiectiv-subiectiv care guvernează creația artistică, Florin Maxa introduce atât elemente raționale, împinse până la abstracția pură, cât și date ce țin de modul personal de a vedea lucrurile. Câteodată, desenul este realizat în cheie nonfigurativă, prezentându-se asemeni unor construcții realizate la computer. Odată instalată convenția limbajului abstract, cu alte cuvinte, autonomia semnelor plastice, artistul poate să urmărească nașterea unor „ființe” ce nu au corespondent în realitate, ci aparțin regnului special al creației. Elementul cromatic devine aici foarte important, fiind o modalitate de acreditare a semnelor, care susțin componenta intens personală a formulării. Câteodată, impulsurile vitale tind să spargă liniștea compoziției, conducându-l spre manifestări gestuale (autorul a propus și o serie de acțiuni, marcate de aceeași dorință de a-și semnala inconfundabila prezență).

In the objective-subjective equation which governs his art, Florin Maxa introduces both rational elements of pure abstraction, and visual expressions of a very personal vision. Sometimes the drawing is nonfigurative, and looks as if it were elaborated digitally. Onto this background — as soon as the conventions of an abstract discourse and of autonomy of visual elements, has been established — the artist feels free to paint fantastic creatures and shapes which belong to the creativity and imagination only. Color is thusly becoming extremely important, as a means for “accreditation” of these intensely personal visual formulations. In some compositions, the artist manifests gestual tendencies, and the order is disrupted by dynamic, impulsive strokes (he has also translated these dynamic, self-expressive, intense energies in a series of actions and happenings).

Compoziție 2, 200x125 cm, 2004
Compoziție 1, 130x100 cm, 2004
Compoziție 3, 130x100 cm, 2004

FLORIN MIHAI

N. 13 mai, 1949, Timișoara/**Studii:** 1969-1973, Institutul de Arte Plastice „Nicolae Grigorescu”, București, Artă Monumentală, clasa profesorului Petre Achîșenie. Din 1976 participă la majoritatea saloanelor naționale, municipale, bienale de artă, expoziții de tineret, etc. Din 1984, membru al Uniunii Artiștilor Plastici din România. **Expoziții de grup:** 1971 – Sala „Kalinderu”, București/1972 – Institutul de Arhitectură „Ion Mincu”, București/1978 – „Atelier 35”, București/1984 – Galeria „Plaka”, Atena, Grecia/1988 – Galeria „Căminul Artei”, București/1994 – Galeria „Etaj 3-4”, Teatrul Național din București/1994 – Galeria „Kunstlerforum”, Bonn, Germania/1997 – Centrul Cultural Maghiar, București, Expoziție Internațională „Mail-Art”/2002 – Expoziție itinerantă, Muzeul „Bruckenthal”, Sibiu/„Goethe Institut”, București/Muzeul de Artă, Timișoara/2005 – Palatele Brâncovenesti, Mogoșoaia, în cadrul mișcării artistice „Aneuropa”/2007 – Expoziție „Aneuropa” la “Franz Hitze Haus Akademie” Munster, Germania/2008

– Expoziție „Aneuropa” la Institutul Cultural Român, Berlin, Germania/2009, 2010 – Salonul de iarnă, București/2010 – Expoziție „Aneuropa” la Vreden, Germania/2010 – „Zilele Culturale ale Bucureștiului”, Galeria Dominus, București/2010 – „Să nu ucizi”, Timișoara/2010 – Expoziție „Artă și sacralitate”, Focșani/2011 – Expoziție „Criză”, Focșani/2011 – Salonul de Pictură Mică, Galeria „Căminul Artei” București/2011 – Expoziție „ANA” Centrul de Creație „George Topârceanu”, Curtea de Argeș/**Expoziții personale:** 1984 – Galeria Bastion, Timișoara/1988 – Galeria Căminul Artei, București/1991 – Esslingen, Germania/1991 – Karlsruhe, Germania/1995 – Galeria Hellios, Timișoara/2010 – Galeria Cuhnia, Palatele Brâncovenesti, Mogoșoaia/2011 – Muzeul de Artă Vizuală, Galați/2011 – Muzeul Brăilei, Brăila/**Contact:** str. Padeș nr.4, bl.1, sc.1, ap. 9, sector 4, București; tel. (+40) 0721 757563; mflorin_13@yahoo.com

La orizontul construcțiilor figurative ale lui Florin Mihai se află străvechi ritualuri, amintind tauromachii și confruntări cavalești, presupunând, de fiecare dată, deplasarea energică a unor forme, și apariția dramatică a unor mase de sânge. Animalul este întruchiparea adversităților care sosesc din mediul înconjurător și, în același timp, o prezență confraternă în fața destinului. Câteodată, amintirea vechilor ritualuri sângeroase se estompează, și obișnuitul conflict supraviețuiește în confruntări sportive. Formele ființelor sunt supuse aceluiași principiu dinamic, care, în plan plastic, înseamnă un joc neîntrerupt între ruptura și continuitatea suprafețelor de culoare și a desenelor. În unele imagini, personajele „au părăsit scena”, și rămân doar elementele decorului, care au însă forța de a reface teribila dramă ce s-a consumat în acest spațiu.

The figurative structures of Florin Mihai remind the viewer of archaic rituals, animal sacrifices and knightly tournaments, which always involve dynamic actions and dramatic blood-like splashes. The animal figures represent the surrounding adversities, the enemy, and at the same time, an accompanying presence in the face of destiny. Often the memory of the ancient bloody rituals is fading, surviving only as images of sports and friendly confrontations. The forms of all beings are subjects of the same dynamic principle, which, visually, is translated as a constant play of ruptured or continuous, chromatic or drawn surfaces. In some of the images, the characters have departed, leaving behind only the scene of the battle and all the elements of scenery, which have nevertheless the power of recalling the terrible drama that has taken place.

Drum, 140x320 cm, ulei pe pânză, 2009
Zidul I, 140x160 cm, ulei pe pânză, 2007
Zidul II, 160x160 cm, ulei pe pânză, 2007
Zidul III, 160x160 cm, ulei pe pânză, 2007

TEODOR MORARU

N. 24 martie 1938, Îndărăpnici, Moldova/**Studii:** 1963, Școala Tehnică de Arhitectură, Construcții și Urbanism/1968, Facultatea de Arte Plastice/Licentă Universitatea de Arte București/1970, Membru UAP/1991-2005, profesor la Facultatea de Pictură, Academia de Arte „Luceafărul”, București/1994-1997, organizator expoziții cu program la Galeriile Apollo și Galla, apoi numai la Galeria Galla, fiind coordonatorul acesteia în cadrul UAP/2004-2009, profesor la catedra de masterat Universitatea de Arte București/**Expoziții personale:** 1968, București, Ateneul Tineretului/1971, București, Galeria Simeza/1974, București, Galeria Simeza/1977, București, Galeria Simeza/1977, Oradea, Galeria de Artă/1980, București, Galeria Simeza/1983, București, Galeria Simeza/1984, Paris, Cite Internationale des Artes/1984, Olanda, Alkmaar, Galerie Cisart/1985, Olanda, Alkmaar, Galerie Pite Groot/1986, București, Galeria Simeza/1988, București, Sala Dalles/1991, București, Galeria Simeza/1993, 1998 Bistrița, Muzeul de Gravură/1996, București, Teatrul Național, Sala Ronda/1997, Timișoara, Galeria First/1998, Slobozia, Muzeul Agriculturii din România/1999, Tîrgu Mureș

Galeria de Artă/2003, București, Muzeul de Artă Mogoșoia/2003, Dej, Galeria de Artă Frezia/2004, București Galeria Apollo/2004, Timișoara, Galeria de Artă Carola'S/2009, București, Institutul Cultural Român/2011, Timișoara, Galeria Calina/**Premii și distincții:** 1980, Premiul pentru pictură, Revista „Arta”/1986, Premiul Criticii/1991, Premiul Special UAP/1993, Premiul „Ion Andeescu”, Academia Română /1995, Premiul Exoziției Municipale UAP/1996, Premiul I pentru pictură — UNDP/ONU/1997, Premiul pentru pictură „Lascăr Vorel”, Piatra-Neamț/2001, Premiul I pentru pictură la Expoziția Municipală „Milenium 2001”/2001, Premiul de Excelență la Bienala de Artă „Lascăr Vorel”, Piatra-Neamț/2002, Premiul pentru pictură, Muzeul de Artă Bacău, „Saloanele Moldovei”/2003, Premiul Juriului, UAP din România/2004, Premiul Ministerului Culturii din Republica Moldova „Saloanele Moldovei”/2004, Decorat — Meritul Cultural în Grad de Mare Ofițer/2004, Marele premiu UAP/2005, Premiul Colegiului de Arte Plastice „Alexandru Plămădeală”, „Saloanele Moldovei”/2008, Nominalizare la marile premii „Prometeus”.

Verva, împinsă până la conștiința tragică, provoacă, în pânzele lui Teodor Moraru, delivrarea unui bogat inventar de date existențiale. Nu există nimic retoric în lucrările sale; avem, tot timpul, sentimentul că asistăm nu la recrearea unei drame, ci la însuși momentul declanșării ei, cu tușe agitate, ce compun suprafețe instabile, într-o formulare plastică ce comunică cu neoexpresionismul european. O tensiune interioară dislocă anatomiele ființelor și elementele peisajului din imagine. Centauromahiile imaginare, dealurile și câmpiile macerate de furtuni nevăzute sunt, în fond, materializări ale unui conflict perpetuu, urmărind dezvoltarea acestuia spre un echilibru ipotetic. Pictorul folosește culori ireale, ce nu trimit imediat la aspectele concrete, pentru a obține, din ruperea formelor și a suprafețelor, o forță a simbolurilor sale. Abordează motive ascensionale (ciclurile „Scara”, „Praguri”, „Urme”) sau, mai nou, motive ce marchează traversarea unei experiențe spirituale (ciclul „Drum”).

The verve which is pushed all the way to the boundaries of the tragic conscience is the cause, in the painting of Teodor Moraru, for the expression of a vast array of existential issues. There is nothing rhetorical in his works, but somehow the viewer senses he becomes the witness of the recreation of a drama, or of the moment in which the dramatic event began to unfold. This pathos is achieved by the means of nervous brushstrokes which determine unstable surfaces, in a plastic formulation which derives from the European neo-expressionism. An inner tension dislocates both the anatomies and the landscapes depicted in his works. Imaginary ritual killings of the Centaur, hills and fields macerated by unseen storms are, in fact, materializations of a perpetual inner conflict and a subsequent search for a state of hypothetical equilibrium. He uses colors which seem unreal, which do not recall immediately concrete aspects of reality, and which break the forms and surfaces in order to achieve a powerful, symbolic expression. Teodor Moraru prefers motifs of ascension (for example in the cycles “Stairs”, “Doorsteps” and “Traces”) or, more recently, themes which speak of a spiritual experience (like in the cycle “Road”).

Chipul lui Hristos, 2006, studiu de icoană, 100x80 cm
Pieta, 40x32 cm, gravură în metal, 2006
Plângerea lui Iisus, 40x32 cm, gravură în metal, 2006

MARCEL GHEORGHE MUNTEAN

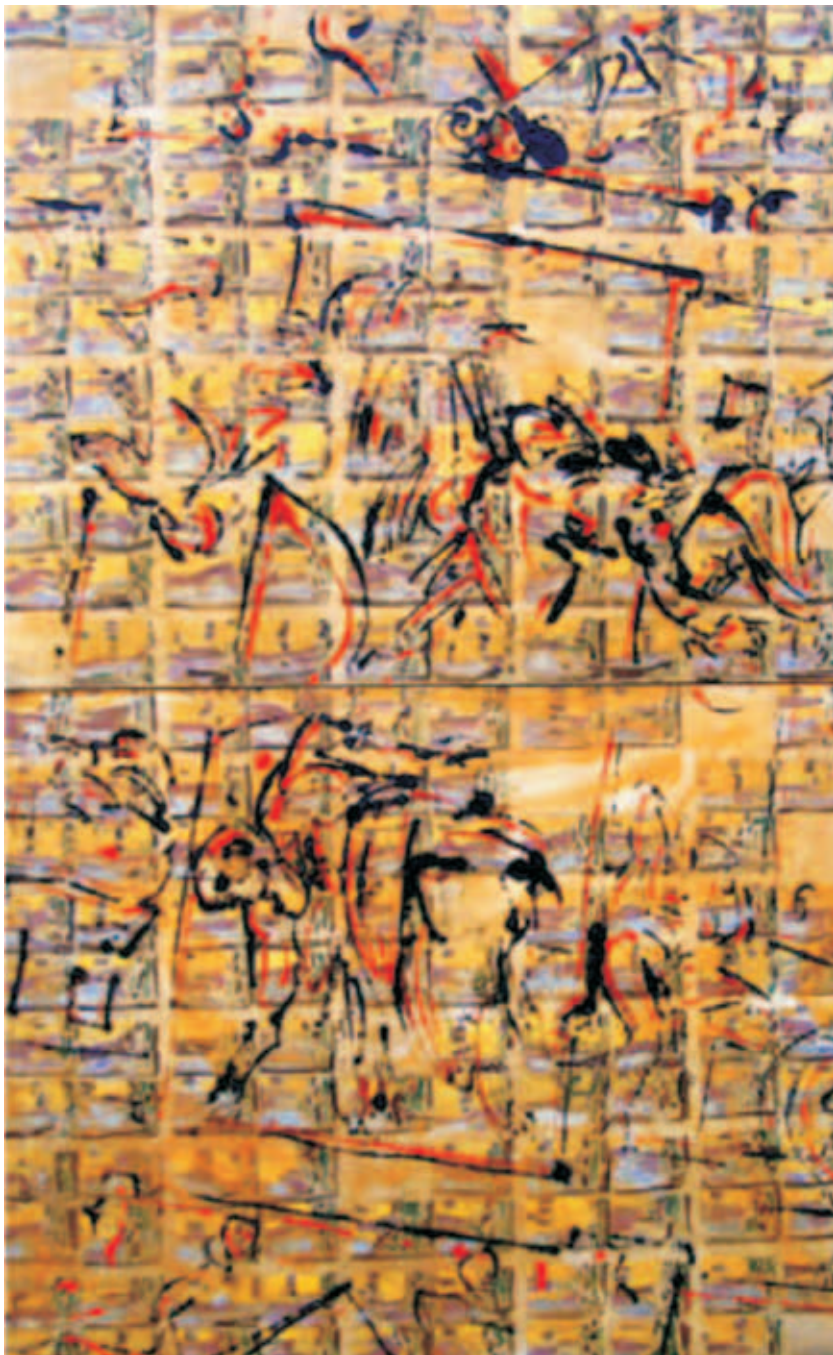
N. 28 august 1964 la Aiud/Studii: licențiat al Universității Naționale de Artă din București 1992, al Universității de Vest din Timișoara 1997, Facultatea de Teologie Ortodoxă, al Școlii Superioare de Arte Frumoase din Atena 2002. Doctor al Universității de Artă și Design din Cluj-Napoca, 2006, și al Universității din Atena, 2008. Lector universitar dr. la Facultatea de Teologie Ortodoxă a Universității Babeș-Bolyai din Cluj-Napoca, specializarea Artă Sacră, coordonator de licențe și masterate. A participat la 87 de expoziții de grup și a deschis 24 de expoziții personale în țară și străinătate. **Premii:** 19 premii naționale și internaționale pentru pictură și grafică/**Contact:** tel. 0721 078 408, muntean_marcel@yahoo.com

Lucrările realizate de Marcel Gheorghe Muntean — în mod egal, icoanele și gravurile în metal — au ca punct de plecare și ca finalitate planul sacru. În icoane, pictorul se așază neechivoc pe filiera fixată de tradiția bizantină a reprezentării. În abordarea decisă a acestui motiv iconografic, deslușim o clară notă polemică, vizând procesele deconstructive pe care le cunosc artele figurative în perioada postmodernă. Conștiința umană a acestui timp marcat de euforia pozitivistă (afirmă tranșant un astfel de mod de construcție a imaginii) simte nevoia unui recurs la valorile consacrate ale sacralului. Pe lângă aceste elemente de continuitate a mesajului, artistul se arată sensibil la frământările formale ale epocii. Așa, de pildă, în gravurile în metal, drama cristică își păstrează actualitatea, dar rezolvările tehnice vădesc receptarea unor ecouri ale procedeelelor expresioniste.

The works of Marcel Gheorghe Munteanu, the icons as well as the metal etchings, share the same religious, sacred motivation and finality. His icons respect, unquestionably, the most pure Byzantine tradition. There is a certain polemic undertone to his decisive choice of such motif and representation, an implicit statement against the deconstructive processes the figurative arts have been subjected to since postmodernism. This type of image, in the context of today, is in itself a manifesto of faith, of the need for the established religious values, in opposition to the contemporary positivist euphoria. There is an opening, visible in his metal etchings, for the changes brought to art by the last centuries — the technique betrays a certain influence of the expressionist tendencies.

Sixtină zero III, ulei/pânză, 2008
Sixtină zero I, ulei/pânză, 2008
Sixtină zero IV, ulei/pânză, 2008
Sixtină zero II, ulei/pânză, 2008

VASILE MUREȘAN MURIVALE

N. 1 aprilie 1957, Arcalia, jud. Bistrița-Năsăud/
Studii: 2000 Membru titular UAP România multimedia-pictură/1998-2001 Asistent la Academia de Artă „Lucașăru”, București/1996 Diplomă de licență Universitatea de Artă București/1990-1996 Absolvent al Academiei de Artă „Lucașăru” Secția pictură, profesor Teodor Moraru/**Expoziții personale:** 2008, Casa Vernescu „Sixtine Zero”/2006, 2007, Galeria TC Gallery, Hanul cu Tei, București/2006, Galeria ARTIS, București/2005, Galeria Anticariat Curtea Veche/2005, Galeria ATei/2005, Galeria HT003 gallery/Premiul UAP 2005 environment performing/2004, Galeria Ht003/2005, Galeria TC gallery, Galeria de Artă Bistrița/Galeria Căminul Artei-etaj/2003, Galeria Art Jazz Club/Galeria Prometheus/2002, Galeria Val House/2001, Anticariat Curtea Veche, București/1999, Ambasada SUA, Consulat — București/1999, spațiul neconvențional (vizavi de HOTEL 13, Rue des Beaux-Arts) Paris/1997,

1998, Atelier Murivale, Km 0/1996, Neuilly sur Seine, Paris, Franța/1989, Galeria Bastion, Timișoara, Bistrița/1986, Galeria Ștefan Luchian, Botoșani/1985, Ateneul Român — Sala Rotondă, București/1984, Galeria Presei, Timișoara/1979, Bistrița/**Participări internațional:** 1997, Artă românească contemporană, Beirut, Liban/1998, Bienala de la Bauge, Franța — Premiul special al juriului/1995, Concursul internațional „Art ‘95 “, New York/1994, Simpozi-onul internațional de pictură-sculptură, Mraconia, Drobeta-Turnu-Severin/1994, Festivalul „Lucis sui forti”, Genova, Italia/1991, Happening, Festivalul internațional al tineretului Czestochowa, Polonia/1981, Schimb cultural România — Polonia/1981, Artiști bistrițeni la Stalowa-Wola și Sandomierz, Polonia/**Contact:** str. Stelea Spătarul nr. 7, ap. 2, sector 3, București; tel. 021 3135962/atelier: maison bleue, km zero; murivale1@yahoo.com

O nepotolită foame de concret îl face pe pictorul Vasile Murivale să-și mențină „obiectivul” îndreptat în permanență asupra lumii vizibile. „Atelierul” său se mută, constant, în sălile de expoziție, unde aparatul său imagistic înregistrează opere, artiști și critici, alcătuind un inedit reportaj în imagini. Cu imaginile captate în mediul artistic, realizează o impresionantă cronică de artă, o totalitate pe care cu mândrie o numește „Sixtina” sa. Când nu are în vedere chipul artiștilor și al operelor lor, atitudinea sa este practic identică: cu aceeași aviditate consemnează dinamica vizuală a lucrurilor și ființelor pe care le întâlnește în mod nemijlocit, realizând fresca ambianței. Având în vedere faptul că discursul său plastic este format, de regulă, din montajul unor fragmente acumulate în timp, artistul adoptă o poetică a imaginii, în care detaliul poate fi citit independent, dar cedează ceva și întregului.

A permanent hunger for concreteness drives the painter to a constant observation of the visible world. He constantly expands his “workshop” into the exhibition spaces, where he registers artworks, artists and curators and creates an unexpected and surprising reportage of images. These images of the artistic environment constitute an impressive art chronicle, which he proudly (and ironically) calls his “Sistine”. Whenever he is not observing the faces and oeuvres of artists, his attitude actually does not change: he avidly registers the things and people he encounters in a fresco of his environment. His visual discourse is usually formed by images which have accumulated in time, and therefore he elaborated a poetics of the image, in which the details can be read independently but are nevertheless a part of the whole montage.

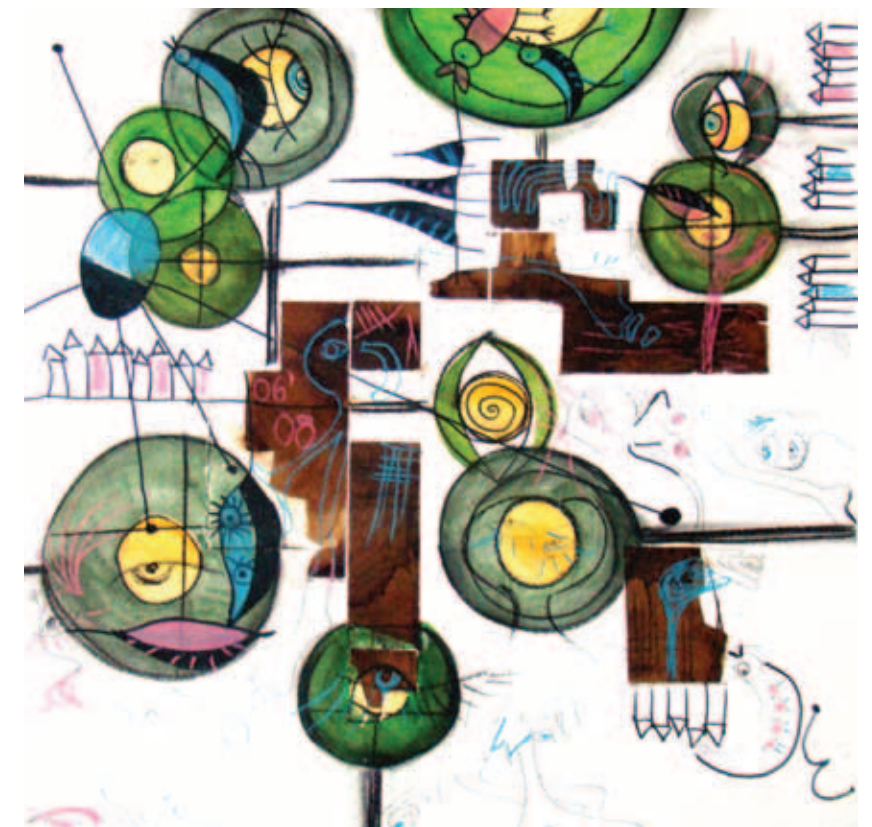

CORINA NANI

N 5 martie 1978/Studii: Facultatea de Arte și Design, Timișoara Membră UAP. Asistent Facultatea de Arte și Design, Timișoara/Expoziții personale: 2008 – Galeria Helios Timișoara, „Grădina”; 2010 – Galeria Triade Timișoara, „În centrul senzualismului”/Expoziții internaționale: 2011 București (RO) – „Corpul supravegheat”/2010 Auvergne, Franța/2010 Vilnius First International Ex Libris Competition Meeting in Vilnius/2010 Penang (Malaysia) – 2nd Penang International Print Exhibition 2010/2010 Canada de Gomez (ARG) – Everidday Ecology (mail art)/2010 Leutenbach (D) – Ship of foolsreloaded (mail art)/2010 Starnberg (D) – Message in a bottle (mail art)/2010 Wrocław (PL) – Mailusart – Mail Art Project 2010/2010 Miskolc (HU) – 3.Nemzetközi Spanyolnátha Küldeményművészeti Biennále/2010 Segovia (E) – Enviame una postal; 2010 Aiud (RO) – Intercontinental Biennial of Small Graphics „INTER-ART”; 2010 North Yorkshire (UK) – I Like Purple/

2010 Lausanne (CH) – Eros & Thanatos – exlibris/2010 Aiud (RO) – Expoziția Internațională de Mail Art – Portretul/2010 Majdanpek (Serbia) – Art in miniature 2010/2010 Nis (Serbia) – International Exhibition “Omaz Paul Celan”/2010 Muskoka (CDN) – Potcards txo the G-8/2010 Trail (CDN) – Bairfay-stbooks – international artist books/2010 Sofia (BG) – Miniprint Internationale Lessedra/2010 Venezia (I) – No commercial potential (mail art)/2010 Kuala Lumpur (Malaysia) – Miniature Masterpiece Art Exhibition MMAE 2010/2010 Monterrey México – Third International Printmaking call Prints for Peace/2010 Wille-Marie (CDN) – Biennale Internationale d art Miniature/2010 Gornji Milanovac (YU) – The 10th International Biennial of Art in miniature/2010 Timișoara (RO) – Symbolical Communication – Knot/2010 Budapest (HU) – Semn-Simbol – Jel Jelkep

Labyrinthes, tehnică mixtă, 60x60 cm, 2009
Bo peep garden, tehnică mixtă, 60x60 cm, 2009
Symphony of garde, tehnică mixtă, 60x60 cm, 2009

Cu o activitate susținută în cadrul designului grafic, Corina Nani concepe un spectacol în care corpul uman, adus obsedant în primul plan, este, pe rând, subliniat și ocultat, printr-un subtil joc al luminilor și al efectelor coregrafice. Elementele luminoase sunt concepute într-o continuă mișcare (motorul principiului cinetic se află în însuși corpul uman animat de un dans neîntrerupt). De fapt, imaginea este compusă din caligrafia semnelor colorate pe un fond întunecat, suportul corporal anunțându-și omniprezența, plasând astfel pe un alt nivel interpretarea valorilor antropologice, irepresibil convocate în spațiul artistic. Astfel de atitudini, venind din atelierul unui designer, contribuie la integrarea reperelor tehnologice în universul imagologic al omului contemporan.

The artworks of Corina Nani benefit from her constant activity as a graphic designer. She elaborates complex compositions in which the human figure is alternately underlined or concealed by the means of a subtle play on light and shadow effects. The kinetic principle in the images is the human figure, animated by a seemingly endless dance. In fact, the image is composed of a calligraphic array of colored signs on a dark background – the human body. This omnipresent support places on a superior level all interpretations of anthropologic values. Such interests, especially for a designer, contribute to the integration of technological landmarks into the imagistic universe of the contemporary man.

LIVIU NEDELCU

N. 26 februarie 1962, Petrești, Bacău/**Studii:** Absolvent al Facultății de Artă, Iași, Secția pictură, clasa prof. Dan Hatmanu. Membru al Uniunii Artiștilor Plastici din 1990. **Expoziții:** Între 1984-2010 a participat la expoziții de grup, anuale și biennale organizate la: București, Iași, Arad, Brăila, Cluj, Galați, Ploiești, Bacău, Bârlad, Focșani, Moinești, Oradea, Piatra-Neamț, Ploiești, Rm. Vâlcea, Suceava, Târgu-Mureș, Târgoviște, Timișoara; În perioada 1984-1996 a participat la expoziții de grup organizate în: Turcia, Germania, Polonia, Olanda, Finlanda, S.U.A., Suedia, Franța, Cehia, Republica Moldova/**Premii:** 1990, Premiul al II-lea, „Voronețiana — Suceava; 1993, Premiul UAP din România la „Saloanele Moldovei”; 1994, Premiul UAP din Republica Moldova la „Saloanele Moldovei”; 1998, Premiul „Ștefan Dimitrescu”, Bârlad; Nominalizare la Bienala „Lăscăr

Vorel”, Piatra-Neamț; 2006 și 2010, Nominalizare la „Saloanele Moldovei”/**Expoziții personale:** 1986, 1987, 1989, 1990, 1993, 1997, 2000, 2001, 2002, 2003, 2005, Focșani, Galeriile de Artă; 1997, Bacău, Galeriile de Artă; 1998, București, Muzeul Literaturii Române; 2002, Centrul Cultural Internațional „George Apostu”, Bacău; Muzeul de Artă, Bacău, Galeriile de Artă „Cupola”, Iași; 2003, ART point-Gallery, București; 2006, Galeriile „Senso”, București; Muzeul „Mixt”, Tecuci; 2008, Muzeul Vrancei, Focșani; Galeria „Alianța artelor”, Cluj; 2009, Muzeul Vrancei; 2010, Focșani, Galeriile de Artă Căminul artei, București; Muzeul de Artă, Bacău/**Contact:** Golești, str. Pionieri, nr. 8, jud. Vrancea 5300, tel. 0727705529, liviu1962@yahoo.com, liviu1962@gmail.com

Mama, tata și Lola, tehnică mixtă, 190x180 cm, 2011
Cele trei grații, acril pe pânză, 150x150 cm, 2009
Coloană, acril pe pânză, 100x100 cm, 2009
Coloană I, acril pe pânză, 100x100 cm, 2010

Pictorul Liviu Nedelcu dezvoltă un bogat evantai de procedee plastice, adaptate comunicării unor urgențe ale orizontului profund și, în același timp, unui proiect conceptual, care răspunde unor exigențe culturale pe care și le asumă. Existența unui nivel profund al senzației, care poate atinge uneori intensități expresioniste, este vizibilă în tușele spontane, în accentele cromatice ce însoțesc conturarea formei nudurilor. Astfel de accente nu au de cele mai multe ori un direct rol constructiv, ci privesc doar o descărcare energetică, susținând un discurs care se desfășoară în paralel cu construcția figurativă. Această structură figurativă poate viza un sistem de trimiteri cu caracter istoric, sau se concentrează asupra unor evocări autobiografice. Și aici, la realizarea mesajului participă mai multe elemente imaginative, cu unele repere simbolice, la care, conform temperamentului său plastic, se adaugă o sumă de tușe, de accidente formale și cromatice, care asigură o anume tensiune, o acuitate a limbajului.

Liviu Nedelcu is employing in his paintings an entire array of plastic solutions, which perfectly serve both his profound requirements for expression and, at the same time, the cultural exigencies implied by his conceptual project. The sometimes expressionist intensities are revealed by the spontaneous brushstrokes and by the chromatic accents which often have no constructive role in the shaping of the contours of nude figures, for example, but register a flow of energy — an almost individual discourse — parallel to the figurative construction. The images, sometimes autobiographic, can also contain historical references. The message sent to the viewer is completed by the means of several elements, such as symbols, intense brushstrokes, and various formal and chromatic accidents which all contribute to creating a specific clarity and visual acuity.

LĂCRĂMIOARA NEMEȘ

N. 25 octombrie 1969, Buhuși, județ Bacău/**Studii:** Universitatea de Arte Frumoase „George Enescu”, Iași. Doctor în Arte Vizuale, Universitatea de Vest din Timișoara, 2007. Membră UAP din 2003/**Expoziții de grup:** 2000-2009, „Saloanele Moldovei”, Bacău — Chișinău; 2001, „Semne creștine”, Centrul de Cultură și Arte „George Apostu”, Bacău; 2003, Bienala de Artă Plastică „Lascăr Vorel”, Piatra-Neamț; 2003-2005, Atelier 35; „Anualele Băcăuane”; 2010, „Să nu ucizi”, Galeria Timco, Timișoara; „Ipostaze ale corpului uman în arta contemporană”, Galeria de Artă, Focșani, Căminul artei, București/**Expoziții personale:** 2004, „Dincolo”, Portrete și maternități/

Premii: 2001, Mențiune, Expoziția „Icoană, suflet și credință”; 2001, Premiul Uniunii Artiștilor Plastici din România pentru lucrarea „Portret”, Premiul Juriului, „Saloanele Moldovei”, Bacău — Chișinău; 2010, Diplomă de merit, Concursul „Icoana — reprezentarea sacrului în arta tradițională și modernă”, Bacău; 2010, Diplomă de excelență, Tabăra Națională de Artă „George Apostu”, Bacău/**Contact:** Bacău, str. Dorului nr. 10 S, tel. 0761 687 373

Ochi apotropai 2, tehnică mixtă pe pânză, 120x35 cm
De dincolo 3, tehnică mixtă pe lemn, 25x15 cm
Ochi apotropai 1, grafică, 25x15 cm

Oricâte drame ar exprima prin intermediul materiei cromatice, aflată evident într-o permanentă mișcare, Lăcrămioara Nemeș caută în chip explicit, în compozițiile sale, să surprindă configurația umană. Pentru a prezenta profunzimile acestui univers, artista apelează uneori la reprezentarea simbolică a maternității, dar cel mai frecvent recurge la o imagine abreviată, mizând în consecință pe forța de expresie a ochilor, care adună întreaga semnificație a ființei umane. Ochii au de bună seamă statutul de realitate fizică, dar, prin cufundarea în orizontul lăuntric, prin convocarea acelor zone de realitate de care nu ne apropiem prin metoda observației, ei sunt punctul de plecare al unor excursii metafizice. De fapt, starea de depășire a concretului este realizarea cea mai de seamă a acestei picturi. Realul — ochii — reprezintă punctul sensibil în care se declanșează un proces de comunicare de tip expresionist.

Lăcrămioara Nemeș is constantly and explicitly attempting to express, in canvases dominated by dramatic and dynamic chromatics, the human configuration. As a metaphor for this complex referential universe she is often choosing the symbolic image of maternity. Most often she employs an abbreviated image, concentrated around the eyes as focal points and bearers of the entire array of the significations of humanity. The turning of the sight towards the inner world, and the focus on those realities that reveal themselves by means other than the physical act of observation, are the starting point for the investigation of metaphysical concepts and realities. In fact, this step beyond concreteness is the most relevant achievement of the artist. The motif of the eyes — bridge between worlds — also constitutes a trigger for the expressionist self-communication of the artist.

ROMUL NUȚIU

N. 28 iulie 1932/**Studii:** 1957, Institutul de Arte Plastice „Ion Andreescu”, Cluj, Profesor la Facultatea de Arte Plastice, Universitatea de Vest din Timișoara; **Activitate artistică:** 1957-2006, Saloanele de Artă Plastică, Timișoara și Bienalele de Artă/**Expoziții personale:** 1975, 1988, 2004, Galeria Helios Timișoara; 1976, Galeria UAP, Cluj-Napoca; 1996, Sparkasse, Karlsruhe; 1997, Galeria Dure, Timișoara; 2005, Galeria Senso București; 2009, 418 Gallery; 2011 Galeria de Artă Contemporană a Muzeului Bruckenthal/**Expoziții de grup:** 1964-1965, Salonul Anual de Grafică, București; 1969-1970, Novi Sad, Belgrad, Jugoslavia; Torino, Italia; 1974, Hofgeismar, Germania; 1977, Graz, Austria; 1978, Bienala Internațională de Artă, Kosice; Gottingen și Northeim, Germania; Barcelona, Spania; Thalwil, Elveția; 1979,

Sylt List, Germania; Thalwil, Elveția; 1980, Barsinghaus Neiteuscheid, Germania; Lucerna, Elveția; Delmenhorst și Gera, Germania; Budapesta; Varșovia; 1985, Belgrad, Yugoslavia; Stutgard, Germania; 1986, Lucerna, Elveția; Londra, Anglia; 1987, Glasgow, Anglia; 1988, Brusque, Brazilia; 1990, Szeged, Ungaria; Galeria Guga, Essen; 1991, Szaarbruchen, Germania; 1993, Szeged, Ungaria; 1995, Galeria Europahause; 1996, Teatru Național București; 1997, Oslo, Norvegia; 1998, Galeria Key Springfield, SUA; Elst, Olanda; 2003, Bruxelles, Belgia; 2007, Bienala de Artă, Arad; 2008, Bienala de pictură, Szeged, Ungaria; SUA, Santa-Fe; 2009, Bienala de Artă, Arad, SUA, Palm Bich; 2010, Canada, Toronto; 2004, Premiul UAP pictură.

Semn, acril pe lemn, 32x29 cm, 1970
Luminare, ulei pe pânză, 114x146 cm, 2011
Transcedere, 90x110 cm, ulei pe pânză, 2011

Romul Nuțiu este pictor în tot ceea ce face, indiferent că are în fața sa o pânză, un petec de hârtie, un panou de lemn, elementele unui mozaic, sau un obiect ready-made. El își impune, asupra tuturor acestor obiecte, voința sa de pictor, punând în mișcare râuri de culoare. Această culoare, esențialmente dinamică, poate să înregistreze chipul unei ființe sau al unor lucruri, în aceeași măsură cu preluarea tensiunilor, a gesturilor care îi traduc frământarea interioară. Înainte de a evalua valorile reprezentative, ceea ce contează, în fiecare moment al afirmării culorii, este însuși pulsul resimțit de pastă, care devine dător de seamă asupra neliniștii din lăuntrul artistului. În lucrările sale, există o deschidere teoretică angajând fundamentele artistice ale timpului său. Există, în tot ceea ce face, o angajare polemică privind situația imaginii, a artei și a artistului. Când mișcarea gestuală nu i se mai pare aptă să acopere întreg evantaiul de trăiri ale momentului, artistul revine asupra concretului, văzând, în coerența și nuanțele acestuia o cale de a aprofunda dezbaterea despre sensibilitatea contemporană.

Romul Nuțiu is a painter in everything he does, regardless of the type of surface or medium he works with, be it a piece of paper, a wood panel, the elements of a mosaic or a ready made object. Over all these he imposes his own will, as painter, surrounding or covering them with color. This essentially dynamic color can depict people and objects or be the means of expression for the inner turmoil of the artist. In fact, this function, of registering in the color paste the pulse and tensions of the painter is more relevant than the representational function of the painting. However, there is in his works a theoretical opening which derives from the contemporary artistic fundamental principles. There is a certain polemic about the status of image, art, and artist, which is present in all his works. Whenever the gestualism seems insufficient as a means of expression, the artist re-takes into consideration the concrete reality, whose coherence and nuances offer a way for continuing the debate about the contemporary sensitivity.

DRAGOȘ PĂTRAȘCU

Conferențiar universitar doctor — Catedra de grafică a Universității de Arte „George Enescu”, Iași. Este membru titular al Uniunii Artiștilor Plastici din România, Filiala Iași, din anul 1990/**Expoziții personale:** 1984 — Galerieile Cupola, Iași; 1987 — Galerieile Cupola, Iași; 1992-1994 — Galerieile Thalheim bei Wels, Austria; 1997 — Galerieile Centrului Cultural Român, Paris; 1998-2000 — Galerieile Centrului Cultural Român, Veneția; 1999 — Galerieile Casa Artiștilor, Haifa, Israel; 2002 — Galerieile Traunhofer Arkade, Wels, Austria; 2002 — Galerieile Gh. Petrașcu, Tecuci; **Expoziții — Marcel Chirnoagă — Dragoș Pătrașcu;** 2003 — Galerieile Centrelor Culturale Române din Paris și Viena; 2007 — Galerieile Racine, Auxere, Franța/**Expoziții internaționale:** 2000 — Galerieile Centrului Cultural Roman din Veneția — „Trei generații” — Marcel Chirnoagă, Dragoș Pătrașcu, Tudor Pătrașcu; 1996 — Bienala de grafică, Gyor, Ungaria; 1996 — „Grafică românească contemporană”, Centrul Cultural Român din Paris; 1998 — „ART AD-

DICTION”, Palazzo Correr, Veneția; 1999 — „Artă ieșeană contemporană”, Poitiers, Franța; 2000 — „Artă românească contemporană”, Sao Paulo, Brazilia; 2000 — „22 Măști”, Palazzo Correr, Veneția; 2002 — „Grafică românească”, Centrul Cultural Român din Paris; 2002 — „Zilele culturii ieșene”, Centrele Culturale Române din Budapesta și Viena; 2008 — Expoziție de grafică, pictură și sculptură, Budapesta, Praga/**Premii:** 1990 — Premiul revistei „Cronica”; 2000 — Premiul pentru grafică la bienala de artă din Buzău; 2000 — premiul pentru grafică „Saloanele Moldovei”, Bacău, Chișinău, ed. a-II-a; 2001 — Premiul „V. Pogor” acordat de Primăria Municipiului Iași; 2002 — Medalia „Teiul de Aur” pentru ilustrarea coperei eminesciene, Ipotești; 2004 — Ordinul „Meritul Cultural” în grad de Cavaler; 2007 — premiul Salonului „Artis” al UAP Iași; 2008 — Premiul Salonului „Artis” al UAP Iași; 2009 — Premiul de excelență acordat de PDL Iași „Personalitatea culturală a anului 2008”.

Dirijorul III, tehnică mixtă, 100x70cm, 1990
Dirijorul I, tehnică mixtă, 100x70cm, 1990
Dirijorul II, tehnică mixtă, 100x70cm, 1990

Artistul dezvoltă, cel mai des în lucrări făcute cu mijloace care aparțin graficii, o bogată structură figurativă. Această figurație nu provine dintr-un exercițiu mimetic, din lectura pasionată a realității, ci este rezultatul unei construcții mentale. Dragoș Pătrașcu învâluie scena reprezentării într-o lumină specială, evident artificială, pentru a marca caracterul convențional al „povestirii”. În imagine, construcția mentală adună motive care au rămas puternic întipărite în memorie, și care revin, obsesiv, purtând cu sine o clară zestre simbolică. Aceste motive îl impresionează atât de mult încât, uneori, își cer dreptul la existență spațială, artistul recurgând, în aceste momente, la mijloacele de exprimare ale sculpturii. În astfel de situații, decupajul formelor în spațiu, prin accentuarea notei concrete, aduce un ușor aer suprarrealist.

In his works, mostly done in graphic techniques, Dragoș Patrascu elaborates a complex figurative structure. This figuration is not generated by a mimetic or passionate approach towards reality, but is the projection of a conceptual construction. The light depicted in his works is similar to the light effects on a theatre stage, so as to underline the conventional quality of the stories he chooses to represent. In his images he recalls motifs which have left a strong impression in his memories, and he does so obsessively, charging them with clearly symbolic meanings. Such motifs can become extremely important for the artist, and seem to justify their own threedimensional existence. The sculpting techniques he uses in such cases, the resulting decoupage of the shapes and therefore the increased concreteness of the threedimensional details, confer a slightly surrealist feeling to his works.

Harta, 120x140 cm, print digital pe pânză și culori acrilice, 2006
Harta I, 120x140 cm, print digital pe pânză și culori acrilice, 2006
Harta II, 120x140 cm, print digital pe pânză și culori acrilice, 2006

COSMIN PAULESCU

Conferențiar Universitatea Națională de Arte București/**Premii și Distincții:** 1996, Premiul II „Habitat” — Centrul ONU pentru informare în România; 1995, Premiul Catedrei de Artă Murală; 1994, Premiul „Tudor Ștefan Bostina” — Concursul tinerilor artiști, Galeria Dominus; 1997, Bursă Postuniversitară Academia Rietveld Amsterdam, Olanda/**Expoziții:** 2008 “Traces: Romanian Contemporary Art” Selby Gallery, Sarasota, Florida — SUA; 2008, “Traces: Romanian Contemporary Art” Robert Else Gallery, Sacramento, California — SUA; 2008 “Traces: Romanian Contemporary Art” CIAC Pont Aven — Franța; 1999 „Expoziție de artă românească”,

La Louviere, Belgia; 1999 „Inventând un popor”, artă contemporană în Balcani, Muzeul Macedoniei pentru Artă Contemporană, Grecia; 1999 “Durers Erbe an der Bukarester Kunst Akademie” Gallerie im Alstadthof-Nurnberg; 1997 “Carbon Art”, Festivalul de Lansd Art, Republica Moldova; 1996 “Proiect 2000”, Torino, Italia; “Habitat”, Istambul, Turcia; “Mediawawe”, Festivalul de Film, Gyor, Ungaria/
Contact: cozo70@yahoo.com

Sistemul de imagini, pe care-l creează Cosmin Petru Paulescu se plasează, de cele mai multe ori, într-o zonă autobiografică. Cu o viziune scenografică, autorul — imaginea sintetică a tatălui și fiului — se plasează de fiecare dată în fața unei hărți a țării, pe care înțelege s-o populeze cu diverse materiale simbolice. Importantă, în modul său de construcție este forma clară, puternic desenată, evoluând în proximitatea procedeele hiperrealiste. El apelează la culori pure, saturate de lumină, și supuse unui control rațional, unei voințe constructive ce face imposibilă orice tentație tașistă, cu tendință informală. Există, la temelia unei astfel de viziuni, o constantă ironică, de persiflare a clișeelelor, a pozelor familiare. Jocul implicării și al detașării, coloritul foarte decis asigură în toate cazurile garanția forței de impact a imaginilor.

The system of images created by Cosmin Petru Paulescu can often be placed within the realms of autobiography. In a theatrical vision, the author — synthetic image of both father and son — places himself in front of a map of Romania, map which he populates with an entire array of symbols. Important for his way of constructing the image is the very nearly hyperrealist, clearly drawn shape, with strong contours. He uses pure colors, saturated with light, in visual structures dominated by reason and a constructive will that leaves no space for informal gestures. At the foundation of his vision lies, of course, a constant irony, a permanent mockery of clichés, of family photographs. This game of both involvement and detachment, and the precise and decisive chromatics ensure a powerful impact on the viewer.

Excreșcență, ulei pe pânză, 90x90 cm, 2001
Stuf, ulei pe pânză, 110x110 cm, 2010
Cartofi, ulei pe pânză, 80x80 cm, 2001
Colina, ulei pe pânză, 110x110 cm, 2010

MARIA PELMUȘ

N. 1 iunie 1948, Ploiești/**Studii:** Academia de Artă — București, Secția pictură; Membră a Uniunii Artiștilor Plastici din România/**Expoziții personale:** 1975, Sala Dacia Tulcea/1980, Căminul artei — București/Sala Dacia, Tulcea/1986, Galateea București; Casa Cărții, Tulcea/1989, Muzeul de Artă, Tulcea/1997, 2002, Galeria Căminul Artei, București/1998, Galeria Sainte Catherine — Rodez, Franța; 2004, Galeria Apollo, București/Galeria Orizont, București/2005, Atena, Ambasada României/Casa Vernescu, București/**Expoziții naționale și internaționale:** 1971, 1972, 1978, 1980, 1982, 1984, 1986, 1992, 1993, 2000, 2005, Dalles, Teatrul Național, Parlamentul României și Romexpo, București/1994-1996, 2001, Expoziții concurs C. Gavenea, Premiile I, II, III/1978 Aalgorg, Danemarca/2000, International Danubien Art, Muzeul

de Artă, Galați; 2003, Totem, Tg. Mureș/2003, Festivalul Național al orașelor riverane, Muzeul de Artă Tulcea, Premiul II/2003, Expoziția Filialei UAP Tulcea, Parlamentul României/2006, Sala Brâncuși, București/2004, Expoziția Ulm, Germania/2005, Triunghiul Apelor, Apollo, București/2007, Peisajul European Patrimoniul, Galeria Filialei UAP Tulcea/ Salonul de Iarnă, Galeria Tulcea, Simpozion Maliuc /2008, Simpozion Internațional, Balcic/2008, Salonul Național Ion Andreescu Buzău/2008, 2009, Expoziția Filialei UAP Tulcea, Galeria de Artă, Galați/2008, Muzeul de Artă, Tulcea/2009, Conexiuni Rotary-World Râmnicu Vâlcea, Calărași/2009, Muzeul de Artă Tulcea/București, Bienala Națională Aegyssus/2010, Ethos și Mithos, Muzeul de Artă, Tulcea.

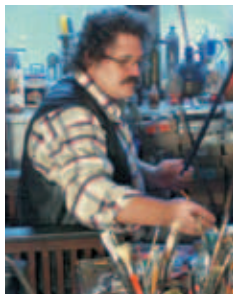
Sistemul figurativ al Mariei Pelmuș s-a structurat în dependența vizibilului, văzut esențial sub forma peisajului. Nu este însă vorba de un peisaj pe care ni-l livrează o atentă observație, ci de restituirea, într-o clipă, a picturii, a amintirilor sedimentate de-a lungul timpului. Lumina, sub care ni se comunică acest peisaj, nu are nimic de-a face cu lumina locală, statuată cosmic, ci cu izvoarele lăuntrice, care au o altă ordine. În această situație, pasta folosită are o densitate deosebită, pentru a marca caracterul foarte personal al rememorării unui anumit colț de natură. Unele detalii — plante sau elemente de relief — sunt supradimensionate, împinse în prim-planul imaginii. Din nou, nu funcționează regulile observării, criteriile selecționării motivelor și regimul plastic sub care acestea sunt reprezentate ținând de atașamentul afectiv, de modelul lăuntric al lucrurilor.

The figurative system of Maria Pelmuș is dependent on the realm of the visible, essentially in the form of the landscape. It is not, however, a landscape observed and reproduced meticulously, but rather the result of a condensed set of memories, delivered at once, in one image. The light that bathes this landscape has little to do with real, localized sunlight, as it seems to originate from deep, inner sources, which communicate with another, superior order. The colors she uses, the paste itself has a special kind of density which marks the very personal recalling of a certain corner of the world. Some of the details, such as plants or scenery, are oversized and brought to the forefront of the image, and again, the reasons for doing so have nothing to do with the actual observation of nature. The criteria for selection of the motifs and the system of representation have an affective, personal background, and communicate with the profound, inner model of reality

ȘTEFAN PELMUȘ

N. 19 august 1949, Valea Călugărească, Prahova/
Studii: Academiei de Artă „Nicolae Grigorescu”,
 pictură, 1972, profesori Ion Salășteanu și Ilie Pavel/
 Din 1980 este membru al Uniunii Artiștilor Plastici din
 România 1972-2007 lucrările sale se află în cele mai
 importante expoziții organizate de Uniunea Artiștilor
 Plastici și Ministerul Culturii din România/**Expoziții**
personale: 1985, Galeria Simeza, București/1992,
 Galeria Orizont, București/1997, Edegen, Belgia/1998,
 Galeria Simeza, București/1998, Festivalul Francofo-
 niei, Copenhaga, Danemarca/2001, Galeria Frezia,
 Dej/Galeria Simeza, București/2004, Casa Vernescu,
 București/2005, Bistrița/Galeria Simeza, București/

Galeria Etalon, Râmnicu-Vâlcea/2006, Espace Art 101,
 Paris, Franța/2007, Muzeul de Artă, Craiova/2008,
 Sala Constantin Brancuși, București/Galeria Călina,
 Timișoara/2010, Galeria Veroniki Art, București/
Premii: 1994, Premiul I, Bienala de Artă Gh. Petrașcu,
 Târgoviște/1995, Premiul Uniunii Artiștilor Plastici
 pentru pictură/2002, Premiul Bienalei de Artă a
 Fundației Soleil de L'Est, Tours, Franța/2003, Premiul
 Muzeului de Artă Chișinău Saloanele Moldovei/
Contact: atelier str. Elie Radu nr. 1, etaj 1, ap. 13,
 sect.5, București; tel. 0722964877, stefanpelmus@
 hotmail.com

Iconostas, ulei pe pânză, 151x100,5 cm
Bolta, ulei pe pânză, 100x100 cm
Manuscris, ulei pe pânză, 100x100 cm

O nepotolită foame de imagini îl face pe Ștefan Pelmuș să cuprindă o multitudine de aspecte ale realului, parte identificate în spațiile imaginare, parte aparținând domeniului vizibil, dar pe care niciodată nu le sondează cu mijloace mimetice. Disciplina albertiană sau chiar luxurianța proceselor fabulative nu i-ar putea oferi decât o viziune parțială asupra realului. Și atunci, pictorul recurge la captarea instantanee a unor diverși stimuli vizuali, pe care îi supune rigorilor compoziționale ale ansamblului. Tipul de disciplină vizuală, pe care îl prezintă iconostasul (o realitate culturală care i-a sugerat, previzibil, o serie de lucrări), îl atrage pentru că regăsește aici o posibilitate de lectură a unor varii puncte perspective și a unor diferite încărcături semantice. Sub impulsul descărcării energetice, pata de culoare suferă o metamorfoză, este redusă la aparența unui duct fluid, în permanentă mișcare, căutând să se coaguleze în alcătuirii cu o figurație simbolică.

A constant, never satisfied appetite for images drives the artist in his attempt to encompass in his works a multitude of aspects of reality, from the richness of imaginary spaces to the realms of the visible world. His approach to this multitude of shapes is never mimetic, since an Albertian discipline or even a luxuriance of fabulist processes would only offer a limited vision of reality. So the painter extracts and catches various visual elements, and includes them in the image by applying to each element the compositional rigors of the ensemble. The type of visual discipline offered by the Orthodox altar pieces (a cultural reality which predictably inspired many of his works) is very attractive for Ștefan Pelmuș, because it allows a simultaneous lecture of multiple perspectives and semantic charges. The color is metamorphosed by the inner energies of the artist, and starts to bear the resemblance of a permanently mobile fluid flow which congeals into structures of various symbolical figurations.

Vis, metal și lemn, 65x45x35 cm
Materna, lemn și metal, 85x65x10 cm
Radiografia iubirii, metal, 70x55x35 cm

MARIAN PETRE

N. 12 februarie 1963, Drăgănești-Olt, jud. Olt/**Studii:** Institutul de Artă „Nicolae Grigorescu”, București, Secția sculptură, 1987. Membru al Uniunii Artiștilor Plastici din România, din anul 1996. **Expoziții de grup:** Expune din anul 1987 și până în prezent, la diferite expoziții de grup din țară și din străinătate (Italia, Japonia). În 2007 participă la Bienala de artă de la Veneția, Italia, pavilionul Roma. **Expoziții personale:** 1997, Galeria Căminul Artei, București; 1998, Galeria Căminul Artei, București; 2003, Galeria Simeza, București; 2003, Muzeul de Artă, Râmnicu Vâlcea. **Premii:** 2002, Premiul al III-lea la Salonul de Artă, București/**Contact:** str. Nehoiși nr. 65, Sector 5, București, 050302; Tel. 021 3362198; artisroma@yahoo.com

Aflat în permanentă căutare a unei expresii ideale, artistul lucrează deopotrivă asupra aspectelor reprezentării, cât și asupra materialelor în care își realizează operele. Marian Petre reunește în aceeași imagine elemente abstracte, provenind dintr-un îndelung proces de decantare a realului, și fragmente figurative, în care își proiectează propria sa viziune asupra lumii. În ceea ce privește execuția concretă a proiectelor, artistul exploatează în beneficiul operei sale particularitățile volumetrice și cromatice, suma expresiilor în diferite materiale contribuind la optimizarea formelor. Dintre substanțele la care apelează frecvent, remarcăm lemnul și metalul, fiecare dintre aceste materiale punând probleme tehnice specifice, dar regăsindu-se în preluarea sensibilă a tensiunilor cele mai intime ale artistului.

Marian Petre seems to be in a constant research for the ideal expression, in both the various aspects of representation and the materials he uses for his works. He brings together, in the same image, abstract elements whose origin is somewhere in a lengthy process of decantation of reality, and figurative fragments — results of his own direct experience and vision. The techniques and materials he uses are also mixed, as the artist employs, for the benefit of his works, all particularities of both volumetric and chromatic expression, in a constant attempt of optimization of forms which benefit from this combination of different materials. Among his favorite materials are the wood and the metal, each with its own set of specific technical requirements, and necessary for the expression of the most profound inner turmoil of the artist.

Umbre ale Prezentului (I, II, III), 2002-2004, 150x120x4 cm, tehnică personală
Timpul Regăsit (I, II, III), 2005-2008, 140x110 cm, tehnică personală

FLORICA PREVENDA

N. 1959, Dor Mărunt, Călărași, România/**Studii:** 1984, Institutul de Arte Plastice Iași, Pictură/ Profesor asociat, Universitatea Națională de Arte București (1993-1997). Trăiește la București și New York/**Expoziții personale:** 2011, Muzeul de Artă, Cluj, România/Arthus Gallery, Bruxelles/Galeria Arcade 24, Bistrița, România/2010, Biserica Herina, Herina, România/2008, Centrul Cultural Palatele Brâncovenești, Mogoșoaia, România/2007, M.I.A. “One Woman Show”, Milano, Italia/2004, Galeria Het Dijkstoelhuis, Wageningen, Olanda/2004, Arthus Gallery, Bruxelles/2004, Simeza, București/2002, Galeria Het Dijkstoelhuis, Wageningen, Olanda/2002, FNV Kiem, Amsterdam, Olanda/2001, Arthus Gallery, Bruxelles/2000, Galeria Lambér, Valkenswaard, Olanda/1999, Arthus Gallery, Bruxelles/1999, Muzeul Național de Artă, București/1997, Artexpo, „Etaj 3/4”, București/1996, European Commission (Rondele),

Bruxelles/1996, pictură murală, Granvillar, Franța /1992, Căminul Artei, București/**Premii:** 2011, Honorary Award granted by the Director of Malopolska Cultural Center SOKOL in Nowy Sacz, Polonia/2010, Marele premiu, București/2006, Premiul juriului, expoziția Bienalei Nowy Sacz, Polonia/2004, Decorat cu Ordinul Cultural – Crucea României cu rangul de Cavaler, acordat de președintele României /2003, Marele premiu pentru pictură, Chișinău /1995, Premiul municipalității pentru tinerii artiști, București/1992, Premiul tinerilor artiști UAP, România/1991, Premiul „Dominus” pentru pictură, București/1989, 1990 Premiul tinerilor artiști pentru pictură, Artexpo, București/1986-1988 „Theodor Aman” Marele premiu pentru pictură, București/1986 UAP Marele premiu pentru pictură, România.

Emisiunile de culori în care se produc neîncetat evenimente vizuale acționează la fel de viu și persistent indiferent de calitatea suportului la care apelează Florica Preveda. Câmpul pictural poate fi o obișnuită suprafață de pânză, de carton, placaj sau de hârtie, sau, altele, poate tinde să-și anexeze dinamismul și surpriza unor forme în relief. Important de fiecare dată este impulsul cromatic, mereu neliniștit, animat de energii lăutrice, și, mai ales, de conștiința constituirii unor mesaje cu clare principii formative. Aceste exigențe formative trec înaintea unei simple evaluări în ordinea modului de comunicare de tip expresionist, pentru că, dincolo de incidențele limbajului, ceea ce contează cu adevărat este finalitatea mesajului, care trebuie identificat deopotrivă în natura sarcinii figurative — cel mai des conturată în jurul siluetei umane — și, în mod egal, în structura cromatică.

The colors, brushstrokes, and all plastic elements from the paintings of Florica Preveda are always vital and intense, regardless of her choice of support. The chromatic masses — constant background for visual “events” can be, to similar effect, painted on the traditional canvas, cardboard, plywood, paper, or even the more surprising and dynamic three-dimensional objects. What matters is, every time, the chromatic impulse, always restless, always set in motion by inner tensions and, very importantly, by the conscience of elaborating and delivering a set of clear formative principles. These formative exigencies have precedence over a simple evaluation of her expressionist tendencies, because, beyond the incidences of the language, what really matters is the finality of the message — equally delivered by the figurative elements, usually centered on anthropomorphic silhouettes, and by the chromatic, abstract structure.

Construcție 13
Viewer
Orașul 1
Peisaj Urban 2
Peisaj cosmic 13

MARLENA PEDA SÂNC

Profesor, Universitatea Națională de Arte din București/Președinta Filialei Pictură București a Uniunii Artiștilor Plastici din România/ Redactor șef — Revista Contrapunct/Membră AICA, ARFA/Din 1980 este prezentă cu lucrări de pictură, grafică, obiect, instalații, film video și performance în expoziții personale și de grup în țară și în străinătate. Participă la workshop-uri, festivaluri, bienale de artă, simpozioane naționale/internaționale, realizează și coordonează lucrări de artă în spațiul public și scrie despre Imaginea Video Digitală și Arta

Urbană Contemporană/**Contact:** tel. (40121) 220 14 46, 0723 512971; str. Măgura Odobești 36, sect 1, București, România, mpsanc@gmail.com; <http://marilenapredasanc.blogspot.com>;

Atrasă de miracolul comunicării, Marlena Preda Sânc se afundă cu aviditate în resursele limbajului vizual, cercetând posibilitățile de expresie ale unor genuri fixate de tradiție sau propuse de inovațiile morfologice și conceptuale ale prezentului: pictura, grafica, obiectul, instalația, filmul video, discursul digital, performanța. Disponibilitatea experimentală se face simțită nu numai când abordează formule acuzat inovatoare, dar apare ca o cerință organică și în manifestările consacrate de experiența istorică. De pildă, din inventarul picturii păstrează principiul depunerii sarcinii cromatice pe un suport, dar finalitatea imaginii trebuie căutată nu în reflexele mimetice sau abstracte, ci în starea de construcție, de exercițiu de instituire a unor energii plăsmuitoare. Imaginea poate să cuprindă aluzii la realitatea imediat vizibilă, după cum, alteleori, poate să consemneze acțiunea permanentă a ființei sensibile, a cărei prezență dă o nouă identitate spațiului.

Marlena Preda Sanc is fascinated by the miracle of communication, as she avidly explores the endless resources of the visual language. She investigates the expressive possibilities offered by traditional genres as well as by the conceptual and morphological innovations of the present — from painting, graphics, etching, sculpture, to the object, installation, video, digital media and performance. There is a permanent opening for experiment in all her works — in the decidedly innovative formulas as well as in the works done in traditional media. For example, in her paintings, the novelty lies beyond the traditional technique and support, or the mimetic or abstract expressions, but in the structure, in the actual process of constructing and elaborating. Her images sometimes depict elements of the immediate, visible reality, or can, in the expression of an inner, sensitive, reactive self, create a new and often unexpected spatial identity.

Carul mic, lemn, 250x100x100 cm
Porți, lemn, 400x200x200 cm

DUMITRU ȘERBAN

N. 3 iulie 1948, Gura Ialomiței, jud. Ialomița/**Studii:** Institutul de Arte Plastice „N. Grigorescu”, București, specializarea sculptură, promoția 1977. **Expoziții personale:** 1979, Galeria Alfa, Arad/ 2009, „Sculptură monumentală în spațiul public”, Timișoara/2010, Galeria Delta, „Sculptură monumentală în spațiul public”, Arad/**Expoziții naționale:** 1979, Expoziție de artă plastică faza interjudețeană/1981, Expoziția Interjudețeană/ 1986, Bienala de Pictură și Sculptură, Dalles București/1987, Expoziția Interjudețeană Timișoara/ 1988, Expoziție Republicană de Sculptură și Pictură, Dalles București/1988, Expoziție republicană, Salonul Bial de Desen/1995, Salonul Național de Desen Arad/1996, Bienala de Sculptură Mică Arad/ 1999, Salonul Internațional de Desen Arad, Expoziția bială internațională de desen/2002, Salonul Bial de Sculptură Mică Arad/2003, Salonul Bial de Desen Arad/2004, Salonul anual de Iarnă Arad/ 2005, Bienala internațională de artă plastică Arad/ 2007, Bienala internațională „Meeting point-2007”; 2009, Bienala internațională „Meeting point-2009”/**Premii:**

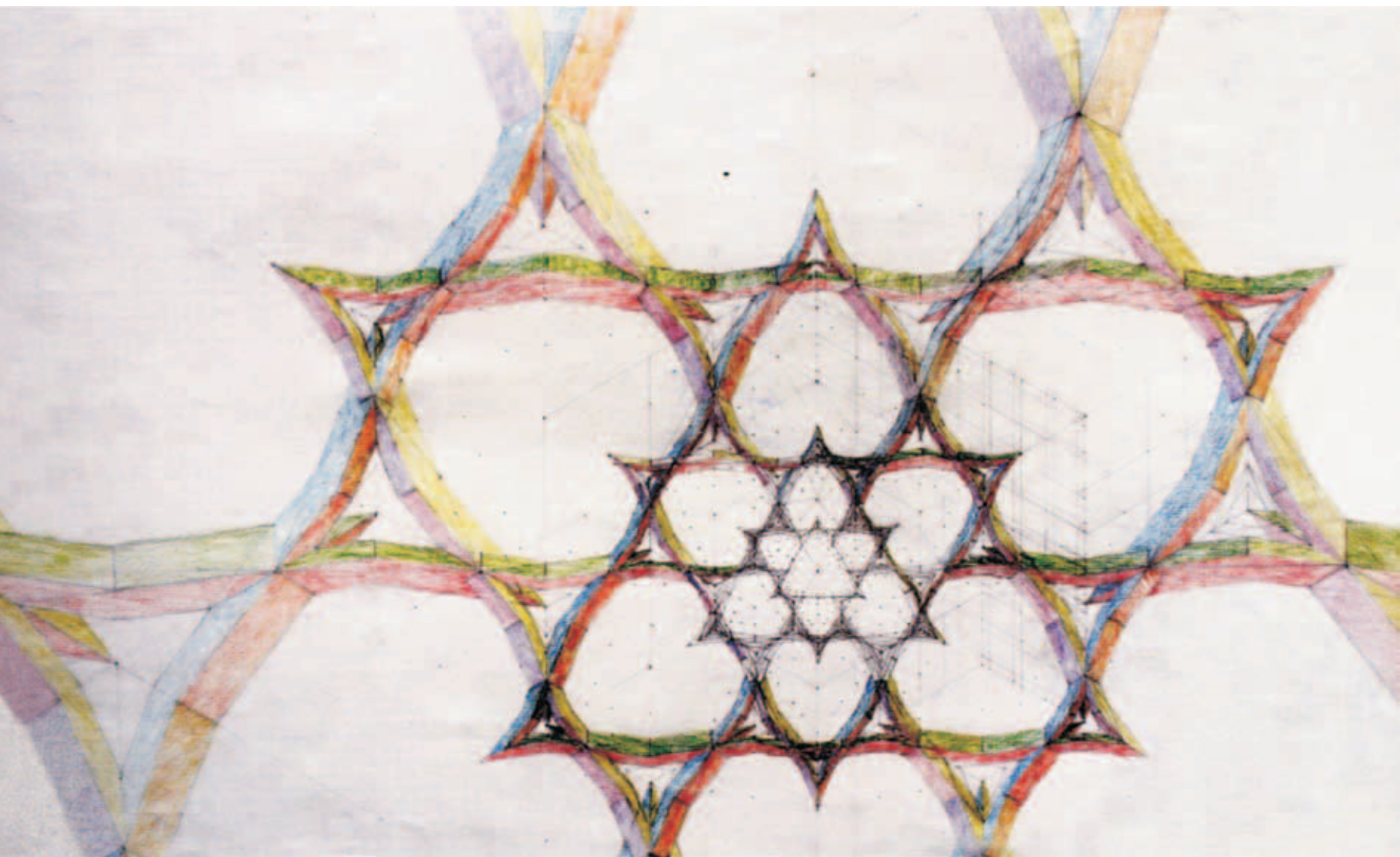
1998, Premiul Special al UAP România; 1999, Marele Premiu pentru Sculptură, Arad/2000, Marele Premiu pentru Sculptură Monumentală, Arad (premiu finanțat de Consiliul Județean Arad)/1995, Câștigătorul concursului de Artă Monumentală de la Kaiserslautern, Germania/1996, Premiul al II-lea la Concursul de Sculptură Monumentală, „Monumentul Infanteristului Român” București/1987, Medalia de Aur la Expoziția „Dantesca”, Ravena/1996, Trofeul Simpozionului Internațional Rachana Liban/2000, Diploma de onoare și Trofeul oferit de Guvernatorul din Aswan la Simpozionului Internațional de Sculptură, Aswan Egipt/2000, Trofeul pentru sculptură oferit de Ministerul Culturii din Egipt/2000, Premiul I și Premiul publicului la Simpozionul Internațional de Sculptură Le Pradet, Franța/Alte premii: 1979, 1980, 1982, 1985, Premiul „Tineretului pentru Sculptură”/2001, Premiul „Ion Bitan”, pentru excelența invenției formale/2005, Premiul de excelență al Consiliului Județean Arad/2007, Premiul de excelență „Ovidiu Maitec”, „Meeting point 2007” Aradbiennial, Arad.

Într-o creație sculpturală, concepută pentru spațiul ambiental al așezării, volumele, la care apelează Dumitru Șerban, sunt masive, tăiate de o energie care conservă plinătatea materiei. Rezultă o disciplină geometrică, care se păstrează și în cazul golurilor, cerute de evoluția materiei. Această vocație a geometriei, a ordinii pe care o găsim în totalitatea artefactelor, s-a cimentat, fără îndoială, în originea țărănească a sculptorului. Când apar, micile zone de evoluție imprevizibilă se subordonează înscrierii fiecărui element al unei ordini de ansamblu. Proximitatea construcțiilor antichității egiptene, în cazul unei lucrări făcute la un simpozion organizat în regiunea Nilului, dezvăluie această permanentă aspirație spre controlul tuturor părților care participă la funcționarea compoziției. Exercițiul geometric, ca triumf al raționalului, este un dar cu forță inepuizabilă, pe care și-l pot face așezările urbane.

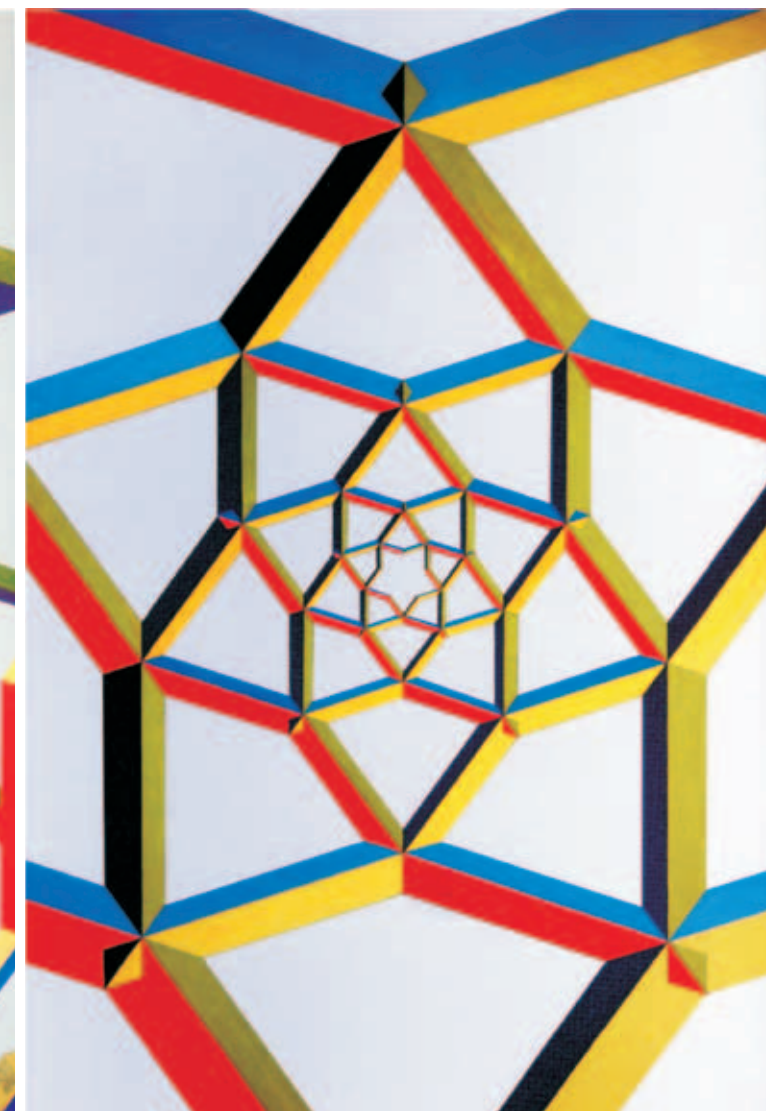
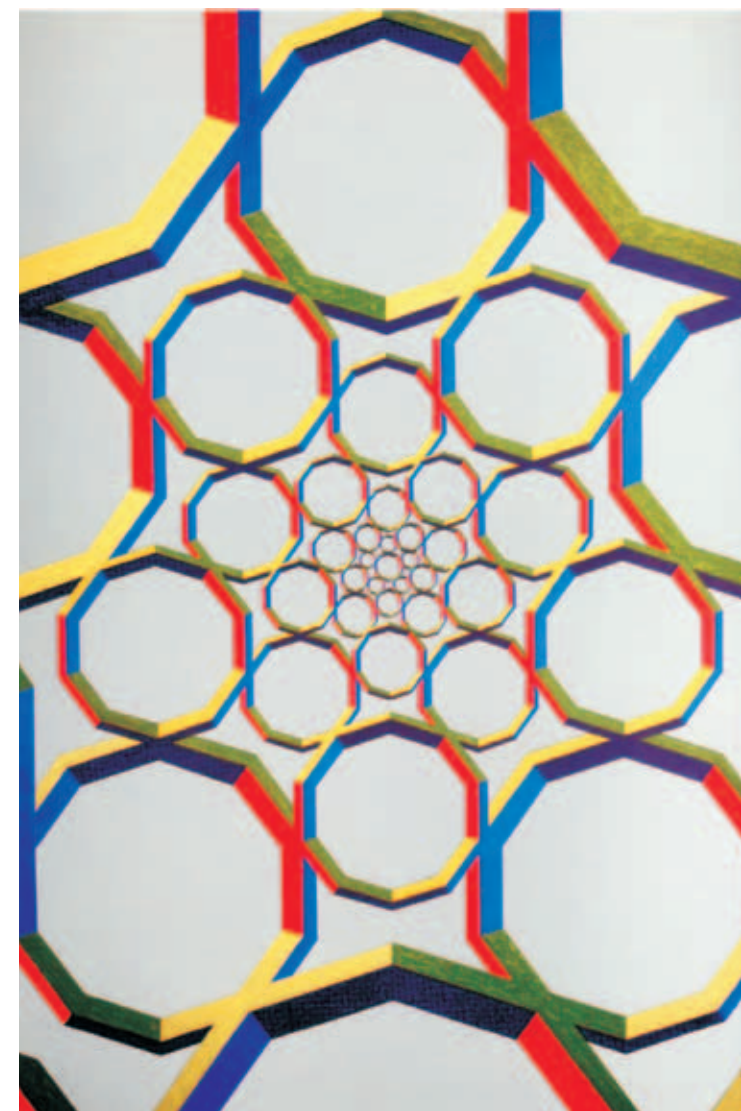
The sculptures of Dumitru Serban, most often elaborated for specific environments, are massive pieces cut to emphasize the fullness of the material. The same geometrical discipline shapes the occasional openings and holes in the otherwise massive shapes and forms, and reminds the viewer of the geometrical motifs and synthesis of all folkloric artifacts. Even the small patches and enclaves of visual unpredictability are subordinated to the same general order which structures all the visual elements. The proximity of ancient Egyptian art, in the case of a piece done for a festival organized near the Nile, reveals very clearly the permanent striving of the artist for a complete control over all parts of the composition. Geometry, this triumph of reason over matter, is, for the urban environment, a gift of an inexhaustible organizing force.

Poza Triunghiul, desen, 50x70 cm, 2003
Cercurile Olimpice, ulei pe pânză, 80x118 cm, 2003
Pentagonul, ulei pe pânză, 72x104 cm, 2003

LIVIU STOICOVICIU

N. 6 martie 1942, Cluj/Studii: Academia de Arte Frumoase „Nicolae Grigorescu”, București 1967, Secția pictură. Din 1970, este membru al Uniunii Artiștilor Plastici din România/**Expoziții personale, de grup în țară și străinătate:** 1980, Căminul Artei, București/1992, Galeria Simeza, București/ 2004, Galeria Simeza, București/ 1973, Constructivism, Galeria Orizont, București/ 1997, Trei ipostaze ale picturalului, Galeria Hanul cu Tei, București/2004, Expoziție de grup la Galeria Galateea/2006, Expoziție la Muzeul Național de Artă din Cluj-Napoca/**Expoziții**

internaționale: 1990, Florenza-Galeria Spazio Tempo/1991, Paris, Drouot Richelieu, The Contemporary Romanian Art/1999, Roma, Academia di Romania, „Artă sacră”, Expoziția SCIENAR Interferențe din iunie 2010 la Universitatea Națională de Artă din București/**Contact:** liviu.stoicoviciu@yahoo.com

Adept consecvent al unui limbaj care nu-și propune niciun fel de sarcini mimetice, Liviu Stoicoviciu a optat pentru abstracția geometrică, care i se pare cea mai bună cale pentru demersurile unui artist. Hotărât să promoveze o creație bazată pe legile fundamentale ale culorii și spațiului, pe principii raționale, opuse emoției ca element impur, ca expresie a individualității, artistul urmează o direcție artei moderne, ilustrată de promotorii noii plasticități – Neoplasticismul (Mondrian, Van Doesburg), plasându-se în polul cartezian al artei moderne. În cadrul unei organizări controlate de valori matematice, pictorul descoperă și multiplică evoluții poligonale, ca mod de existență a spațiului, în care dezvoltă vectori cromatici și compoziționali – domeniu în care se refugiază personalitatea inconfundabilă a artistului. În plus, în desene mai ales, odată cu formele ordonate de principii matematice, se strecoară tușe, accidente cromatice, „impurități subiective”, care fixează modul său de a vedea lumea.

Liviu Stoicoviciu is constantly opting for a visual language that is free from any mimetism or figuration – for the geometric abstraction, which seems to be for him the most suitable expression of his artistic discourse. He is grounding his creation on the fundamental, rational principles of color and composition, understood as an opposition to the emotions – impure elements and expressions of individuality. The artist is following in the steps of Mondrian, Van Doesburg, and all other promoters of the modernist direction of the new plasticity, and earning a position at the Cartesian end of the artistic spectrum. He organizes the surfaces mathematically, in a succession of polygons (shape understood as a spatial mode of existence) which evolve and develop chromatic and compositional vectors. This is where the powerful personality of the artist transpires, this and also in the color accents and accidental brushstrokes which appear in the mathematically organized surface as “subjective impurities”, which, in fact, help define his artistic vision.

Alter ego musical, ulei pe pânză, 81x65 cm, 2008
Eva, ulei pe pânză, 100x81 cm, 2009
Disputa, ulei pe pânză, 50x70 cm, 2010

LIVIU SUHAR

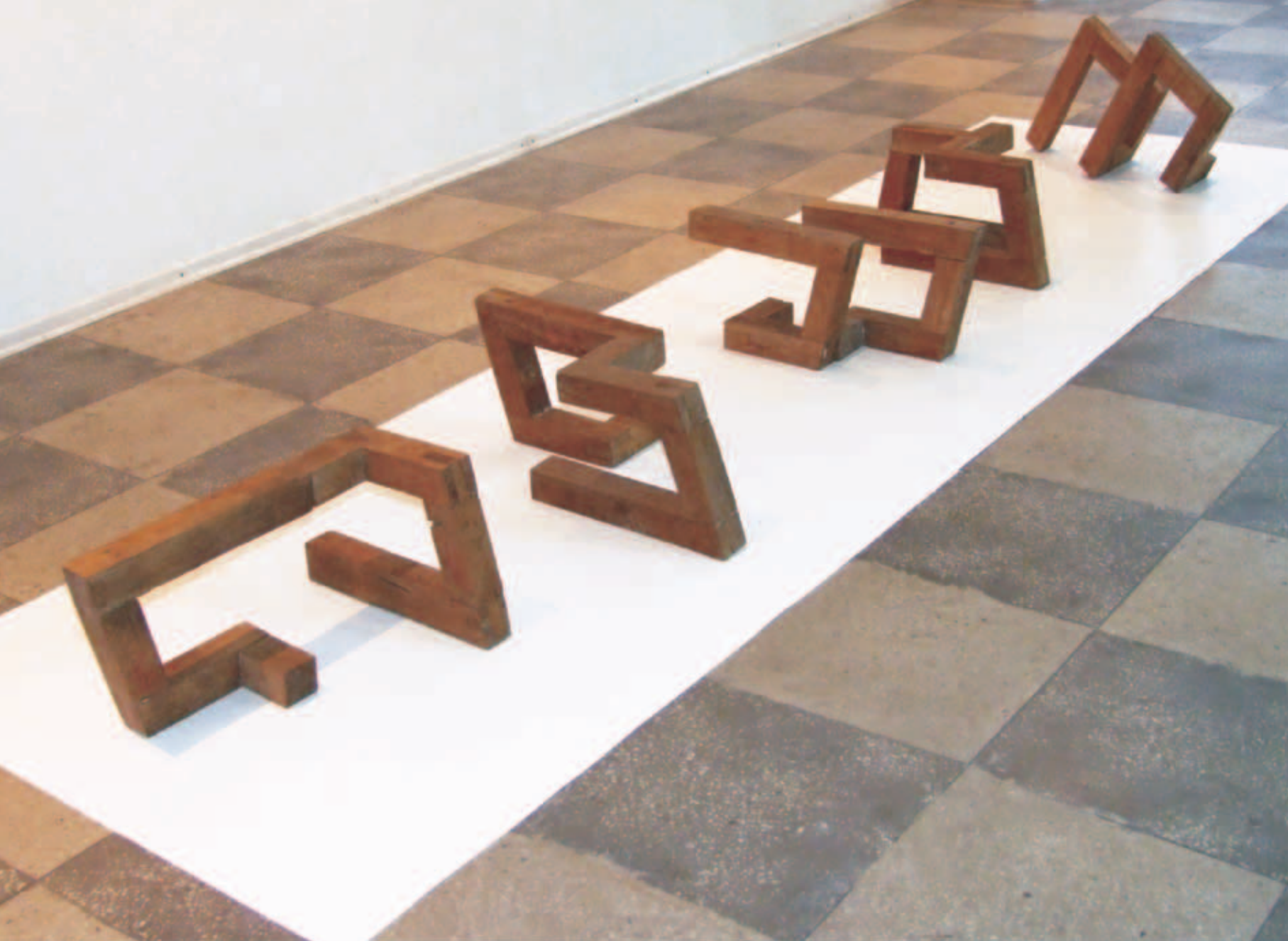
N. 17 februarie 1943, în localitatea Iacobenii, județul Suceava/**Studii:** 1957-1962, Liceul de Arte „Octav Băncilă”, Iași; 1962-1968, Institutul de Arte Plastice „Ion Andreescu” Cluj-Napoca, Facultatea de Arte, Plastice și Decorative, promoția 1968, cu diploma de licență în arte, specialitatea pictură; profesori: Aurel Ciupe și Petru Abrudan. Începând cu anul 1968 expune constant, fără întrerupere, lucrări de pictură și desen, în expoziții personale, de grup, colective — județene, naționale și internaționale. Funcții academice: Profesor universitar doctor la Facultatea de Arte Plastice, Decorative și Design, Iași; coordonator științific al Școlii Doctorale; 1990-2000, Decan al Facultății de Arte Plastice, Decorative și Design, Iași; 1993-2006, membru al CNEAA pentru Artă și Arhitectură. Stagii de studii și cercetare științifică în Universități europene: 1993, Facultatea de Artă, Universitatea

„Complutense” — Madrid/1995, Facultatea de Artă, Universitatea din Barcelona/1997, Centrul de Artă contemporană San Pere de Vilamajor, Barcelona/**Expoziții de artă românească în străinătate:** 1974, Berlin; 1975, Skopje — Kumanovo; 1976, Berlin — Lisabona, — Moscova — Poitiers; 1978, Roma, Napoli, Lublin; 1980, Perugia, Bari, Macerata, Liège, Bruxelles; 1981, Zagreb, Novi — Sad, Sarajevo, Sofia; 1982, Amsterdam; 1983, Roma, Atena; 1984, Budapesta; 1985, Stuttgart, Moscova, Cagnes sur Mer; 1987, Glasgow; 2001, Montreal.

Liviu Suhar păstrează, de regulă, o ancoră în realitate, dar totul este trecut printr-un sever filtru metafizic. Formele sunt clare, puternice, lipsite de detalii. Intens prezent, materialul lumii vizibile se convertește în stări emoționale și meditative, mai importante decât evocarea elementelor concrete. Prin sistemul de lectură la care ne invită, pictorul anulează o percepere imediată a lucrurilor, lăsând, de fiecare dată, o fereastră deschisă spre atemporal și simbolic. Multe imagini trimit la lumea muzicii, care stăruie și când lipsesc trimerile directe la morfologiile muzicale. Un rol deosebit îl au construcțiile ceramice, cu un gust pentru material și arhaic. Uneori, este o confuzie dorită între formele ceramice și formele lumii vii. Transparențele, manifeste în formele de lut se regăsesc, cu aceeași tentă spre visare, într-o serie de tablouri, în care face trimitere la arhitecturile mediteraneene, epurate, cu umbre grele, ce răspund ardenței solare.

The works of Liviu Suhar always manage to maintain a suggestion of reality, even if he applies to everything a very fine metaphysical filter. The forms are clear, strongly contoured and devoid of details. Intensely present, the material of everyday life is, however, transformed and converted into emotions or meditative feelings, more relevant for the artist than the representation of concrete elements. The key he offers to the viewer is annulling the first, immediate reading of reality, and keeps a permanently open door towards a-temporality and symbol. Many of the images bring to mind the musical world, even in the complete absence of direct references to musical morphologies. A special position is occupied by the ceramic works, whose material itself tastes of the archaic world. Sometimes he creates an intended confusion between the modeled shapes and the shapes of the surrounding world, or he recalls the manifest transparencies of the clay shapes in his paintings. Such works bring to mind elements of the Mediterranean architecture, clean shapes throwing dense and heavy shadows which match the intensity of the sunlight.

Abstract III, lemn
Abstract, lemn
Abstract I, lemn

NAPOLÉON TIRON

N. 1935 la Oasele, județul Galați/**Studii:** Institutul de Arte Plastice „Nicolae Grigorescu” București, 1971. **Expoziții personale** (selectiv): 1976 — „Semne”, Galeria Simeza, București; 1977 — „Semne. Abandonarea mașinilor”, Galeria Simeza, București; 1986 — „Semne”, Institutul de Istoria Artei, Amsterdam; 1986 — „Omul ca desen în spațiu”, Sala Dalles, București; 1988 — „Omul ca desen în spațiu”, Bienala de la Veneția. **Expoziții de grup** (selectiv): 1970 — „Sculptorii de la Măgura”, Biblioteca de Artă Kalinderu, București; 1972 Congresul Internațional de Estetică, București; „Lemn — expresie și tehnologie”, Galeria Amfora, București; 1973 — „Clasicul ca atitudine”, Galeria Orizont, București; 1973 — „Artistul contemporan și universul lui”, Muzeul de Artă Contemporană, Galați; „Artă și energie”, Galeria Nouă, București; 1975 — „Corpul uman”, Institutul de Medicină, București; 1976 — Bienala de la Veneția; 1979 — „Fotografie și film experimental”, Căminul

Artei, București; 1981 — „9+1”, Galeria Simeza, București; 1984 — „Vatra. Locul faptă și metaforă”, Muzeul Satului, București; 1990-1991 — „Art in the Open”, Narrow Water Gallery, Warrenpoint, Anglia.

Într-o primă fază a creației, Napoleon Tiron s-a preocupat de introducerea în limbajul plastic a unor principii raționalizatoare, până la supunerea formelor într-o rigoare geometrică. Deși, în general, structura lucrărilor din ultimul timp rămâne geometrică, materialul — lemnul sau piatra — suportă mai direct mișcarea imprevizibilă a luminii și a acțiunii dălții, marcate de o irepresibilă tensiune interioară. Exercițiul de ordonare, de asceză a formelor, s-a dovedit o experiență utilă, după care a început să recupereze elemente ale sensibilității, cu efectele unei ciopliri mai spontane. Pe această cale, a implicării afective, se produce și redimensionarea gândirii figurative, dovedindu-se un fin observator al detaliilor, care dau pregnanță reprezentării antropomorfe.

In his earlier works, Napoleon Tiron has constantly tried to translate into the plastic discourse a set of rational, organizing principles, and even to subdue all shapes to a geometrical rigor. In his later works, however, even if the main structure of the pieces remains geometrical, the material — wood or stone — registers a more direct and personal (therefore unpredictable) expression of the inner, creative energies. The former exercises of organizing and ascetically synthesizing the forms have provided a sound foundation for the later recuperation of a more spontaneous sensitivity of the sculpting gesture. This affective involvement has lead to a reconsideration of figuration, and has revealed the artist as a refined observer of the fine, relevant details of the anthropomorphic representations.

Arhitecturi, acril pe pânză, 70x70 cm, 2009
Privirea, acril pe pânză, 50x50 cm, 2007
Călătorie imaginară, acril pe hârtie cașerată pe pânză, 35x100 cm, 1991

ANGELA TOMASELLI

N. 5 nov. 1943, Brezoi, Vâlcea/**Studii:** Institutul de Arte Plastice „Nicolae Grigorescu”, București. Debuta în 1868. Din 1971, membră a UAP din România/**Expoziții personale:** 1970, 1975, 1989, Galeriile de Artă Galați; 1974, Galeria Amfora, București; 1987, Galeria Eforie, București; 1988, Galeria Căminul Artei, București; 1993, Galeria Simeza, București; 1996, Galeria Cuhnia, Palatele Brâncovenești Mogoșoaia; 1999, Galeria Cupola, Iasi; 2002, Galeria Sabina & Jean Negulescu, București; 2004, Galeria Simeza, București; Muzeul Național de Artă din Cluj; 2005, Muzeul Județean, Vaslui; 2006, Galeria Irecson, București; 2007, Galeria Veroniki Art, București; 2009, Galeria Apollo, București; Galeriile de Artă, Sibiu; 2011, U Art Gallery, București; Muzeul de Artă, Bacău; Palatul Șutzu. **Expoziții personale în străinătate:** 1983, Accademia di Romania, Roma, Italia; 2002, Sinter Lenchens Haus, Koblenz, Bendorf, Germania; Galeria Klingenthal, Paderborn, Germa-

nia; Institutul Cultural Român, Berlin, Germania; 2004, Galeria Cozia, Hamme, Belgia; 2006, Galeria Väsby, Stockholm, Suedia; 2008 La Maison Arthis, Bruxelles, Belgia; 2010, Primăria din Bouilladisse, Franța; Accademia di Romania, Roma, Italia. **Premii și distincții:** 1995, Premiul UAP din Republica Moldova, Saloanele Moldovei; 1996, Premiul Muzeului de Artă din Bacău; 1999, Marele Premiu la Salonul de Sud, Rm. Vâlcea; 2001, Diplomă de Onoare la Salon International d'Art, Quissac; 2006, 2008, nominalizare la Premiile Radio România Cultural, secțiunea Artă Plastică; 2009, Cetățean de Onoare al orașului Brezoi; 2009, Diplomă de excelență a Ministerului Culturii din Republica Moldova la Bienala Internațională de Pictură, Chișinău; 2010, nominalizare la Bienala Ion Andreescu, Buzău/**Contact:** București, România, str. Louis Pasteur nr. 13, sector 5, tel. 0721.899.118

Coloritul, la care apelează Angela Tomaselli, este agitat, cum tumultuos este și materialul figurativ care acoperă întreg câmpul compozițional. Un spirit fantastic stăruie în aceste fragmente figurale, în care se amestecă motive mitologice cu imagini ale lumii vizibile. Aluziile la universul mitologic sunt punctul de plecare al unor meditații privind destinul în timp al unor concepte și valori. Dintre trimerile care evocă în mod direct spațiul experienței, care se arată a fi la fel de necesar ca recursul la elementul mitologic, cel mai frecvent recunoaștem ființe umane sau păsări. Astfel de prezențe naturale nu sunt aduse în imagine cu o dorință descriptivă, ci doar ca niște repere care declanșează un proces de luare în stăpânire a realului. Dincolo de refacerea conturului ambianței, neliniștea profundă cuprinde tușele, tensiunea expresionistă punând stăpânire pe asamblul mijloacelor de construcție plastică.

The chromatics of Angela Tomaselli is dynamic and restless, equally tumultuous as the figurative material which covers the whole of the compositional surface. These figurative fragments bring together mythological motifs and elements of the visible world. The mythological references constitute the starting points for a series of investigations of the destiny, over time, of certain concepts and values. Among the shapes which evoke directly the visible reality, equally important as the myths and symbols, the most frequent are human and bird silhouettes. Such natural elements are not employed by the artist in a descriptive attempt, but rather as landmarks or guide lines. Eventually, the whole visual discourse is dominated by the expressionist tension, and a restlessness of the brushstrokes and contours unifies and engulfs all the figurative elements.

Pictură, 165x145cm, ulei pe pânză, 2008
Pictură I, 165x145cm, ulei pe pânză, 2008
Pictură II, 160x140cm, ulei pe pânză, 2009
Pictură III, 160x140cm, ulei pe pânză, 2009

CORNELIU VASILESCU

N. 23 octombrie 1934, Bârlad. 1960, debutează în cadrul Expoziției Interjudețene a Uniunii Artiștilor Plastici din România. Din 1968, membru UAP din România/Studii: 1968-1974 Institutul de Artă „N. Grigorescu”, București, Secția pictură, clasa prof. Gh. Saru 1973, experimentul de la Fabrica de Rulmenți-Bârlad/**Expoziții:** „Autoportretul în arta românească”, Muzeul de Artă din Iași; „Portretul în arta românească contemporană, organizator Muzeul de Artă Modernă și Contemporană din Galați 1976-1979, muzeograf la Oficiul Național pentru Documentare și Expoziții de Artă/**Expoziții personale:** 1966, Iași, Sala Victoria; 1974, București, Galeria Galateea; 1974, București, Galeria Simeza; 1983, Germania, Darmstadt, Galeria Turm 96; 1984, București, Galeria Simeza; 1984, Italia, Udine, Galeria Laboratorio 2; 1985, Germania, Darmstadt, Galeria Staadische Kunsthale 1986; Germania, Wrtzburb, Galeria Spitale; 1987, Germania, Galeria Kabinett; 1991, Königstein, Ostakademie, Germania, Luxemburg Schloss; 1993, Artexpo; 1994, Bacău, Muzeul de Artă, Iași, Palatul Culturii, Germania,

Volksbank Konogstein, Germania, Frankfurt pe Main, Galeria Varig; 1998, Mexic, Ciudad de Mehico, Centrul Cultural „Juan Rulfo”, Palacio Legislativ; 1999, București, hotel Crowne Plaza, Galeria Pontica; 2000, București, Sala Apollo; 2001, Ploiești, Muzeul de Artă; 2002, București, Galeriile de Artă Sabine și Jean Negulescu, Râmnicu Vâlcea, Muzeul Județean; 2004, Vaslui, Muzeul Județean, Iași, Galeria Cupola, Bârlad, Sala Tonitza; 2005, București, Galeria Simeza; Bârlad, Casa Sturza; 2005, București, Galeria Senso; 2006, Badsoden, State Muzeum/**Premii:** 1977, Premiul pentru Pictură al Uniunii Artiștilor Plastici, la Bienala de Artă, București; 1982, Medalia a 40-a aniversare a republicii; 1999, Premiul pentru Pictură „N. Tonitza” al Uniunii Artiștilor Plastici, Fundația de Artă „Sf. Luca”; 2000, Premiul Uniunii Artiștilor Plastici din Republica Moldova; 2001, Premiul pentru Tehnica acuarelei, Tulcea; 2003, Premiul pentru Pictură „Lascăr Vorel”, Piatra-Neamț; 2003, Ordinul Meritul Cultural în grad de ofițer/**Contact:** tel. atelier 021/313 87 80, acasă 021/760 35 19

Albastrul cald sau rece, amintind puritatea tonurilor miniaturii medievale românești, ale artei persane sau extrem orientale, este susținut, în pictura lui Corneliu Vasilescu, de nuanțe de roșu îndelung elaborate, de galbenuri scăpărătoare. Adâncimile, perspectiva sondajului în spații ce se întrepătrund și se desfășoară infinite, sunt realizate exclusiv cu mijloacele culorii. Sub aparențele cromatice, aflate în corespondență cu orizontul lăuntric, răzbate o lume sensibilă, pe care artistul are capacitatea să ne-o facă vizibilă. Este un univers căruia experiența culturală îi adaugă, firesc, motive și probleme noi, integrate unui discurs plastic – cu probleme și rezolvări specifice, în care sugestiile geometrice creează contrapuncte pentru tușele energice, gestuale, poartă semnele expresionismului abstract. Cu fiecare nouă lucrare, Corneliu Vasilescu reinventează un ritual necesar – ritualul picturii, al magiceii întâlniri cu realitatea.

Cold or warm tones of blue which remind the viewer of the colors of the medieval Romanian miniatures and of the Persian and oriental arts, are, in the paintings of Corneliu Vasilescu, complemented by elaborate nuances of red and luminous yellows. Depth and perspective, layers of infinite, flowing, overlapping spaces, are all suggested solely by the means of color. Beyond these colors, deeply connected to the inner universe, lays a sensitive world which is brought to us by the artist. It is a visual discourse with specific problems and solutions, to which the cultural experience is constantly bringing new subjects and motifs, and in which geometrical suggestions create counterpoints for the energetic brushstrokes and for the gestures that bear the clear mark of the abstract expressionism. With each new painting, Corneliu Vasilescu reinvents a necessary ritual – a ritual of painting, of the magical encounter with reality.

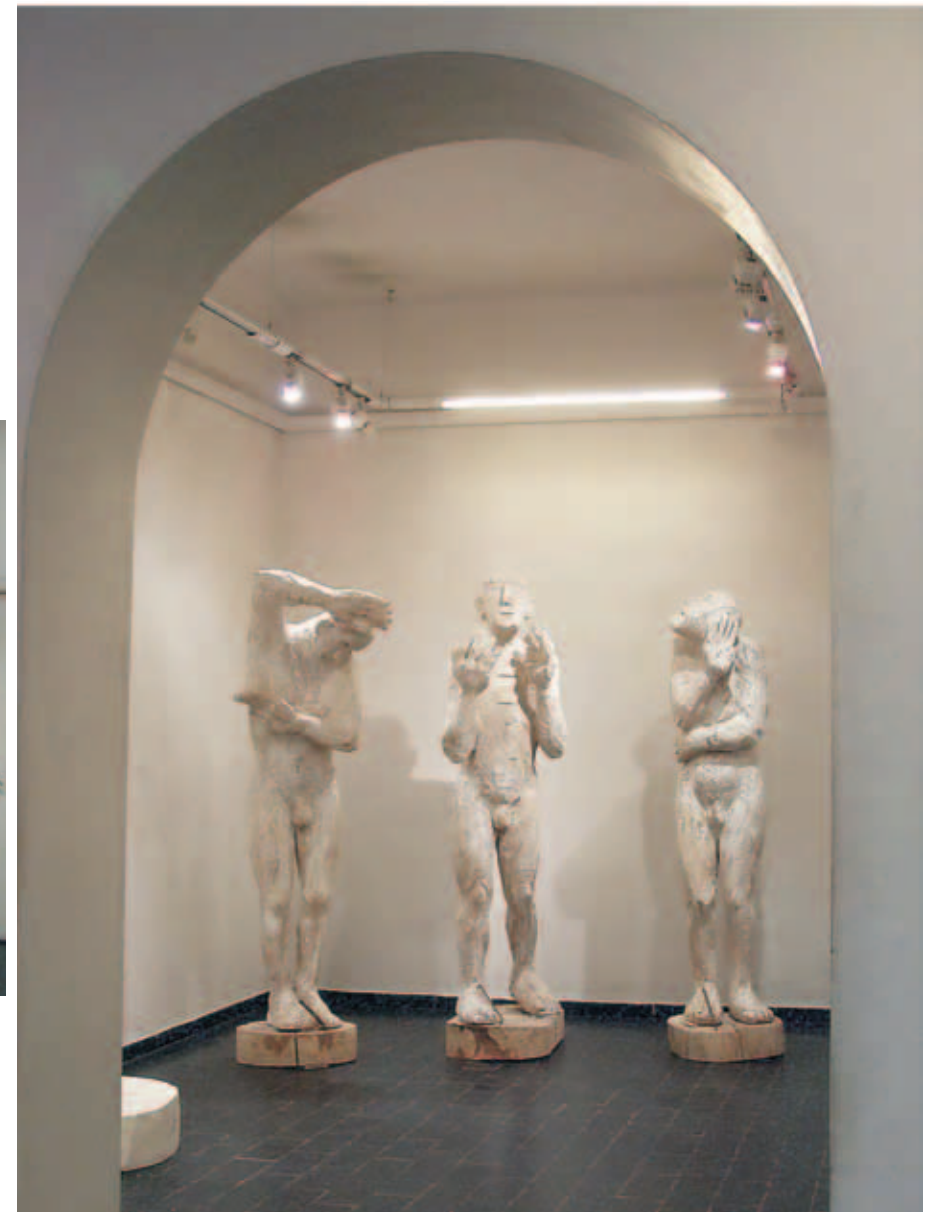
AUREL VLAD

N. 1954/Studii: Institutul de Arte Plastice „Nicolae Grigorescu”, București, Secția sculptură, 1984. Din 1990 predă la Catedra de sculptură a Universității Naționale de Arte din București. În prezent, este conferențiar universitar, doctor în domeniul arte vizuale, decan al Facultății de Arte Plastice de la Universitatea Națională de Arte din București. Are o bogată activitate expozițională încununată cu numeroase premii: 1990 — Premiul pentru sculptură al Uniunii Artiștilor Plastici; 1998 — Marele Premiu al Salonului de Artă, București; 2000 — Ordinul Național pentru Merit în grad de Comandor; 2000 — Premiul Academiei Române pentru Sculptură, Premiul Constantin Brâncuși; 2009 Bienala de Pictură și Sculptură

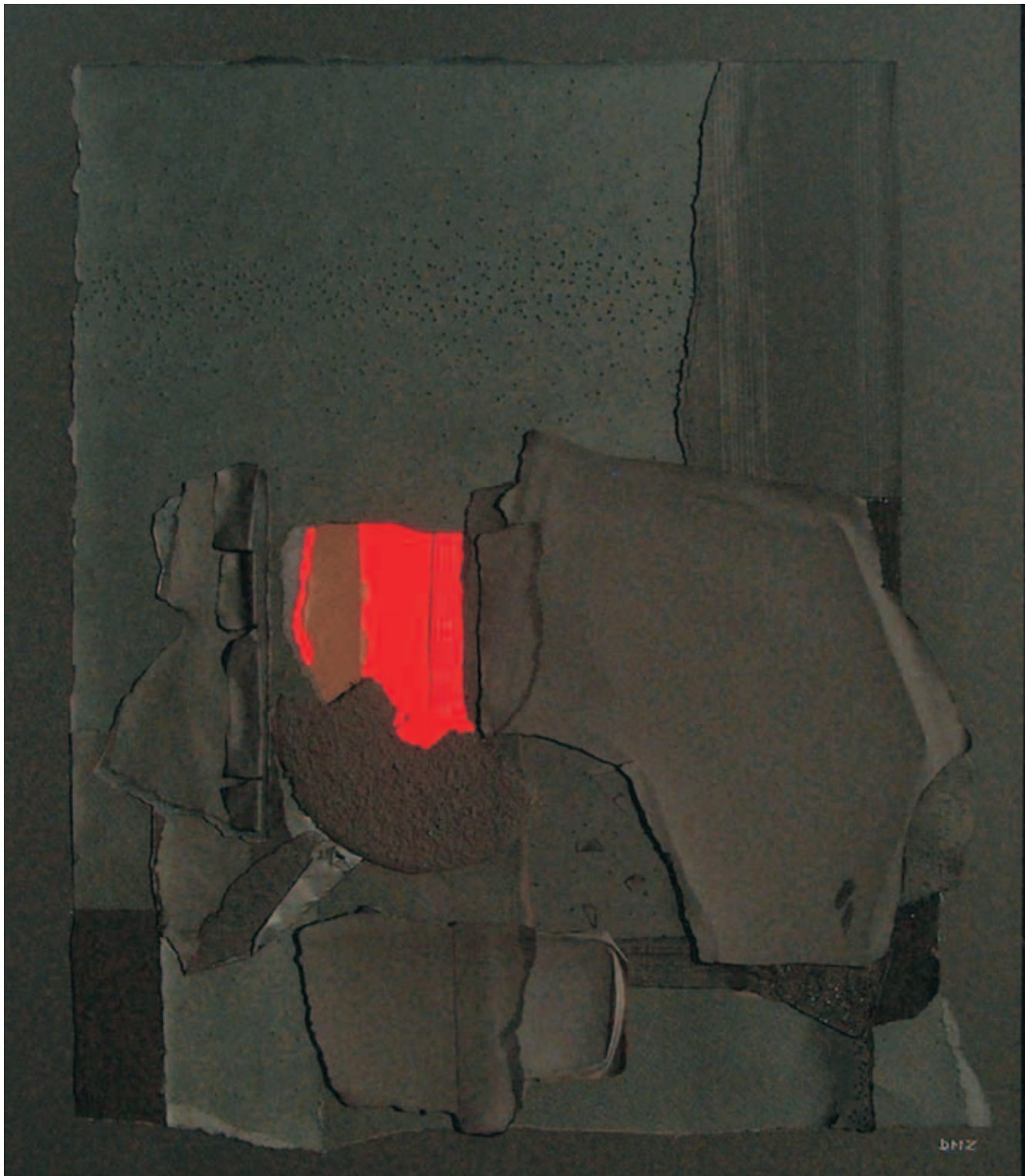
Neliniștea, tablă uzată, h — 275 cm, 2010
Martori tăcuți, lemn de plop colorat, h — 250 cm, 2001
Schimbarea la față, lemn de plop patinat, h — 210 cm, 2004

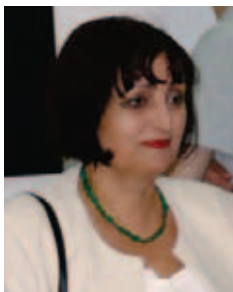
În mod constant, Aurel Vlad cultivă o figurație complexă, structurată de imaginea umană. O astfel de orientare este foarte importantă pentru actualele dezbateri din arta contemporană, pândită, de atâtea ori, de propuneri deconstructive. El urmează un filon antropocentrist (în care s-au remarcat artiști ca Alberto Giacometti, Francis Bacon și Henri Moore), găsim, în suportul uman, temeiul unor proiecte constructive extrem de solide. În mod deosebit, artistul este atras de reprezentarea ronde-bosse, interesându-se de orchestrarea formelor și a gesturilor. Cu aceste atribute, sculptorul poate aborda ansamblul monumental, în care fiecare personaj este bine individualizat, integrat în același timp „scenariului” întregii lucrări. O tendință expresionistă răzbate în fiecare detaliu, în mișcarea figurilor, în tensiunea care se instalează între ele.

Aurel Vlad is permanently constructing a complex, figurative structure, centered around and generated by the human figure. Such a position is highly relevant in the current artistic environment, scene of so many deconstructive tendencies. Aurel Vlad follows an anthropocentric direction (remarkably assumed by artists such as Alberto Giacometti, Francis Bacon or Henri Moore) which finds in the human figure the grounds for a set of complex constructive programs. He is working mainly with threedimensional volumes, and studies the relationships between forms and gestures, as he creates monumental ensembles in which each character is carefully individualized but at the same time perfectly integrated into the “script” of the whole piece. An expressionist tendency impregnates every detail of his works, from the gestures of the silhouettes to the tensions generated by the spatial relationships between them.

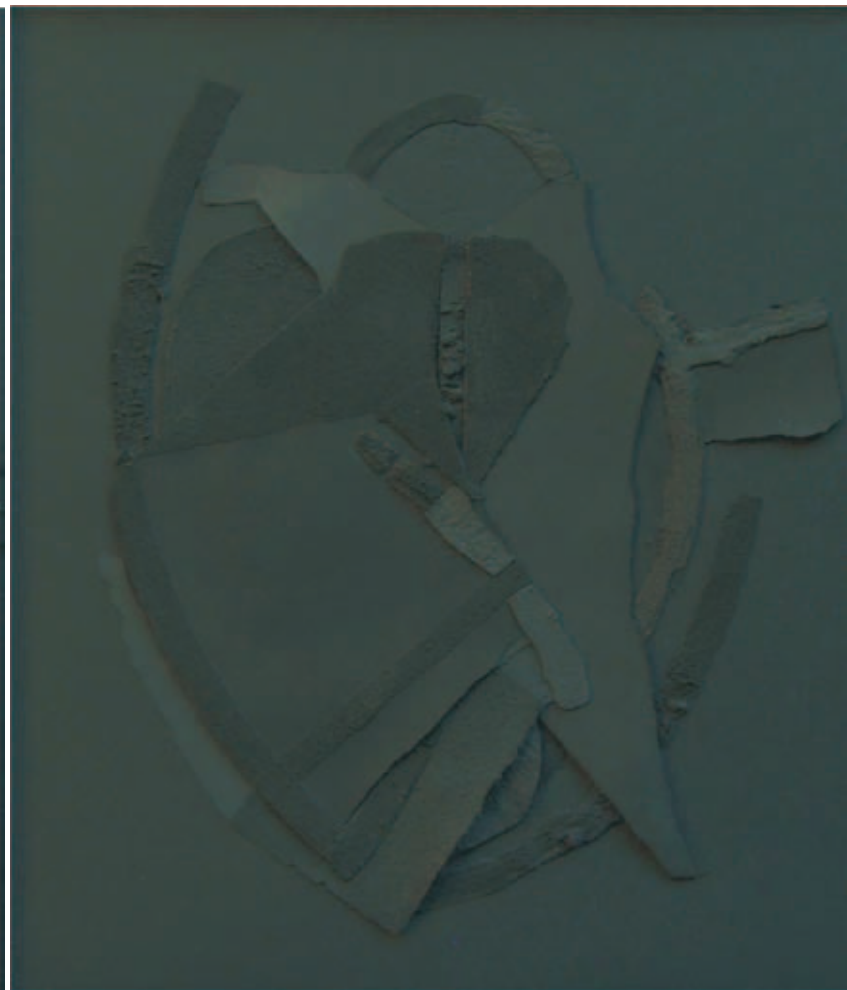
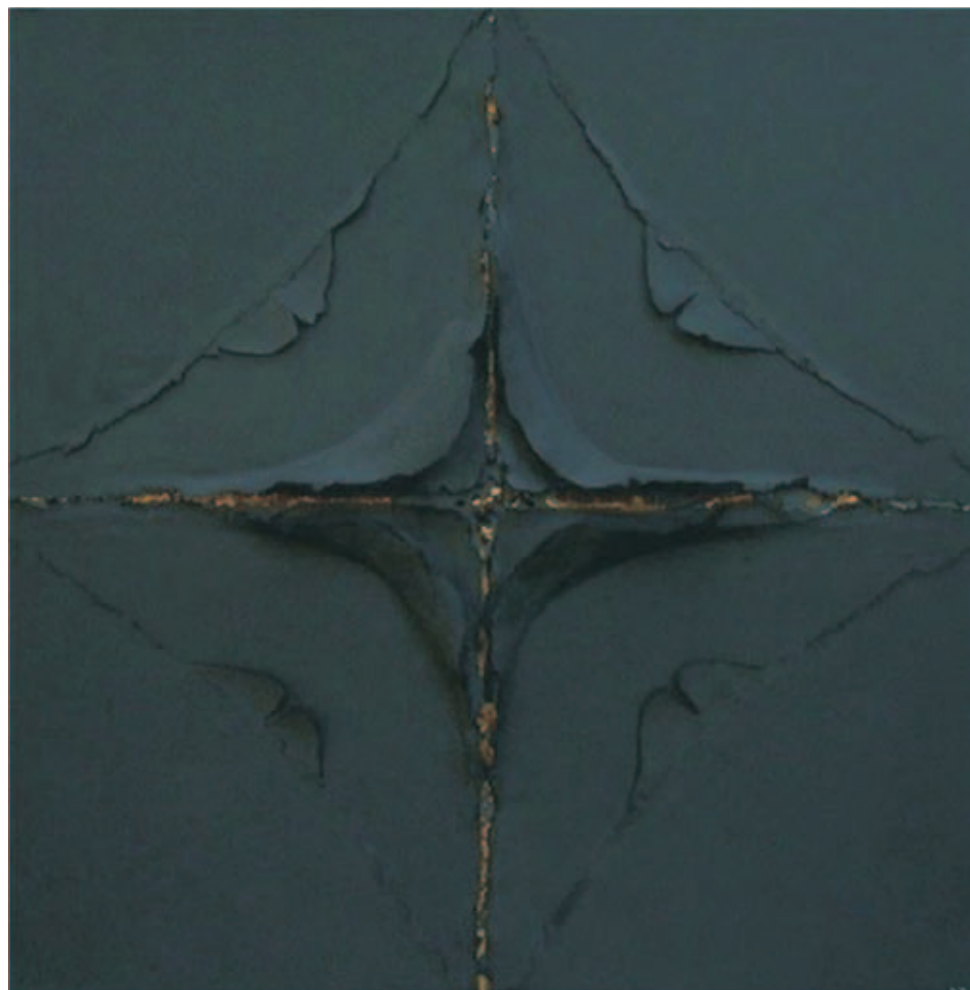

DANY MADLEN ZĂRNEȘCU

N. 10 octombrie 1950, Vama, Suceava/**Studii:** absolventă a Institutului de Arte Plastice Iași, clasa profesor Nicolae Matyus/**Premii:** 1994 Premiul I la Expoziția Națională „Univers bacovian”, Bacău; 1997, Premiul pentru grafică la Bienala „Lascar Vorel” Piatra-Neamț; 1999, Premiul Fundației „Sf. Nicolae” Bârlad; 2002, Premiul Uniunii Artiștilor Plastici la „Saloanele Moldovei”; 2002, nominalizată pentru Premiile UAP din România; 2003, Premiul pentru artă plastică acordat de Fundația Culturală a Bucovinei; 2005, Premiul Uniunii Artiștilor Plastici, Filiala Bacău; 2008, Diplomă de excelență pentru participarea la Simpozionul Internațional

„Tradiții folclorice în artele vizuale și literatură – Ion Druță” Sadova-Călărași, Republica Moldova; 2009, Premiul Primăriei Municipiului Chișinău, Republica Moldova; Diplomă de onoare a Societății pentru Cultură Românească „Mihai Eminescu” din Cernăuți – Ucraina; 2010, Juried Winners ARTslant.com/
Contact: danymadlenzarnescu@yahoo.com; ghzarnescu@yahoo.com, <http://dmzarnescu.home.ro>

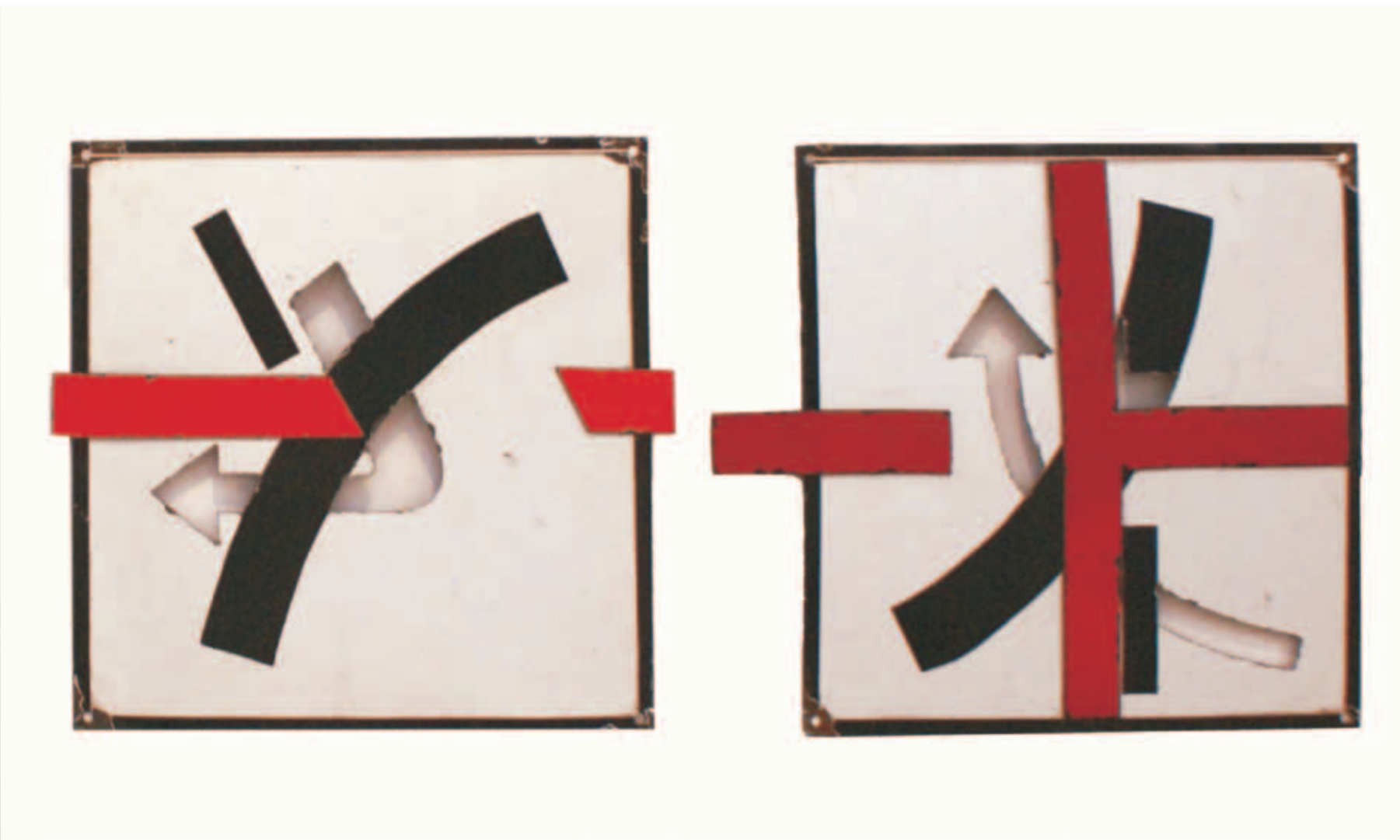

Roșu interior, tehnică mixtă, 45x40 cm
Cruce, tehnică mixtă, 40x40cm
Însemn, tehnică mixtă, 50x45cm

Cu mijloace ce aparțin deopotrivă pictorului și graficianului, Dany Madlen Zărnescu dezvoltă o retorică a suprafețelor care aparține în mod tranșant viziunii proprii. Înainte de toate, artista „stinge” freacățul și culorile actualității. Întunericul care se creează – hârtia, în general materialele asupra cărora acționează, aparțin de regulă, polului negru al spectrului – desemnează această absență, această ieșire din actualitatea imediată, pentru a face posibilă comunicarea celor mai intime tensiuni. Din moment ce negrul – absența – se impune ca o condiție a transmiterii mesajului artistic, în atmosfera tabloului apar semnele unor rezolvări formale (straturi succesive, continuități și rupturi de planuri) și cromatice (o nostalgie a albastrului, accente de roșu). Ecuația, nouă, a formelor și culorilor, poate să părăsească circumstanțele strict materiale, și să evolueze spre o organizare conceptuală (o cruce etc.), care modifică profund finalitatea imaginii.

Dany Madlen Zărnescu develops her very personal visual dynamics of the surfaces, by the means of both painting and graphic media. She begins by “turning off” the noise and the colors of actuality. The darkness created (she generally uses black supports – paper or other materials) constitutes an exit from the immediate reality and at the same time a path towards the expression of the most profound of the inner tensions. Black becomes the background, the condition of expressing the artistic message. On this background, suggestions of shapes, successive layers or continuities or interruptions of surfaces are painted in toned down shades of blue and accents of red. These new equations of forms and colors sometimes evolve beyond the strictly material circumstances, towards a conceptual organization (the cross, etc.) which alters profoundly the finality of the image.

*Cap greu și Constelație, 128x60 cm
Stop, 62x62 cm
Direcții, 127x60 cm*

GHEORGHE ZĂRNESCU

N. aprilie 1953, Cașin, județul Bacău/**Studii:** Institutul de Arte Plastice „Nicolae Grigorescu”, București, sculptură, 1976. Începând din anul 1983 până în prezent a participat la toate expozițiile importante organizate de Filiala Bacău a Uniunii Artiștilor Plastici din România și de Muzeul de Artă din Bacău, la expoziții de grup anuale și bienale, la simpozioane de creație. A deschis peste 20 de expoziții personale. Bursa Herder acordată de Universitatea din Viena, în 1984; Premiile Uniunii Artiștilor Plastici din România, 1997, 2001 și 2009.

Lumea materială îi oferă lui Gheorghe Zărnescu o surpriză permanentă. Uneori, în aparatul său imagistic pătrund „artefacte”, „obiecte găsite”, care îi sugerează ingenioase dezvoltări formale și cromatice. Indiferent de sursa lor (fie că provin din „rezerva” de deșeuri a întâmplării, cu ruina surprinzătoare a unor discursuri literale, fie că sunt extrase din haosul primordial), lucrările sale păstrează ceva din taina simplă a metalurgiilor, când, din masa aspră a metalului, încep să se ivească forme purtând amprenta unor forțe conceptuale. Aceste energii primare sunt controlate în așa fel încât li se conservă farmecul frust, pe măsură ce principiile raționale se instalează în ansamblul construcției formale. În funcție de procesele transformatoare care au loc, formele rețin negrul original sau apelează la una dintre culorile aprinse ce anunță instituirea artificială a noii identități spațiale.

The material world is a permanent source of surprises for Gheorghe Zărnescu. Sometimes, his visual apparatus is enriched by “found objects” or “artifacts”, which suggest ingenious formal and chromatic solutions. Regardless of their formal source (the debris “reserve” of haphazard, the surprising ruin of literary discourses, or the primordial chaos) his works remind us of the early metallurgies, of the moments in which the rough masses of metal begin to generate shapes which bear the mark of conceptual energies. These primary energies are controlled, in an attempt to preserve their rough quality in the process of construction of a rational, formal structure. According to what transformation process takes place, the forms maintain either the original black or receive one of the colors which announce the appearance of a new spatial identity.

CONTEMPORAY ART

martie, 2007 — Galeriile de Artă, Focșani

Nicolae Alexi / Ilie Boca / Adrian Chira / Mihai Chiuaru / Alexandru Ciutoreanu / Alexandru Ioan Grosu / Ion Iancuț, Octav Mardale / Liviu Nedelcu / Ștefan Pelmuș

10 + 1

martie, 2008 — Galeriile de Artă, Focșani

Ilie Boca / Mihai Chiuaru / Suzana Fântânariu / Alexandru Ioan Grosu / Marcel Lupșe / Alexandru Nancu / Liviu Nedelcu / Marian Petre / Aurel Vlad / Dany Zărnescu / Gheorghe Zărnescu

BOCA ET SES AMIS/
BOCA AND HIS FRIENDS

mai, 2008 — Galeriile de Artă, Focșani

Horia Bernea / Ilie Boca / Florin Ciubotaru
/ Suzana Fântânariu / Constantin Flondor
/ Marin Gherasim / Teodor Moraru / Liviu
Nedelcu / Romulus Nuțiu / Silviu Oravitzan
/ Ștefan Pelmuș / Corneliu Vasilescu

TRADIȚIE ȘI POSTMODERNITATE/TRADI-
TION AND POST-MODERNISM

noiembrie, 2008 — Galeriile de Artă, Focșani

Mihai Bejanariu / Mihai Chiuaru / Daniela
Frumușeanu / Alexandru Grosu / Ionela
Lăzureanu / Octavian Mardale / Liviu Nedelcu
/ Vasile Pop Negrișteanu / Angela Tomaselli /
Corneliu Vasilescu / Dany Madlen Zărnescu /
Gheorghe Zărnescu

ZOON POLITIKON

iunie 2009 — Galeriile de Artă, Focșani

Ilie Boca / Titi Ceară / Mihai Chiuaru / Mihai Chiuaru / Marin Gherasim / Alexandru Ioan Grosu / Dan Hatmanu / Ion Iancuț / Marius Leonte / Petru Lucaci / Octavian Mardale / Vasile Mureșan Murivale / Liviu Nedelcu / Cosmin Petru Paulescu / Dragoș Pătrașcu / Marilena Preda Sânc / Aurel Vlad / Bogdan Rață

SACRUL ÎN ARTĂ/ THE SACRED IN THE ARTS

noiembrie, 2008 — Galeriile de Artă, Focșani

Zamfira Bârză / Ilie Boca / Mihai Chiuaru / Șerbana Drăgoescu / Gabriela Drinceanu / Darie Dup / Suzana Fântânariu / Marin Gherasim / Ruxandra Grigorescu / Ion Grigorescu / Alexandru Ioan Grosu / Peter Jecza / Octavian Mardale / Liviu Nedelcu / Ștefan Pelmuș / Dany Madlen Zărnescu / Gheorghe Zărnescu / Aurel Vlad

ARTĂ ȘI SACRALITATE/ THE ART AND THE SACRED

noiembrie, 2009 — Galeriile de Artă, Focșani

Zamfira Bârză / Ilie Boca / Mariana Câmpeanu / Mihai Chiuaru / Șerbana Drăgoescu / Maxim Dumitraș / Marin Gherasim / Alexandru Grosu / Liviu Nedelcu / Horia Paștină / Florica Prevenda / Mihai Roman / Mihai Sârbulescu / Aurel Vlad / Dany Zărnescu / Gheorghe Zărnescu / Victoria Zidaru / Marian Zidaru.

IPOSTAZE ALE CORPULUI UMAN ÎN ARTA CONTEMPORANĂ/HYPOSTASES OF THE HUMAN BODY IN THE CONTEMPORARY ART

iulie 2010 — Galeriile de Artă, Focșani

Călin Bădăraș / Eugen Florin Bârză / Ilie Boca / Titi
Ceară / Mihai Chiuvaru / Suzana Fântânariu / Gabriel
Kelemen / Petru Lucaci / Laurențiu Mogoșanu / Liviu
Nedelcu / Lăcrămioara Nemeș / Cosmin Paulescu /
Florica Prevenda / Bogdan Rață / Marilena Preda Sânc
/ Aurel Vlad / Gheorghe Zărnescu

INTERFERENȚE/ INTERFERENCES

octombrie 2010 — Sala Brâncuși, București

Ștefan Pelmuș / Alexandru Ioan Grosu / Liviu
Nedelcu / Maria Pelmuș / Mircea Roman /
Ioana Sisea.

ABSTRACT/ ABSTRACT

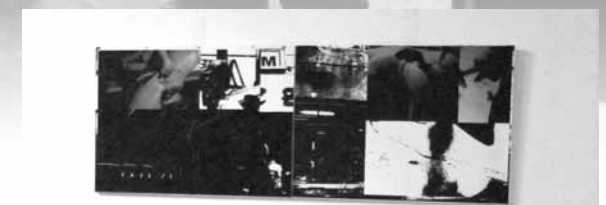
octombrie 2010 — Galeriile de Artă, Focșani

Ilie Boca, Marius Burhan, Mihai Chiuaru, Florin Ciubotaru, Gheorghe Dican, Amelia Gherasim, Marin Gherasim, Florin Maxa, Teodor Moraru, Liviu Nedelcu, Vasile Pop Negrișteanu, Romul Nuțiu, Dumitru Șerban, Liviu Stoicoviciu, Napoleon Tiron, Corneliu Vasilescu, Dany Zărnescu.

IPOSTAZE ALE CORPULUI UMAN ÎN ARTA CONTEMPORANĂ/HYPOSTASES OF THE HUMAN BODY IN THE CONTEMPORARY ART

octombrie 2010 — Galeria Căminul Artei, București

Călin Bădăraș / Eugen Florin Bârză / Ilie Boca / Titi Ceară / Mihai Chiuaru / Suzana Fântânariu / Gabriel Kelemen / Petru Lucaci / Laurențiu Mogoșanu / Liviu Nedelcu / Lăcrămioara Nemeș / Cosmin Paulescu / Florica Prevenda / Bogdan Rață / Marilena Preda Sânc / Aurel Vlad / Gheorghe Zărnescu

ARTĂ ȘI SACRALITATE/ THE ART AND THE SACRED

decembrie 2010 – Galeriile de Artă, Focșani

Alexandru Rădvan / Dana Acea / Zamfira Bârză /
Ilie Boca / Rudolf Bone / Miruna Budișteanu /
Mihai Chiuaru / Delia Corban / Șerbana
Drăgoescu / Constantin Flondor / Marin
Gherasim / Alexandru Ioan Grosu / Ion Iancuș /
Florin Mihai / Marcel Muntean / Liviu Nedelcu /
Ștefan Pelmuș / Silvia Elena Radu / Gheorghe
Zărnescu

ABSTRACT/ABSTRACT

ianuarie, 2011 – Galeria Căminul Artei, București

Ilie Boca / Marius Burhan / Mihai Chiuaru / Florin
Ciubotaru / Gheorghe Dican / Amelia Gherasim /
Marin Gherasim / Florin Maxa / Teodor Moraru / Liviu
Nedelcu / Vasile Pop Negrișteanu / Romul Nuțiu /
Dumitru Șerban / Liviu Stoicoviciu / Napoleon Tiron
/ Corneliu Vasilescu / Dany Zărnescu

CRIZA/CRISIS

martie, 2011 – Galeriile de Artă, Focșani

Titi Ceară / Vasile Crăiță-Mândră / Șerbana Drăgoescu / Tiberiu Fekete / Ștefan Dorel Găină / Cosmin Ovidiu Haiăș / Dan Hatmanu / Karoly Feleki / Florin Micu / Liviu Nedelcu / Cosmin Paulescu / Sorin Oncu / Miklos Onucșan / Eugen Săvinescu / Marilena Preda Sânc / Reka Ibolya Ugron / Aurel Vlad

CUPRINS

Cuvânt înainte	4
Dana Acea	20
Nicolae Aurel Alexi	22
Cătălin Bădărău	24
Eugen Florin Bârzu	26
Mihai Bejanariu	28
Zamfira Bîrzu	30
Ilie Boca	32
Marius Burha	34
Mariana Câmpeanu	36
Adrian Chira	38
Mihai Chiuaru	40
Florin Ciubotaru	42
Alexandru Ciutoreanu	44
Delia Corban	46
Vasile Craiță Mândră	48
Gheorghe Dican	50
Șerbana Drăgoescu	52
Gabriela Drinceanu	54
Maxim Dimitraș	56
Darie Dup	58
Suzana Fântânariu	60
Fekete Tiberiu	62
Feleki Karoli	64
Daniela Frumușeanu	66
Găină Gerendi Ștefan Dorel	68
Amalia Gherasim	70
Marin Gherasim	72
Alexandru Grosu	74
Cosmin Haiș	76
Dan Hatmanu	78
on Iancuț	80
Vasile Ivan	82

Gabriel Kelemen	84
Ionela Lăzurean	86
Ion Lăzurean	88
Petru Lucaci	90
Octavian Mardale	92
Maxa Florin	94
Florin Mihai	96
Teodor Moraru	98
Marcel Gheorghe Muntean	100
Vasile Mureșan Murivale	102
Corina Nani	104
Liviu Nedelcu	106
Lăcrămioara Nemeș	108
Romul Nuțiu	110
Dragoș Pătrașcu	112
Cosmin Paulescu	114
Maria Pelmuș	116
Ștefan Pelmuș	118
Marian Petre	120
Florica Prevenda	122
Marilena Preda Sânc	124
Dumitru Șerban	126
Liviu Stoicoviciu	128
Liviu Suhar	130
Napoleon Tiron	132
Angela Tomaselli	134
Corneliu Vasilescu	136
Aurel Vlad	138
Dany Zărnescu	140
Gheorghe Zărnescu	142
Imagini din expoziții	146

